

ประกาศเทศบาลตำบลบ้านใต้

เรื่อง รับฟังความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้

ด้วยเทศบาลตำบลบ้านใต้ ได้ดำเนินการยกร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้ จำนวน ๖ ฉบับ คือ

๑. ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๓
๒. ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๓
๓. ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้ เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๖๓
๔. ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้ เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๓
๕. ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้ เรื่อง การควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๖๓
๖. ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้ เรื่อง การจัดการมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๓

ในการนี้ เพื่อให้การพิจารณาร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้ เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันและสอดคล้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. ข้อมูลร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้ จำนวน ๖ ฉบับ และแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้
๒. ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ๑๕ วัน คือ ตั้งแต่วันที่พฤหัสบดี ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ ถึงวันพฤหัสบดี ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓
๓. วิธีการแสดงความคิดเห็น ๒ วิธี (เลือกวิธีใดวิธีหนึ่ง)
  - ๓.๑ แสดงความคิดเห็นผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ เว็บไซต์เทศบาลตำบลบ้านใต้ www.baantai.go.th หรือ [Facebook.com/baantaiKohphangan](https://www.facebook.com/baantaiKohphangan)
  - ๓.๒ ดาวนโหลดไฟล์แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้ และส่งแบบแสดงความคิดเห็นมายังช่องทางดังต่อไปนี้ (เลือกวิธีใดวิธีหนึ่ง)
    - (๑) นำส่งด้วยตนเองหรือไปรษณีย์ตามที่อยู่ งานนิติการ สำนักปลัดเทศบาลเทศบาลตำบลบ้านใต้ หมู่ที่ ๒ ตำบลบ้านใต้ อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๘๔๒๘๐
    - (๒) ทางโทรสารหมายเลข ๐-๗๗๓๗-๗๖๙๔

๔. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และประกาศให้ประชาชนทราบภายใน สิบห้าวันนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน

๕. นำความเห็นของประชาชนมาปรับปรุง/แก้ไขร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้ เพื่อเสนอต่อสภาเทศบาลตำบลบ้านใต้ ต่อไป

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ เดือน มิถุนายน ๒๕๖๓

(นางสิริกอร์ ศรีนวล)

ปลัดเทศบาล ปฏิบัติหน้าที่

นายกเทศมนตรีตำบลบ้านใต้

(-ร่าง-)

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านไต้
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๓

เทศบาลตำบลบ้านไต้
อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๓

หลักการ

เพื่อให้มีเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เหตุผล

เนื่องจากเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้ใช้มาเป็นเวลานาน ประกอบกับพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้มีการปรับปรุงกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ และประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งทำให้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้ เรื่อง ควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕ ขาดประสิทธิภาพไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์ปัจจุบัน โดยที่การดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ไม่ถูกต้องด้วยสัญลักษณ์อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน และก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย สมควรกำหนดประเภทของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้เป็นการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่น กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินกิจการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพหรือสัญลักษณ์ของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการ และมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ หลักเกณฑ์การอนุญาตให้ดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ อัตราค่าธรรมเนียม ให้ดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้ ว่าด้วยกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลบ้านใต้ และผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลบ้านใต้ เมื่อได้ประกาศโดยเปิดเผย สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านใต้ แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ให้ยกเลิกเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕

บรรดาเทศบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของสถานประกอบการนั้น

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการ

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำที่อันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษทางแสง” หมายความว่า สภาวะของแสงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษทางความร้อน” หมายความว่า สภาวะของความร้อนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“ของเสียอันตราย” หมายความว่า มูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มวลสารหรือสิ่งอื่นใดที่เป็นอันตรายพิษอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“วัตถุอันตราย” หมายความว่า วัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาลตำบลบ้านใต้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบ้านใต้

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายถึง เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ให้กิจการประเภทต่างๆ ดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ต้องควบคุมภายในราชการส่วนท้องถิ่น

๑. กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์

(๑) การเพาะพันธุ์เลี้ยงและการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด

(๒) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการในทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม

๒. กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

(๑) การฆ่าหรือชำแหละสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร เร่ขาย หรือขายใน

ตลาด

(๒) การหมัก ฟอก ตาก หรือสะสมหนังสัตว์ขนสัตว์

(๓) การสะสมเขา กระดุก หรือชิ้นส่วนของสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป

(๔) การเคี้ยวหนัง เอ็น หรือไขมันสัตว์

(๕) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ จากเปลือก กระดอง กระดุก เขา หนัง ขนสัตว์ หรือส่วนอื่นๆ ของสัตว์ด้วยการต้ม นึ่ง ตาก เผา หรือกรรมวิธีใดๆ ซึ่งมีไขเพื่อเป็นอาหาร

(๖) การผลิต ไม้ ปั่น บด ผสม บรรจุ สะสมหรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือฟิซหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือฟิซเพื่อเป็นอาหารสัตว์หรือส่วนประกอบของอาหารสัตว์

(๗) การผลิต แปรรูป สะสม หรือล้างครั้ง

๓. กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุน้ำพริกแกง น้ำพริกปรุงสำเร็จ เต้าเจี้ยว ซีอิ้ว น้ำจิ้ม หรือซอสปรุงรสชนิดต่างๆ

(๒) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุอาหารหมัก ดองจากสัตว์ได้แก่ ปลา ร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ปลา ส้ม ปลาก่อม แหนม ไส้กรอก กะปิ น้ำปลา หอยดอง น้ำเคย น้ำบูดู ไตปลาหรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(๓) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุอาหารหมัก ดอง แซ่อ่อม จากผัก ผลไม้ หรือฟิซ

อย่างอื่น

- (๔) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุอาหารจากพืชหรือสัตว์โดยการตาก บด นึ่ง ต้ม ตุ่น เคี้ยว กวน ฉาบ ทอด อบ รมควัน ปิ้ง ย่าง เผา หรือวิธีอื่นใด
- (๕) การผลิต สะสมหรือแบ่งบรรจุลูกชิ้น
- (๖) การผลิต สะสมหรือแบ่งบรรจุเส้นหมี่ ขนมจีน ก๋วยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี๋เนื้อสัตว์เทียม หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน
- (๗) การผลิตบะหมี่ มั๊กกะโรนี สปาเกตตี พาสตา หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน
- (๘) การผลิตขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปียะ ขนมอบอื่นๆ
- (๙) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุน้ำมัน หรือผลิตภัณฑ์จากน้ำมันสัตว์
- (๑๐) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุเนย เนยเทียม เนยผสม ผลิตภัณฑ์เนย ผลิตภัณฑ์เนยเทียม และผลิตภัณฑ์เนยผสม
- (๑๑) การผลิตไอศกรีม
- (๑๒) การคั่ว สะสม หรือแบ่งบรรจุกาแฟ
- (๑๓) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่นๆ
- (๑๔) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เปียร์ ไวน์ น้ำส้มสายชู ข้าวหมาก น้ำตาลเมา
- (๑๕) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภคน้ำดื่มจากเครื่องจำหน่ายอัตโนมัติ
- (๑๖) การผลิต สะสม แบ่งบรรจุ หรือขนส่งน้ำแข็ง
- (๑๗) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำจากพืช ผัก ผลไม้ เครื่องดื่มชนิดต่างๆ บรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด
- (๑๘) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด
- (๑๙) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุผงชูรส หรือสารปรุงแต่งอาหาร
- (๒๐) การผลิต สะสมหรือแบ่งบรรจุน้ำตาล น้ำเชื่อม
- (๒๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุเบะแซ
- (๒๒) การแกะ ตัดแต่ง ล้างสัตว์น้ำที่ไม่ใช่เป็นส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น
- (๒๓) การประกอบกิจการห้องเย็นแช่แข็งอาหาร
- (๒๔) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักร

๔. กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ทำ

ความสะอาด

- (๑) การผลิต โม่ บด ผสมหรือบรรจุยา
- (๒) การผลิต บรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอาง รวมทั้งสบู่ที่ใช้กับร่างกาย
- (๓) การผลิต บรรจุยาสีผลิตภัณฑ์จากสี
- (๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป
- (๕) การผลิตผงซักฟอก สบู่ น้ำยาทำความสะอาด หรือผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดต่างๆ

๕. กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร

- (๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุน้ำมันจากพืช
- (๒) การล้าง อบ รมหรือสะสมยางดิบ

ในทำนองเดียวกัน

- (๓) การผลิตหรือแบ่งบรรจุแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคุ แป้งจากพืช หรือแป้งอื่นๆ
- (๔) การสีข้าว นวดข้าวด้วยเครื่องจักรหรือแบ่งบรรจุข้าวด้วยวิธีใดๆก็ตาม
- (๕) การผลิตยาสูบ
- (๖) การขัด กะเทาะ หรือบดเมล็ดพืช
- (๗) การผลิต สะสมหรือแบ่งบรรจุปุ๋ยหรือวัสดุที่นำไปผลิตปุ๋ย
- (๘) การผลิตเส้นใยจากพืช
- (๙) การตาก สะสม ขนถ่ายผลิตผลของมันสำปะหลัง ข้าวเปลือก อ้อย ข้าวโพด

๖. กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่

หรือแร่

๖(๑)

(๑) การผลิตภาชนะ เครื่องประดับ เครื่องมือ อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่างๆด้วยโลหะ หรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖(๑)

(๒) การถลุงแร่การหลอมหรือหล่อโลหะทุกชนิดยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖(๑)

(๓) การกลึง เจาะ เชื่อม ตี ตัด ประสาน รีด หรืออัดโลหะด้วยเครื่องจักรหรือก๊าซ หรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖(๑)

(๔) การกัด ล้างโลหะด้วยเครื่องจักร หรือสารเคมี ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖(๑)

๗. กิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล

(๑) การต่อ ประกอบ เคาะ ปะผุ พ่นสีหรือพ่นสารกันสนิมยานยนต์

(๒) การผลิตยานยนต์เครื่องจักร หรือเครื่องกล

(๓) การซ่อม การปรับแต่งเครื่องยนต์ เครื่องจักร เครื่องกล ระบบไฟฟ้า ระบบปรับอากาศหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล

(๔) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้นมีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย

(๕) การล้าง ขัดสี เคลือบสีหรืออัดฉีดยานยนต์

(๖) การผลิต สะสม จำหน่าย ซ่อมหรืออัดแบตเตอรี่

(๗) การจำหน่าย ซ่อม ปะ เชื่อมยางยานยนต์หรือตั้งศูนย์ถ่วงล้อ

(๘) การผลิต ซ่อม ประกอบ หรืออัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์

(๙) การสะสม การซ่อมเครื่องกล เครื่องจักรเก่าหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลเก่า

๘. กิจการที่เกี่ยวกับไม้หรือกระดาษ

(๑) การผลิตไม้ขีดไฟ

(๒) การเลื่อย ซอย ขัด ใส เจาะ ขุดร่อง ทำคิ้วหรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร

(๓) การผลิต ฟัน ทำสารเคลือบเงาหรือสี แต่งสำเร็จสิ่งของเครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์จาก ไม้ หวาย ขานอ้อย

(๔) การอบไม้

- (๕) การผลิต สะสม แบ่งบรรจุรูป
- (๖) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนหรือผลิตภัณฑ์อื่นใดด้วยกระดาษ
- (๗) การผลิตกระดาษชนิดต่างๆ
- (๘) การเผาถ่าน หรือสะสมถ่าน

๙. กิจกรรมที่เกี่ยวกับการบริการ

(๑) การประกอบกิจการสปา เว้นแต่การให้บริการในสถานพยาบาลตาม กฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ

(๒) การประกอบกิจการอาบ อบ นวด

(๓) การประกอบกิจการนวดเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ

(๔) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ

(๕) การประกอบกิจการโรงแรม สถานที่พักที่มีใช้โรงแรมที่จัดไว้เพื่อให้บริการพักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทนหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

(๖) การประกอบกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่าหรือห้องแบ่งเช่าหรือกิจการอื่นใดทำนองเดียวกัน

(๗) การประกอบกิจการโรงมหรสพ

(๘) การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต็มรำ รำวง ร้องเง็ง ดิสโก้เธค คาราโอเกะ หรือตู้เพลง หรือการแสดงอื่นๆในทำนองเดียวกัน

(๙) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำหรือกิจการอื่นๆในทำนองเดียวกันเว้นแต่เป็นการให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๙(๑)

(๑๐) การประกอบกิจการการเล่นสเก็ตหรือโรลเลอร์เบลด หรือการเล่นอื่นๆในทำนอง เดียวกัน

(๑๑) การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผมเว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ

(๑๒) การประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกาย

(๑๓) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก

(๑๔) การประกอบกิจการสวนสนุก โบว์ลิ่งหรือตู้เกม

(๑๕) การประกอบกิจการให้บริการคอมพิวเตอร์

(๑๖) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟหรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ

(๑๗) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์ หรือสิ่งแวดล้อม

(๑๘) การประกอบกิจการสักผิวหนังหรือเจาะส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย

(๑๙) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้านของผู้รับบริการ

(๒๐) การประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้านของผู้รับบริการ

(๒๑) การประกอบกิจการให้บริการสปา อาบน้ำ ตัดขน รับเลี้ยงหรือรับฝากสัตว์

ชั่วคราว

๑๐. กิจกรรมที่เกี่ยวกับสิ่งทอ

- (๑) การปั่นด้าย กรอตัดย ทอผ้าด้วยเครื่องจักรหรือทอผ้าด้วยที่กระตุก
- (๒) การสะสมปอ ป่าน ฝ้าย นุ่นหรือใยสังเคราะห์
- (๓) การปั่นฝ้าย นุ่นหรือใยสังเคราะห์ด้วยเครื่องจักร
- (๔) การทอเสื่อ กระสอบ พรมหรือสิ่งทออื่นๆด้วยเครื่องจักร
- (๕) การเย็บ ปักผ้าหรือสิ่งทออื่นๆด้วยเครื่องจักร
- (๖) การพิมพ์ผ้าหรือสิ่งทออื่นๆ
- (๗) การซัก อบ รีดหรืออัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร
- (๘) การย้อม ฟอก กัดสีผ้าหรือสิ่งทออื่นๆ

๑๑. กิจกรรมที่เกี่ยวกับหิน ดิน ททราย ซีเมนต์ หรือวัสดุที่คล้ายคลึง

- (๑) การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา
- (๒) การระเบิด โม่ ปั่นหรือย่อยหินด้วยเครื่องจักร
- (๓) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ด้วยซีเมนต์หรือวัสดุที่คล้ายคลึง
- (๔) การสะสม ผสมซีเมนต์ หิน ดิน ททราย วัสดุก่อสร้างรวมทั้งการขุด ตัก ดูด โม่ บด หรือย่อยด้วยเครื่องจักรยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๑๑(๒)
- (๕) การเจียรไนเพชร พลอย หินหรือกระจกหรือวัสดุที่คล้ายคลึง
- (๖) การเลื่อย ตัดหรือประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์ต่างๆ
- (๗) การผลิตขอล็ก ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพองหรือเผาหินปูน
- (๘) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่างๆที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม
- (๙) การผลิต ตัด บดกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว
- (๑๐) การผลิตกระดาษทรายหรือผ้าทราย
- (๑๑) การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว
- (๑๒) การล้าง การขัดด้วยการพ่นทรายลงบนพื้นผิวกระจก แก้ว หิน หรือวัสดุอื่นใด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖(๕)

๑๒. กิจกรรมที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ปิโตรเคมี ถ่านหิน ถ่านโค้ก และสารเคมีต่างๆ

- (๑) การผลิต สะสม บรรจุหรือขนส่งกรดต่าง สารออกซิไดซ์หรือสารตัวทำละลาย
- (๒) การผลิต สะสม บรรจุหรือขนส่งก๊าซ
- (๓) การผลิต สะสม กลั่นหรือขนส่งปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม
- (๔) การผลิต สะสมหรือขนส่งถ่านหินหรือถ่านโค้ก
- (๕) การพ่นสี ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๗(๑)
- (๖) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์ด้วยยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบกเกอร์ไลท์หรือวัสดุที่คล้ายคลึง
- (๗) การโม่ สะสมหรือบดขี้
- (๘) การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี
- (๙) การผลิต ล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์
- (๑๐) การเคลือบ ชุบวัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบกเกอร์ไลท์หรือวัสดุที่คล้ายคลึง
- (๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบกเกอร์ไลท์หรือวัสดุที่คล้ายคลึง
- (๑๒) การผลิตหรือบรรจุสารเคมีดับเพลิง
- (๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง

ดอกไม้เพลิง (๑๔) การผลิต สะสม ขนส่งดอกไม้เพลิงหรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิต

(๑๕) การผลิตเซลแลคหรือสารเคลือบเงา

(๑๖) การผลิต สะสม บรรจุ ขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค

(๑๗) การผลิต สะสมหรือบรรจุภาว

๑๓. กิจการอื่นๆ

(๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร

อุปกรณ์ไฟฟ้า

(๒) การผลิต ซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรือ

(๓) การผลิตเทียนหรือเทียนไขหรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๔) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียวหรือถ่ายเอกสาร

(๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้

(๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า

เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่

(๗) การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้วเพื่อนำไปใช้ใหม่หรือแปรสภาพ

(๘) การพิมพ์เขียน พ่นสีหรือวิธีอื่นใดลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ

(๙) การประกอบกิจการทำเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา

(๑๐) การบรรจุหีบห่อสินค้าโดยใช้เครื่องจักร

(๑๑) การให้บริการควบคุมป้องกันและกำจัดแมลงหรือสัตว์พาหะนำโรค

(๑๒) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์จากยาง

(๑๓) การผลิต สะสมหรือขนส่งไปโอดีเซลและเอทานอล

ข้อ ๖ ผู้ดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องควบคุมภายในราชการส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามเทศบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

สถานประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามเทศบัญญัตินี้ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือสถานประกอบกิจการใดที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน หรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยกรนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วยแล้วแต่กรณี

หมวด ๒

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินกิจการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ

ส่วนที่ ๑

สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล

ข้อ ๗ สถานประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างจากศาสนสถาน โรงพยาบาล สถานที่ศึกษา สถานเลี้ยงเด็ก สถานดูแลผู้สูงอายุหรือผู้ป่วยพักฟื้นหรือผู้พิการ หรือสถานที่อื่นใดที่ต้องมีการคุ้มครองสุขภาพของประชาชนเป็นพิเศษ ซึ่งจะต้องไม่อยู่ในระยะที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน หรือจะต้องมีระบบ

ป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงลักษณะและประเภทของสถานประกอบกิจการ ทั้งนี้ตามที่รัฐมนตรีกำหนด

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับสถานประกอบกิจการที่เป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

ข้อ ๘ สถานประกอบกิจการที่มีอาคารต้องเป็นอาคารที่มีความมั่นคง แข็งแรง เหมาะสมที่จะประกอบกิจการที่ขออนุญาตได้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ทางหนีไฟ บันไดหนีไฟ หรือทางออกฉุกเฉินให้มีลักษณะเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง มีแสงสว่างเพียงพอและมีป้ายหรือเครื่องหมายแสดงชัดเจน โดยทางออกฉุกเฉินต้องมีไฟส่องสว่างฉุกเฉินเมื่อระบบไฟฟ้าปกติขัดข้อง

ข้อ ๙ สถานประกอบการที่มีอาคารต้องจัดให้มีระบบการจัดแสงสว่าง การระบายอากาศให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๐ สถานประกอบการที่มีอาคารต้องจัดให้มีห้องน้ำและห้องส้วมตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีการดูแลรักษาความสะอาดให้อยู่ในสภาพที่ถูกต้องลักษณะเป็นประจำทุกวัน

ข้อ ๑๑ สถานประกอบกิจการต้องมีการเก็บ รวบรวม หรือกำจัดมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ ดังนี้

(๑) มีภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับประเภทและปริมาณมูลฝอยรวมทั้งมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับและบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอ

(๒) ในกรณีที่มีการกำจัดมูลฝอยเองต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามเทศบัญญัติท้องถิ่น และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๓) กรณีที่มีมูลฝอยที่ปนเปื้อนสารพิษหรือวัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จะต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๒ สถานประกอบกิจการต้องดูแลมิให้มีน้ำท่วมขังบริเวณสถานประกอบการและจัดให้มีการระบายน้ำหรือการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งด้วยวิธีที่เหมาะสม เพื่อไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญหรือเป็นอันตรายแก่ประชาชนในบริเวณใกล้เคียง

ในกรณีที่มีน้ำทิ้งหรือน้ำเสียเกิดขึ้นจากสถานประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง ซึ่งการดำเนินการของสถานประกอบกิจการดังกล่าวอยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ สถานประกอบกิจการนั้นต้องดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าวกำหนด

ข้อ ๑๓ สถานประกอบกิจการต้องมีการป้องกันและกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคให้ถูกต้องตามหลักวิชาการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๔ สถานประกอบกิจการที่มีโรงอาหารหรือห้องครัวที่จัดไว้สำหรับการประกอบอาหาร การปรุงอาหาร การเสิร์ฟอาหารสำหรับผู้ปฏิบัติงาน ต้องมีการดำเนินการให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลและอาหารที่กำหนดตามเทศบัญญัติท้องถิ่น รวมทั้งกฎกระทรวง และประกาศกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๑๕ สถานประกอบกิจการต้องจัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัย เป็นสัดส่วน แลดูแลรักษาความสะอาดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัยเพื่อให้เกิดความปลอดภัยและไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญหรืออันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๑๖ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีน้ำดื่มสะอาดที่มีคุณภาพไม่ต่ำกว่าเกณฑ์คุณภาพ น้ำบริโภคของกรมอนามัยสำหรับผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอทุกวัน รวมทั้งจัดให้มีภาชนะรองรับน้ำดื่มที่สะอาด และปราศจากสิ่งปนเปื้อนที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ และสถานที่ตั้งน้ำดื่ม และลักษณะการนำน้ำมาดื่มต้องไม่เกิดการปนเปื้อนจากสิ่งสกปรกหรือสิ่งที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๑๗ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีน้ำใช้ที่มีปริมาณและคุณภาพเหมาะสมต่อการประกอบกิจการนั้นๆ ทั้งนี้ไม่รวมถึงน้ำที่ใช้ในกระบวนการผลิต

ส่วนที่ ๒

ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และการป้องกันเหตุรำคาญ

ข้อ ๑๘ สถานประกอบกิจการต้องมีมาตรการความปลอดภัยในการทำงาน และปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๙ สถานประกอบกิจการที่มีการดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ต้องมีสถานที่ที่ปลอดภัย สำหรับเก็บรักษาวัตถุอันตรายหรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายไว้โดยเฉพาะ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๐ สถานประกอบกิจการที่ผู้ปฏิบัติงานอาจเปราะบางเป็นสารเคมี วัตถุอันตราย หรือสิ่งอื่นใดอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ต้องจัดให้มีที่ชำระร่างกายฉุกเฉิน และที่ล้างตาฉุกเฉินตามความจำเป็น และเหมาะสมกับคุณสมบัติของวัตถุอันตรายและขนาดของการประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๑ สถานประกอบกิจการต้องใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือเครื่องจักรที่มีสภาพที่ปลอดภัย สำหรับการใช้งานในสถานประกอบกิจการ และต้องมีการติดตั้งในลักษณะที่แข็งแรง มั่นคง และปลอดภัย โดยมีระบบป้องกันอันตราย และป้ายคำเตือนหรือคำแนะนำในการป้องกันอันตรายจากอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือเครื่องจักรนั้น ทั้งนี้ การจัดวาง หรือการจัดเก็บอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือเครื่องจักร ต้องเป็นระเบียบไม่กีดขวางทางเดินและการปฏิบัติงาน และต้องมีการดูแลตรวจสอบและบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดีตลอดเวลา

ข้อ ๒๒ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีการตรวจสุขภาพผู้ปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๓ สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียงหรือความสั่นสะเทือน มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตราย จะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น

หมวด ๓ ใบอนุญาต

ข้อ ๒๔ ผู้ใดดำเนินกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นตาม ข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็น การค้าต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในการออกใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาต ปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมตามที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในเทศบัญญัตินี้ได้

ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๒๕ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในราชการส่วนท้องถิ่นใน ลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสาร และหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/บัตรข้าราชการ/บัตรพนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้านผู้ประกอบการ
- (๓) อื่นๆตามที่ราชการส่วนท้องถิ่นประกาศกำหนดและเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ

ข้อ ๒๖ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรวจสอบความถูกต้องของคำขอและความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานทันที กรณีไม่ถูกต้องครบถ้วนให้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งต่อผู้ยื่นคำขอให้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อดำเนินการ หากไม่สามารถดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้จัดทำบันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานยื่นเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยให้ เจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้นด้วย

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดใน เทศบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่ง ไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตาม วรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอรอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวันจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ

ข้อ ๒๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง การอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว

ข้อ ๒๘ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามเทศบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสีย ค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๒๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงหรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๒ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือเทศบัญญัตินี้หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๓๓ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๔ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต

หมวดที่ ๔

ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ

ข้อ ๓๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ในวันที่มารับใบอนุญาต สำหรับกรณีที่เป็นกรณขอรับใบอนุญาตครั้งแรกหรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นกรณขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียม

ภายในเวลาที่กำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระเว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่มีผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๓๖ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามเทศบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น

หมวด ๕ บทกำหนดโทษ

ข้อ ๓๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท และต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๓๘ ให้นายกเทศมนตรีตำบลบ้านใต้ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ เดือน พ.ศ. ๒๕๖๓

(ลงชื่อ)

(นางสิริกร ศรีนวล)
ปลัดเทศบาล ปฏิบัติหน้าที่
นายกเทศมนตรีตำบลบ้านใต้

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

( )

ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
ทำยร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๓

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม
		บาท/ปี
๑.	กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์	
	(๑) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด	
	๑.๑) ม้า โค	
	๑.๑.๑) จำนวนรวมกันไม่เกิน ๑๐ ตัว	๕๐๐
	๑.๑.๒) จำนวนรวมกันเกิน ๑๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๒๐ ตัว	๑,๐๐๐
	๑.๑.๓) จำนวนรวมกันเกิน ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๔๐ ตัว	๒,๐๐๐
	๑.๑.๔) จำนวนเกิน ๔๐ ตัว ขึ้นไป	๔,๐๐๐
	๑.๒) สุกร แพะ แกะ	
	๑.๒.๑) จำนวนรวมกันไม่เกิน ๑๐ ตัว	๓๐๐
	๑.๒.๒) จำนวนรวมกันเกิน ๑๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๒๐ ตัว	๑,๐๐๐
	๑.๒.๓) จำนวนรวมกันเกิน ๒๐ ตัว ขึ้นไป	๒,๐๐๐
	๑.๓) ห่าน เป็ด ไก่	
	๑.๓.๑) จำนวนรวมกันไม่เกิน ๑๐๐ ตัว	๓๐๐
	๑.๓.๒) จำนวนรวมกันเกิน ๑๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๓๐๐ ตัว	๕๐๐
	๑.๓.๓) จำนวนรวมกันเกิน ๓๐๐ ตัว ขึ้นไป	๑,๐๐๐
	๑.๔) กุ้ง บู่ ปลา หรือสัตว์น้ำอื่นๆ	
	๑.๔.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๒๐ ตร.ม.	๒๐๐
	๑.๔.๒) พื้นที่เกิน ๒๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๕๐ ตร.ม.	๕๐๐
	๑.๔.๓) พื้นที่เกิน ๕๐ ตร.ม. ขึ้นไป	๑,๕๐๐
	๑.๕) สัตว์เลี้ยงคลานหรือแมลง เช่น ไหม ผึ้ง จิ้งหรีด เป็นต้น	
๑.๕.๑) สัตว์ไม่มีพิษ	๓๐๐	
๑.๕.๒) สัตว์มีพิษ สัตว์ดุร้าย	๑,๕๐๐	
๑.๕.๓) แมลงมีพิษทุกชนิด	๒,๐๐๐	
(๒) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชม หรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้นในทางตรง หรือทางอ้อม หรือไม่ก็ตาม	๒.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๒๐ ตร.ม.	๕๐๐
	๒.๒) พื้นที่เกิน ๒๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๔๐ ตร.ม.	๑,๕๐๐
	๒.๓) พื้นที่เกิน ๔๐ ตร.ม. ขึ้นไป	๓,๐๐๐
	๒.	กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์
(๑) การฆ่าสัตว์ หรือชำแหละสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร เร่ขาย หรือขายในตลาด	๑.๑) ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร ห่าน เป็ด ไก่	
	๑.๑.๑). โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๒๐๐
	๑.๑.๒). โดยใช้เครื่องจักร	
	(๑) วันละไม่เกิน ๑๐๐ ตัว	๓๐๐
	(๒) วันละเกิน ๑๐๐ ตัวแต่ไม่เกิน ๒๐๐ ตัว	๔๐๐
	(๓) วันละเกินกว่า ๒๐๐ตัว แต่ไม่เกิน ๓๐๐ ตัว	๕๐๐
	(๔) วันละเกิน ๓๐๐ ตัวขึ้นไป	๑,๐๐๐

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม
		บาท/ปี
	<p>(๒) การหมัก ฟอก ตาก หรือสะสมหนังสือ ขนสัตว์</p> <p>๒.๑) การหมักหนังสือ ขนสัตว์ ๑,๕๐๐</p> <p>๒.๒) การฟอกหนังสือ ขนสัตว์ ๕,๐๐๐</p> <p>๒.๓) การตากหนังสือ ขนสัตว์ ๑,๕๐๐</p> <p>๒.๔) การสะสมหนังสือ ขนสัตว์ ๑,๐๐๐</p> <p>(๓) การสะสมเขา กระดุก หรือชิ้นส่วนสัตว์ที่ยังไม่ได้แปรรูป</p> <p>๓.๑) พื้นที่เกิน ๒๕ ตร.ม. ๕๐๐</p> <p>๓.๒) พื้นที่เกินกว่า ๒๕ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๕๐ ตร.ม. ๑,๐๐๐</p> <p>๓.๓) พื้นที่เกินกว่า ๕๐ ตร.ม. ขึ้นไป ๒,๐๐๐</p> <p>(๔) การเกี่ยวหนังเอ็นหรือไขสัตว์</p> <p>๔.๑) เกี่ยวโดยไม่ใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐</p> <p>๔.๒) เกี่ยวโดยใช้เครื่องจักรขนาดไม่เกิน ๓ แรงม้า ๒,๐๐๐</p> <p>๔.๓) เกี่ยวโดยใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๓ แรงม้า ๓,๐๐๐</p> <p>(๕) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้ผลิตภัณฑ์อื่นๆจากเปลือก กระดอง กระดุก เขา หนัง ขน สัตว์ หรือส่วนอื่นๆของสัตว์ ด้วยการต้ม นึ่ง ตาก เผา หรือกรรมวิธีใดๆซึ่งมิใช่เพื่อเป็นอาหาร</p> <p>๕.๑) ไม่ใช้เครื่องจักร ๕๐๐</p> <p>๕.๒) ใช้เครื่องจักรไม่เกิน ๓ แรงม้า ๑,๐๐๐</p> <p>๕.๓) ใช้เครื่องจักรเกิน ๓ แรงม้า ๒,๐๐๐</p> <p>(๖) การผลิต ไม้ ปั่น บด ผสม บรรจุ สะสม หรือกระทำอื่นใดต่อสัตว์ หรือพืช หรือ ส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อ เป็นอาหารสัตว์หรือส่วนประกอบของอาหาร สัตว์</p> <p>๖.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๑๐ ตร.ม. ๕๐๐</p> <p>๖.๒) พื้นที่เกินกว่า ๑๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๒๐ ตร.ม. ๑,๐๐๐</p> <p>๖.๓) พื้นที่เกินกว่า ๒๐ ตร.ม. ขึ้นไป ๕,๐๐๐</p> <p>(๗) การผลิต แปรรูป สะสม หรือล้างครั้ง</p> <p>๗.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๑๐ ตร.ม. ๑,๐๐๐</p> <p>๗.๒) พื้นที่เกินกว่า ๑๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๒๐ ตร.ม. ๒,๐๐๐</p> <p>๗.๓) พื้นที่เกินกว่า ๒๐ ตร.ม. ขึ้นไป ๓,๐๐๐</p>	
๓	<p>กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม ยกเว้นในสถานจำหน่ายอาหาร การเร่ ขาย การขายในตลาดและการผลิต เพื่อบริโภคในครัวเรือน</p> <p>(๑)การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำพริกแกง น้ำพริกปรุงสำเร็จ เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว น้ำจิ้ม หรือซอสปรุงรสชนิดต่างๆ</p> <p>๑.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๑๐ ตร.ม. ๕๐๐</p> <p>๑.๒) พื้นที่เกินกว่า ๑๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๒๐ ตร.ม. ๑,๐๐๐</p> <p>๑.๓) พื้นที่เกินกว่า ๒๐ ตร.ม. ขึ้นไป ๒,๐๐๐</p> <p>(๒)การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารหมัก ดอง จากสัตว์ ได้แก่ ปลา ร้า ปลา เจ้า กุ้งเจ้า ปลา ส้ม ปลา ร่อม แหนม หม่า ไส้กรอก กะปิ น้ำปลา หอยดอง น้ำเคย น้ำนูด ไตปลา หรือผลิตภัณฑ์อื่นที่คล้ายคลึงกัน</p> <p>๒.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๑๐ ตร.ม. ๕๐๐</p> <p>๒.๒) พื้นที่เกินกว่า ๑๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๒๐ ตร.ม. ๑,๐๐๐</p> <p>๒.๓) พื้นที่เกินกว่า ๒๐ ตร.ม. ขึ้นไป ๒,๐๐๐</p>	

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม
		บาท/ปี
	(๓) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารหมัก ตอง แซ่ฉิม จากผัก ผลไม้ หรือพืช อย่างอื่น	
	๓.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๑๐ ตร.ม.	๕๐๐
	๓.๒) พื้นที่เกินกว่า ๑๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๒๐ ตร.ม.	๑,๐๐๐
	๓.๓) พื้นที่เกินกว่า ๒๐ ตร.ม.ขึ้นไป	๒,๐๐๐
	(๔) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารจากพืชหรือสัตว์โดยการตาก บด นึ่ง ต้ม ตุ๋น เคี้ยว กวน ฉาบ ทอด อบ รมควัน ปิ้ง ย่าง เผา หรือวิธีการอื่นใด	
	๔.๑) ไม่ใช้เครื่องจักร	๓๐๐
	๔.๒) ใช้เครื่องจักรขนาดไม่เกิน ๓ แรงม้า	๑,๐๐๐
	๔.๓) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๓ แรงม้า	๒,๐๐๐
	(๕) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุลูกชิ้น	
	๕.๑) ใช้เครื่องจักรขนาดไม่เกิน ๓ แรงม้า	๑,๐๐๐
	๕.๒) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๓ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๒,๐๐๐
	๕.๓) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๕ แรงม้า	๓,๐๐๐
	(๖) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เส้นหมี่ ขนมหุ้น ก๋วยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี๋ เนื้อสัตว์เทียม หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน	
	๖.๑) ไม่ใช้เครื่องจักร	๔๐๐
	๖.๒) ใช้เครื่องจักรขนาดไม่เกิน ๓ แรงม้า	๑,๐๐๐
	๖.๓) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๓ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๑,๕๐๐
	๖.๔) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๕ แรงม้า	๒,๐๐๐
	(๗) การผลิตบะหมี่ มักรกะโรนี สปาเก็ตตี้ พาสต้า หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึง กัน	
	๗.๑) ใช้เครื่องจักรขนาดไม่เกิน ๓ แรงม้า	๑,๐๐๐
	๗.๒) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๓ แรงม้าแต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๒,๐๐๐
	๗.๓) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๕ แรงม้า ขึ้นไป	๓,๐๐๐
	(๘) การผลิต ขนมหึงสด ขนมหึงแห้ง จันอับ ขนมหึงเยาะ ขนมหอยอื่นๆ	
	๘.๑) ไม่ใช้เครื่องจักร	๖๐๐
	๘.๒) ใช้เครื่องจักรขนาดไม่เกิน ๓ แรงม้า	๑,๐๐๐
	๘.๓) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๓ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๑,๕๐๐
	๘.๔) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๕ แรงม้า	๒,๐๐๐
	(๙) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำนม หรือผลิตภัณฑ์จากน้ำนมสัตว์	
	๙.๑) ไม่ใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐
	๙.๒) ใช้เครื่องจักรขนาดไม่เกิน ๓ แรงม้า	๓,๐๐๐
	๙.๓) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๓ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๔,๐๐๐
	๙.๔) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๕ แรงม้า	๕,๐๐๐
	(๑๐) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เนย เนยเทียม เนยผสม ผลิตภัณฑ์เนย ผลิตภัณฑ์เนยเทียม และผลิตเนยผสม	๕,๐๐๐
	(๑๑) การผลิตไอศกรีม	
	๑๑.๑) ไม่ใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐
	๑๑.๒) ใช้เครื่องจักรขนาดไม่เกิน ๓ แรงม้า	๒,๐๐๐
	๑๑.๓) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๓ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๓,๐๐๐
	๑๑.๔) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๕ แรงม้า	๔,๐๐๐

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม
		บาท/ปี
	(๑๒) การคั่ว สะสม หรือแบ่งบรรจุกาแฟ	
	๑๒.๑) ไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐
	๑๒.๒) ใช้เครื่องจักร	๒,๐๐๐
	(๑๓) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่นๆ	
	๑๓.๑) ไม่ใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐
	๑๓.๒) ใช้เครื่องจักรขนาดไม่เกิน ๓ แรงม้า	๒,๐๐๐
	๑๓.๓) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๓ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๓,๐๐๐
	๑๓.๔) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๕ แรงม้า	๔,๐๐๐
	(๑๔) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ ไวน์ น้ำส้มสายชู ข้าวหมาก น้ำตาลเม	๔,๐๐๐
	(๑๕) การผลิต น้ำกลั่น น้ำบริโภคน้ำดื่ม	๒,๐๐๐
	(๑๖) การผลิตน้ำดื่มจากเครื่องจำหน่ายอัตโนมัติ เพิ่มมาใหม่	
	๑๖.๑) จำนวน ๑-๕ ตู้	๓๐๐
	๑๖.๒) จำนวน ๖-๑๐ ตู้	๕๐๐
	๑๖.๓) จำนวนเกิน ๑๐ ตู้	๑,๐๐๐
	(๑๗) การผลิต สะสม แบ่งบรรจุ หรือขนส่งน้ำแข็ง	
	๑๗.๑) ใช้เครื่องจักรขนาดไม่เกิน ๕ แรงม้า	๒,๐๐๐
	๑๗.๓) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๑๐ แรงม้า	๓,๐๐๐
	๑๗.๔) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๑๐ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า	๔,๐๐๐
	๑๗.๕) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๒๐ แรงม้า	๖,๐๐๐
	(๑๘) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำจากพืช ผัก ผลไม้ เครื่องดื่มชนิดต่างๆ บรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด	๕,๐๐๐
	(๑๙) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารบรรจุกระป๋อง ขวดหรือภาชนะอื่นใด	
	๑๙.๑) ไม่ใช้เครื่องจักร	๖๐๐
	๑๙.๒) ใช้เครื่องจักรขนาดไม่เกิน ๓ แรงม้า	๑,๐๐๐
	๑๙.๓) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๓ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๑,๕๐๐
	๑๙.๔) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๕ แรงม้า ขึ้นไป	๒,๐๐๐
	(๒๐) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ผงชูรส หรือสารปรุงแต่งอาหาร	๔,๕๐๐
	(๒๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำตาล น้ำเชื่อม	
	๒๑.๑) ใช้แรงงาน	๕๐๐
	๒๑.๒) ใช้เครื่องจักร	๔,๐๐๐
	(๒๒) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ แปะแซ	๓๐๐.
	(๒๓) การแกะ ตัดแต่ง ล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่เป็นส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น	
	๒๓.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๑๐ ตร.ม.	๓๐๐
	๒๓.๒) พื้นที่เกินกว่า ๑๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๒๐ ตร.ม.	๗๐๐
	๒๓.๓) พื้นที่เกินกว่า ๒๐ ตร.ม. ขึ้นไป	๑,๕๐๐

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม
		บาท/ปี
	<p>(๒๕) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักร</p> <p>๒๕.๑) ใช้เครื่องจักรขนาดไม่เกิน ๑๐ แรงม้า</p> <p>๒๕.๒) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๑๐ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า</p> <p>๒๕.๓) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๒๐ แรงม้าขึ้นไป</p>	<p>๑,๒๐๐</p> <p>๒,๐๐๐</p> <p>๓,๐๐๐</p>
๔.	<p>กิจการที่เกี่ยวข้องกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด</p> <p>(๑) การผลิต โม่ บด ผสม หรือบรรจุยา</p> <p>๑.๑) ยาแผนโบราณ</p> <p>๑.๒) ยาแผนปัจจุบัน</p> <p>๑.๓) ใช้เครื่องจักรเกิน ๑๐ แรงม้า/ยาแผนปัจจุบัน</p> <p>(๒) การผลิต บรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอาง รวมทั้งสบูที่ใช้กับร่างกาย</p> <p>(๓) การผลิต บรรจุยาสี ผลิตภัณฑ์จากสาลี</p> <p>(๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป</p> <p>๔.๑) ใช้เครื่องจักรขนาดเกิน ๓ แรงม้า</p> <p>๔.๒) ใช้เครื่องจักรขนาดเกิน ๓ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า</p> <p>๔.๓) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๑๐ แรงม้า</p> <p>๔.๔) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๑๐ แรงม้า ขึ้นไป</p> <p>(๕) การผลิตผงซักฟอก สบู่ น้ำยาทำความสะอาด หรือผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดต่างๆ</p> <p>๕.๑) ไม่ใช้เครื่องจักร</p> <p>๕.๒) ใช้เครื่องจักรขนาดไม่เกิน ๕ แรงม้า</p> <p>๕.๓) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๑๐ แรงม้า</p> <p>๕.๔) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๑๐ แรงม้า ขึ้นไป</p>	<p>๕๐๐</p> <p>๔,๐๐๐</p> <p>๑,๐๐๐</p> <p>๔,๕๐๐</p> <p>๒,๐๐๐</p> <p>๒,๐๐๐</p> <p>๓,๐๐๐</p> <p>๕,๐๐๐</p> <p>๖,๐๐๐</p> <p>๑,๐๐๐</p> <p>๒,๐๐๐</p> <p>๓,๐๐๐</p> <p>๔,๐๐๐</p>
๕	<p>กิจการที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร</p> <p>(๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุน้ำมันจากพืช</p> <p>๑.๑) ไม่ใช้เครื่องจักร</p> <p>๑.๒) ใช้เครื่องจักร</p> <p>๑.๓) ใช้เครื่องจักรเกิน ๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๑๐ แรงม้า</p> <p>(๒) การล้าง อบ รม หรือสะสมยางดิบ</p> <p>๒.๑) การสะสม</p> <p>๒.๒) การล้าง</p> <p>๒.๓) การอบ การรม</p> <p>(๓) การผลิต หรือแบ่งบรรจุแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคู แป้งจากพืช หรือแป้งอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน</p> <p>๓.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๒๐ ตร.ม.</p> <p>๓.๒) พื้นที่เกินกว่า ๒๐ ตร.ม.</p> <p>(๔) การสีข้าว นวดข้าวด้วยเครื่องจักร หรือแบ่งบรรจุข้าวด้วยวิธีการใดๆก็ตาม</p> <p>๔.๑) ใช้เครื่องจักรขนาดไม่เกิน ๑๐๐ แรงม้า</p> <p>๔.๒) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๑๐๐ ขึ้นไป</p>	<p>๒,๐๐๐</p> <p>๗,๐๐๐</p> <p>๒,๐๐๐</p> <p>๓,๐๐๐</p> <p>๔,๐๐๐</p> <p>๓,๐๐๐</p> <p>๕,๐๐๐</p> <p>๑,๕๐๐</p> <p>๓,๐๐๐</p>

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม
		บาท/ปี
	<p>(๕) การผลิตยาสูบ</p> <p>๕.๑) ไม่ใช้เครื่องจักร ๒,๐๐๐</p> <p>๕.๒) ใช้เครื่องจักร ๔,๐๐๐</p> <p>(๖) การขัด กะเทาะ หรือบดเมล็ดพืช</p> <p>๖.๑) ใช้เครื่องจักรขนาดไม่เกิน ๓ แรงม้า ๑,๕๐๐</p> <p>๖.๒) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๓ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า ๒,๐๐๐</p> <p>๖.๓) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๕ แรงม้าขึ้นไป ๓,๐๐๐</p> <p>(๗) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุปุ๋ยหรือวัสดุที่นำไปผลิตปุ๋ย</p> <p>๗.๑) การผลิตปุ๋ย ๔,๐๐๐</p> <p>๗.๒) การสละสมหรือแบ่งบรรจุปุ๋ยหรือวัสดุที่นำไปผลิตปุ๋ย</p> <p>-พื้นที่ไม่เกิน ๒๕ ตร.ม. ๑,๐๐๐</p> <p>-พื้นที่เกินกว่า ๒๕ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๕๐ ตร.ม. ๒,๐๐๐</p> <p>-พื้นที่เกินกว่า ๕๐ ตร.ม. ๓,๐๐๐</p> <p>(๘) การผลิตเส้นใยพืช</p> <p>๘.๑) ใช้เครื่องจักรขนาดไม่เกิน ๓ แรงม้า ๒,๐๐๐</p> <p>๘.๒) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า ๓,๐๐๐</p> <p>๘.๓) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๕ แรงม้า ๔,๐๐๐</p> <p>(๙) การตาก สะสม ขนถ่ายผลิตผลของมันสำปะหลัง ข้าวเปลือก อ้อย ข้าวโพด</p> <p>๙.๑) การสละสม (โกดัง) ๓,๐๐๐</p> <p>๙.๒) การสละสมเพื่อการค้าปลีกหรือค้าส่ง ๒,๐๐๐</p> <p>๙.๓) การตาก ๓,๐๐๐</p> <p>๙.๔) การขนถ่ายมันสำปะหลัง ๒,๐๐๐</p>	
๖	<p>กิจการที่เกี่ยวข้องกับโลหะแร่</p> <p>(๑) การผลิตภาชนะ เครื่องประดับ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือเครื่องใช้ต่างๆด้วยโลหะ หรือแร่</p> <p>๑.๑) ไม่ใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐</p> <p>๑.๒) ใช้เครื่องจักรขนาดไม่เกินกว่า ๓ แรงม้า ๑,๕๐๐</p> <p>๑.๓) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๓ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า ๒,๐๐๐</p> <p>๑.๔) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๕ แรงม้าขึ้นไป ๓,๐๐๐</p> <p>(๒) การถลุงแร่ การหลอม หรือหล่อโลหะทุกชนิดยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖(๑)</p> <p>๒.๑) การหลอม การหล่อ ๑,๐๐๐</p> <p>๒.๒) การถลุง ๓,๐๐๐</p> <p>๓) การกลึง เจาะ เชื่อม ตี ตัด ประสาน รีด หรืออัดโลหะด้วยเครื่องจักรหรือก๊าซ หรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการที่ได้รับอนุญาตใน ๖(๑)</p> <p>๓.๑) ใช้เครื่องจักรขนาดไม่เกิน ๓ แรงม้า ๑,๐๐๐</p> <p>๓.๒) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๓ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า ๑,๕๐๐</p> <p>๓.๓) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๕ แรงม้า ขึ้นไป ๒,๐๐๐</p>	

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม	
		บาท/ปี	
	(๔) การเคลื่อน ขุนโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรืออินได ยกเว้นกิจการที่ได้รับอนุญาตใน ๖(๑)	๒,๐๐๐	
	(๕) การขัดล้างโลหะด้วยเครื่องจักร หรือสารเคมี ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาต ๖(๑)		
	๕.๑) ใช้สารเคมีหรือวิธีการอื่นใด	๑,๕๐๐	
	๕.๒) ใช้เครื่องจักร	๒,๐๐๐	
	(๖) การทำเหมืองแร่ สะสม แยก คัดเลือก หรือล้างแร่		
	๖.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๒๐ ตร.ม.	๓,๐๐๐	
	๖.๒) พื้นที่เกินกว่า ๒๐ ตร.ม.	๔,๐๐๐	
๗	กิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล		
	(๑) การต่อ ประกอบ เคาะ ปะผุ พ่นสี หรือพ่นสารกันสนิมยานยนต์		
	๑.๑) จักรยานยนต์		
	๑.๑.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๑๕ ตร.ม.	๔๐๐	
	๑.๑.๒) พื้นที่เกิน ๑๕ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๒๕ ตร.ม.	๖๐๐	
	๑.๑.๓) พื้นที่เกิน ๒๕ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๔๐ ตร.ม.	๑,๐๐๐	
	๑.๑.๔) พื้นที่เกิน ๔๐ ตร.ม.	๑,๒๐๐	
	๑.๒) รถยนต์		
	๑.๒.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๑๕๐ ตร.ม.	๑,๐๐๐	
	๑.๒.๒) พื้นที่เกิน ๑๕๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๓๐๐ ตร.ม.	๑,๕๐๐	
	๑.๒.๓) พื้นที่เกิน ๓๐๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตร.ม.	๒,๐๐๐	
	๑.๒.๔) พื้นที่เกิน ๕๐๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๘๐๐ ตร.ม.	๒,๕๐๐	
	๑.๒.๕) พื้นที่เกิน ๘๐๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตร.ม.	๓,๐๐๐	
	๑.๒.๖) พื้นที่เกิน ๑,๐๐๐ ตร.ม.	๕,๐๐๐	
	(๒) การผลิตยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล	๑๐,๐๐๐	
	(๓) การซ่อม การปรับแต่งเครื่องยนต์ เครื่องจักร ระบบไฟฟ้า ระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล		
	๓.๑) จักรยานยนต์		
	๓.๑.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๑๕ ตร.ม.	๔๐๐	
	๓.๑.๒) พื้นที่เกิน ๑๕ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๒๕ ตร.ม.	๖๐๐	
	๓.๑.๓) พื้นที่เกิน ๒๕ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๔๐ ตร.ม.	๑,๐๐๐	
	๓.๑.๔) พื้นที่เกิน ๔๐ ตร.ม.	๑,๒๐๐	
	๓.๒) รถยนต์		
	๓.๒.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๑๕๐ ตร.ม.	๑,๐๐๐	
	๓.๒.๒) พื้นที่เกิน ๑๕๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๓๐๐ ตร.ม.	๑,๕๐๐	
	๓.๒.๓) พื้นที่เกิน ๓๐๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตร.ม.	๒,๐๐๐	
	๓.๒.๔) พื้นที่เกิน ๕๐๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๘๐๐ ตร.ม.	๒,๕๐๐	
	๓.๒.๕) พื้นที่เกิน ๘๐๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตร.ม.	๓,๐๐๐	
	๓.๒.๖) พื้นที่เกิน ๑,๐๐๐ ตร.ม.	๕,๐๐๐	

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม
		บาท/ปี
	<p>(๔) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้นมีการซ่อม หรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย</p> <p>๔.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๒๕ ตร.ม. ๕๐๐</p> <p>๔.๒) พื้นที่เกิน ๒๕ ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๕๐ ตร.ม. ๑,๐๐๐</p> <p>๔.๓) พื้นที่เกิน ๕๐ ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๗๕ ตร.ม. ๒,๐๐๐</p> <p>๔.๔) พื้นที่เกิน ๗๕ ตร.ม. ๓,๐๐๐</p> <p>(๕) การล้าง ขัดสี เคลือบสี หรืออัดฉีดยานยนต์</p> <p>๕.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๑๐๐ ตร.ม. ๑,๐๐๐</p> <p>๕.๒) พื้นที่เกิน ๑๐๐ ตร.ม. ๒,๐๐๐</p> <p>(๖) การผลิต สวม จำหน่าย ซ่อม หรืออัดแบตเตอรี่</p> <p>๖.๑) การผลิต สวม จำหน่ายแบตเตอรี่ ๓,๐๐๐</p> <p>๖.๒) การซ่อม การอัดแบตเตอรี่ ๑,๐๐๐</p> <p>(๗) การจำหน่าย ซ่อม ปะ เชื่อมยางยนต์ หรือตั้งศูนย์ถ่วงล้อ</p> <p>๗.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๑๐๐ ตร.ม. ๕๐๐</p> <p>๗.๒) พื้นที่เกิน ๑๐๐ ตร.ม. ๑,๐๐๐</p> <p>(๘) การผลิต ซ่อม ประกอบ หรืออัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์</p> <p>๘.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๒๐๐ ตร.ม. ๑,๐๐๐</p> <p>๘.๒) พื้นที่เกิน ๒๐๐ ตร.ม. ๑,๕๐๐</p> <p>(๙) การสะสม การซ่อมเครื่องกล เครื่องจักรเก่า หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องจักรเก่า</p> <p>๙.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๒๐๐ ตร.ม. ๑,๕๐๐</p> <p>๙.๒) พื้นที่เกิน ๒๐๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๔๐๐ ตร.ม. ๓,๐๐๐</p> <p>๙.๓) พื้นที่เกิน ๔๐๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๖๐๐ ตร.ม. ๕,๐๐๐</p> <p>๙.๔) พื้นที่เกิน ๖๐๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๘๐๐ ตร.ม. ๘,๐๐๐</p> <p>๙.๕) พื้นที่เกิน ๘๐๐ ตร.ม. ๑๐,๐๐๐</p>	
๘	<p>กิจการที่เกี่ยวกับไม้หรือกระดาษ</p> <p>(๑)การผลิตไม้ขีดไฟ ๕,๐๐๐</p> <p>(๒)การเลื่อย ขอย ขัด โส เจาะ ขุดร่อง ทำคิ้ว หรือตัดไม้ด้วยเครื่องจักร</p> <p>๒.๑) ใช้เครื่องจักรขนาดไม่เกิน ๕ แรงม้า ๑,๐๐๐</p> <p>๒.๒) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๑๐ แรงม้า ๒,๐๐๐</p> <p>๒.๓) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๑๐ แรงม้าขึ้นไป ๕,๐๐๐</p> <p>(๓)การผลิต ฟัน ทาสารเคลือบเงา หรือสีแต่งสำเร็จ สิ่งของเครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์จากไม้ หวาย ชานอ้อย</p> <p>๓.๑) การประดิษฐ์ไม้ หวาย ชานอ้อย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร</p> <p>๓.๑.๑) ใช้เครื่องจักรขนาดไม่เกิน ๓ แรงม้า ๕๐๐</p> <p>๓.๑.๒) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๓ แรงม้าแต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า ๑,๐๐๐</p> <p>๓.๒.๓) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๕ แรงม้า ๑,๕๐๐</p> <p>๓.๒) การฟัน ทา สารเคลือบเงาสีหรือสีแต่งสำเร็จ สิ่งของเครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์จากไม้ หวาย ชานอ้อย ๕๐๐</p> <p>(๔) การอบไม้ ๔,๐๐๐</p>	

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม
		บาท/ปี
	<p>(๕) การผลิต สดสม การแปงบรรจุรูป</p> <p>๕.๑) ใช้แรงงานหรือเครื่องจักรขนาดไม่เกิน ๕ แรงม้า</p> <p>๕.๒) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๕ แรงม้า</p> <p>(๖) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียน หรือผลิตภัณฑ์ได้ด้วยกระดาษ</p> <p>๖.๑) ไม่ใช่เครื่องจักร</p> <p>๖.๒) ใช้เครื่องจักรขนาดไม่เกินกว่า ๓ แรงม้า</p> <p>๖.๓) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๓ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า</p> <p>๖.๔) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๕ แรงม้า</p> <p>(๗) การผลิตกระดาษชนิดต่างๆ</p> <p>(๘) การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน</p> <p>๘.๑) การเผาถ่าน</p> <p>๘.๑.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๓๐ ตร.ม.</p> <p>๘.๑.๒) พื้นที่เกินกว่า ๓๐ ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๖๐ ตร.ม.</p> <p>๘.๑.๓) พื้นที่เกินกว่า ๖๐ ตร.ม.</p> <p>๘.๒) การสะสมถ่าน</p> <p>๘.๒.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๓๐ ตร.ม.</p> <p>๘.๒.๑) พื้นที่เกินกว่า ๓๐ ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๖๐ ตร.ม.</p> <p>๘.๒.๓) พื้นที่เกินกว่า ๖๐ ตร.ม.</p>	<p>๒,๕๐๐</p> <p>๕,๐๐๐</p> <p>๕๐๐</p> <p>๑,๐๐๐</p> <p>๑,๕๐๐</p> <p>๒,๐๐๐</p> <p>๔,๐๐๐</p> <p>๕๐๐</p> <p>๑,๐๐๐</p> <p>๑,๕๐๐</p> <p>๕๐๐</p> <p>๑,๐๐๐</p> <p>๑,๕๐๐</p>
๙	<p>กิจการที่เกี่ยวข้องกับการบริการ</p> <p>(๑) การประกอบกิจการสปา เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ</p> <p>(๒) การประกอบกิจการ อาบ อบ นวด</p> <p>๒.๑) ไม่เกิน ๒๐ ห้อง</p> <p>๒.๒) เกิน ๒๐ ห้อง</p> <p>(๓) การประกอบกิจการนวดเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ ระเบียบใหม่</p> <p>(๔) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลหรือในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ</p> <p>๔.๑) จำนวน ๑-๓ ตู้</p> <p>๔.๒) จำนวน ๔-๑๐ ตู้</p> <p>๔.๓) จำนวนเกิน ๑๐ ตู้</p> <p>(๕) การประกอบกิจการโรงแรม สถานที่พักที่มิใช่โรงแรมที่จัดไว้เพื่อบริการพักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน</p> <p>๕.๑) ห้องพักไม่เกิน ๑๐ ห้อง</p> <p>๕.๒) ห้องพักเกินกว่า ๑๐ ห้อง แต่ไม่เกิน ๒๐ ห้อง</p> <p>๕.๓) ห้องพักเกินกว่า ๒๐ ห้องแต่ไม่เกิน ๕๐ ห้อง</p> <p>๕.๔) ห้องพักเกินกว่า ๕๐ ห้องแต่ไม่เกิน ๑๐๐ ห้อง</p> <p>๕.๕) ห้องพักเกินกว่า ๑๐๐ ห้อง</p>	<p>๑,๐๐๐</p> <p>๒,๐๐๐</p> <p>๔,๐๐๐</p> <p>๑,๐๐๐</p> <p>๕๐๐</p> <p>๑,๐๐๐</p> <p>๒,๐๐๐</p> <p>๕๐๐</p> <p>๑,๐๐๐</p> <p>๑,๕๐๐</p> <p>๒,๐๐๐</p> <p>๓,๐๐๐</p>

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม
		บาท/ปี
	(๖) การประกอบกิจการหอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า หรือห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน	
	๖.๑) ไม่เกิน ๕ ห้อง	๓๐๐
	๖.๒) เกิน ๕ ห้อง แต่ไม่เกิน ๑๐ ห้อง	๕๐๐
	๖.๓) เกิน ๑๐ ห้อง แต่ไม่เกิน ๕๐ ห้อง	๘๐๐
	๖.๔) เกิน ๕๐ ห้อง แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ห้อง	๑,๕๐๐
	๖.๕) เกิน ๑๐๐ ห้อง	๓,๐๐๐
	(๗) การประกอบกิจการโรงแรมหรสพ	
	๗.๑) ไม่เกิน ๔๐๐ ที่นั่ง	๗๐๐
	๗.๒) เกิน ๔๐๐ แต่ไม่เกิน ๖๐๐ ที่นั่ง	๑,๑๐๐
	๗.๓) เกิน ๖๐๐ ที่นั่ง	๒,๕๐๐
	(๘) การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องแจ๊ส ดิสโกเทค คาราโอเกะ หรือตู้เพลง หรือการแสดงอื่นๆในทำนองเดียวกัน	
	๘.๑) การจัดให้มีมหรสพ	๕๐๐
	๘.๒) การแสดงดนตรี เต้นรำ ดิสโกเทค คาราโอเกะ	๔,๐๐๐
	๘.๓) รำวง ร้องแจ๊ส	๕๐๐
	๘.๔) ตู้เพลง หรือการแสดงอื่นๆในทำนองเดียวกัน	๑,๐๐๐
	๘.๕) สถานบันเทิงในทีโล่ง	
	๘.๕.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๕๐๐ ตร.ม.	๕,๐๐๐
	๘.๕.๒) พื้นที่เกิน ๕๐๐ ตร.ม.	๑๐,๐๐๐
	(๙) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่นๆในทำนองเดียวกัน เว้นแต่เป็นการให้บริการที่ได้รับอนุญาตใน ๙(๑)	
	๙.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๓๐ ตร.ม.	๑,๐๐๐
	๙.๒) พื้นที่เกินกว่า ๓๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๕๐ ตร.ม.	๒,๐๐๐
	๙.๓) พื้นที่เกินกว่า ๕๐ ตร.ม.	๔,๐๐๐
	(๑๐) การประกอบกิจการเล่นสเก็ต หรือโรลเลอร์เบลด หรือการเล่นอื่นๆในทำนองเดียวกัน	๔,๐๐๐
	(๑๑) การประกอบกิจการเสริมสวย หรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ	
	๑๑.๑) สถานที่ตัดผม(ไม่ปรับอากาศ)	
	๑๑.๑.๑) แก้อีไม่เกิน ๕ ตัว	๒๐๐
	๑๑.๑.๒) แก้อีเกินกว่า ๕ ตัวแต่ไม่เกิน ๑๐ ตัว	๓๐๐
	๑๑.๑.๓) แก้อีเกินกว่า ๑๐ ตัว	๕๐๐
	๑๑.๒) สถานที่ตัดผม(ปรับอากาศ)	
	๑๑.๒.๑) แก้อีไม่เกิน ๕ ตัว	๓๐๐
	๑๑.๒.๒) แก้อีเกินกว่า ๕ ตัวแต่ไม่เกิน ๑๐ ตัว	๕๐๐
	๑๑.๒.๓) แก้อีเกินกว่า ๑๐ ตัว	๑,๐๐๐
	(๑๒) การประกอบกิจการสถานออกกำลังกาย	
	๑๒.๑) พื้นที่ประกอบการรวมกันไม่เกิน ๕๐ ตร.ม.	๒,๐๐๐
	๑๒.๒) พื้นที่ประกอบการรวมกันเกิน ๕๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตร.ม.	๓,๐๐๐
	๑๒.๓) พื้นที่ประกอบการรวมกันเกิน ๑๐๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๔๐๐ ตร.ม.	๔,๐๐๐
	๑๒.๔) พื้นที่ประกอบการรวมกันเกิน ๔๐๐ ตร.ม.	๕,๐๐๐

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม
		บาท/ปี
	<u>๑๓) การประกอบกิจการให้บริการคูนน้ำหนัก</u>	๒,๐๐๐
	<u>(๑๔) การประกอบกิจการสวนสนุก โบว์ลิ่ง หรือตู้เกม</u>	
	๑๔.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๒๐ ตร.ม.	๒,๐๐๐
	๑๔.๒) พื้นที่เกินกว่า ๒๐ ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๔๐ ตร.ม.	๓,๐๐๐
	๑๔.๓) พื้นที่เกินกว่า ๔๐ ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๖๐ ตร.ม.	๔,๐๐๐
	๑๔.๔) พื้นที่เกินกว่า ๖๐ ตร.ม.	๕,๐๐๐
	<u>(๑๕) การประกอบกิจการให้บริการคอมพิวเตอร์</u>	
	๑๕.๑) เพื่อการศึกษา	
	๑๕.๑.๑) จำนวน ๑-๕ ตู้	๕๐๐
	๑๕.๑.๒) จำนวน ๖-๑๐ ตู้	๑,๐๐๐
	๑๕.๑.๓) จำนวนเกิน ๑๐ ตู้	๒,๐๐๐
	๑๕.๒) เพื่อการอื่นๆ	
	๑๕.๒.๑) จำนวน ๑-๕ ตู้	๕๐๐
	๑๕.๒.๒) จำนวน ๖-๑๐ ตู้	๑,๐๐๐
	๑๕.๒.๓) จำนวนเกิน ๑๐ ตู้	๒,๐๐๐
	<u>(๑๖) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ</u>	
	๑๖.๑) สนามฝึกซ้อม	๕,๐๐๐
	๑๖.๒) สนามกอล์ฟ	๑๐,๐๐๐
	<u>(๑๗) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์หรือสิ่งแวดล้อม</u>	
	๑๗.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๑๐ ตร.ม.	๕๐๐
	๑๗.๒) พื้นที่เกินกว่า ๑๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๒๐ ตร.ม.	๑,๐๐๐
	๑๗.๓) พื้นที่เกินกว่า ๒๐ ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๓๐ ตร.ม.	๑,๕๐๐
	๑๗.๔) พื้นที่เกินกว่า ๓๐ ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๕๐ ตร.ม.	๒,๐๐๐
	๑๗.๕) พื้นที่เกินกว่า ๕๐ ตร.ม.	๓,๐๐๐
	<u>(๑๘) การประกอบกิจการสักยิวหนัง หรือเจาะส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย</u>	
	๑๘.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๑๕ ตร.ม.	๖๐๐
	๑๘.๒) พื้นที่เกิน ๑๕ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๒๕ ตร.ม.	๘๐๐
	๑๘.๓) พื้นที่เกิน ๒๕ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๔๐ ตร.ม.	๑,๐๐๐
	๑๘.๔) พื้นที่เกิน ๔๐ ตร.ม.	๑,๒๐๐
	<u>(๑๙) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้านของผู้รับบริการ</u>	
	๑๙.๑) พื้นที่ประกอบการรวมกันไม่เกิน ๕๐ ตร.ม.	๑,๐๐๐
	๑๙.๒) พื้นที่ประกอบการรวมกันเกิน ๕๐ ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตร.ม.	๒,๐๐๐
	๑๙.๓) พื้นที่ประกอบการรวมกันเกิน ๑๐๐ ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๔๐๐ตร.ม.	๔,๐๐๐
	๑๙.๔) พื้นที่ประกอบการรวมกันเกิน ๔๐๐ ตร.ม.	๕,๐๐๐
	<u>(๒๐) การประกอบกิจการให้ดูแลผู้สูงอายุที่บ้านของผู้รับบริการ</u>	
	๒๐.๑) พื้นที่ประกอบการรวมกันไม่เกิน ๕๐ ตร.ม.	๑,๐๐๐
	๒๐.๒) พื้นที่ประกอบการรวมกันเกิน ๕๐ ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตร.ม.	๒,๐๐๐
	๒๐.๓) พื้นที่ประกอบการรวมกันเกิน ๑๐๐ ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๔๐๐ตร.ม.	๔,๐๐๐
	๒๐.๔) พื้นที่ประกอบการรวมกันเกิน ๔๐๐ ตร.ม.	๕,๐๐๐

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม
		บาท/ปี
๑๐	๒๑) การประกอบกิจการที่ให้บริการสปา อาบน้ำ ตัดขน รับเลี้ยงหรือรับฝากสัตว์ชั่วคราว	
	๒๑.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๑๕ ตร.ม.	๔๐๐
	๒๑.๒) พื้นที่เกิน ๑๕ ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๒๕ ตร.ม.	๖๐๐
	๒๑.๓) พื้นที่เกิน ๒๕ ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๔๐ ตร.ม.	๑,๐๐๐
	๒๑.๔) พื้นที่เกิน ๔๐ ตร.ม.	๑,๒๐๐
	กิจการที่เกี่ยวข้องกับสิ่งทอ	
	(๑) การปั่นด้าย กรอด้วย ทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือทอผ้าด้วยกี่กระตุก	
	๑.๑) ใช้กี่กระตุกตั้งแต่ ๕ กี่ขึ้นไป	๕๐๐
	๑.๒) ใช้เครื่องจักร	๔,๐๐๐
	(๒) การสะสมปอ ป่าน ผ้าย นุ่น หรือใยสังเคราะห์	
	๒.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๓๐ ตร.ม.	๑,๐๐๐
	๒.๒) พื้นที่เกิน ๓๐ ตร.ม.	๒,๐๐๐
	(๓) การปั่นฝ้าย นุ่น ใยสังเคราะห์ด้วยเครื่องจักร	๔,๐๐๐
	(๔) การทอเสื้อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่นๆ ด้วยเครื่องจักร	
	๔.๑) ใช้เครื่องจักรขนาดไม่เกิน ๓ แรงม้า	๔,๐๐๐
	๔.๒) ใช้เครื่องจักรขนาดเกิน ๕ แรงม้า	๖,๐๐๐
	(๕) การเย็บ ปักผ้า หรือสิ่งทออื่นๆด้วยเครื่องจักร	
	๕.๑) ใช้เครื่องจักรตั้งแต่ ๕ เครื่องแต่ไม่เกิน ๑๐ เครื่อง	๑,๐๐๐
	๕.๒) ใช้เครื่องจักรตั้งแต่ ๑๐ เครื่องขึ้นไป	๒,๐๐๐
	(๖) การพิมพ์ผ้า หรือสิ่งทออื่นๆ	๒,๐๐๐
(๗) การซัก อบ รีด หรืออัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร เครื่องซักผ้า		
๗.๑) ใช้เครื่องจักรไม่เกิน ๓ เครื่อง	๑,๐๐๐	
๗.๒) ใช้เครื่องจักรเกิน ๓ เครื่อง แต่ไม่เกิน ๕ เครื่อง	๑,๕๐๐	
๗.๓) ใช้เครื่องจักรเกิน ๕ เครื่อง	๒,๐๐๐	
(๘) การย้อม ฟอก กัดสีผ้าหรือสิ่งทออื่นๆ		
๘.๑) การรับย้อม ฟอก กัดสีผ้าหรือสิ่งทออื่นๆ	๘๐๐	
๘.๒) โรงงานกัดสีผ้าหรือสิ่งทออื่นๆ	๑,๐๐๐	
๑๑	กิจการที่เกี่ยวข้องกับหิน ดิน ททราย ซีเมนต์ หรือวัสดุที่คล้ายคลึง	
	(๑) ผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา	
	๑.๑) ไม่ใช้เครื่องจักร	๑๐๐๐
	๑.๒) ใช้เครื่องจักร	๓,๐๐๐
	(๒) การระเบิด โม่ บด หรือย่อยหิน ด้วยเครื่องจักร	๑๐,๐๐๐
	(๓) การผลิต สิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ด้วยซีเมนต์ หรือวัสดุที่คล้ายคลึง	
	๓.๑) ไม่ใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐
	๓.๒) ใช้เครื่องจักร	๓,๐๐๐
	(๔) การสะสม ผสมซีเมนต์ หิน ดิน ททราย วัสดุก่อสร้าง รวมทั้งการซุด ตัก ดูก โม่ บด หรือ ย่อย ด้วยเครื่องจักร ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๑๑(๒)	
	๔.๑) การสะสม	
	๔.๑.๑) สะสมในคลังสินค้า(โกดัง)	๔,๐๐๐
๔.๑.๒) สะสมในร้านค้า	๑,๐๐๐	

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม
		บาท/ปี
	<p>๔.๒) การผสม</p> <p>๔.๒.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๒๐ ตร.ม.</p> <p>๔.๒.๒) พื้นที่เกิน ๒๐ ตร.ม.</p> <p>(๕) การเจียรไนเพชร พลอย หิน หรือกระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง</p> <p>๕.๑) ไม่ใช่เครื่องจักร</p> <p>๕.๒) ใช้เครื่องจักรขนาดไม่เกิน ๓ แรงม้า</p> <p>๕.๓) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๓ แรงม้า</p> <p>(๖) การเลื่อย ตัด หรือประดิษฐ์ หินเป็นสิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์ต่างๆ</p> <p>๖.๑) ไม่ใช่เครื่องจักร</p> <p>๖.๒) ใช้เครื่องจักรขนาดไม่เกิน ๓ แรงม้า</p> <p>๖.๓) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๓ แรงม้า</p> <p>(๗) การผลิตขอล็ก ปูนปาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือเผาหินปูน</p> <p>๗.๑) ไม่ใช่เครื่องจักร</p> <p>๗.๒) ใช้เครื่องจักรขนาดไม่เกิน ๓ แรงม้า</p> <p>๗.๓) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๓ แรงม้าแต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า</p> <p>๗.๔) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๕ แรงม้า</p> <p>(๘) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่างๆที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม</p> <p>๘.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๑๐ ตร.ม.</p> <p>๘.๒) พื้นที่เกินกว่า ๑๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๒๐ ตร.ม.</p> <p>๘.๓) พื้นที่เกินกว่า ๒๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๓๐ ตร.ม.</p> <p>๘.๔) พื้นที่เกินกว่า ๓๐ ตร.ม.</p> <p>(๙) การผลิต ตัด บดกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว</p> <p>๙.๑) ไม่ใช่เครื่องจักร</p> <p>๙.๒) ใช้เครื่องจักร</p> <p>๑๐) การผลิตกระดาษทราย หรือผ้าทราย</p> <p>(๑๑) การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว</p> <p>๑๑.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๒๐ ตร.ม.</p> <p>๑๑.๒) พื้นที่เกินกว่า ๒๐ ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๔๐ ตร.ม.</p> <p>๑๑.๓) พื้นที่เกินกว่า ๔๐ ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๖๐ ตร.ม.</p> <p>๑๑.๔) พื้นที่เกินกว่า ๖๐ ตร.ม.</p> <p>๑๑.๒) ใช้เครื่องจักรเกิน ๕ แรงม้า</p> <p>(๑๒) การล้าง การขัด ด้วยการพ่นทรายลงบนพื้นผิวกระจก แก้ว หิน หรือวัตถุอื่นใด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน๖(๕)</p>	<p>๓,๐๐๐</p> <p>๗,๐๐๐</p> <p>๑,๐๐๐</p> <p>๔,๐๐๐</p> <p>๕,๐๐๐</p> <p>๑,๐๐๐</p> <p>๓,๐๐๐</p> <p>๕,๐๐๐</p> <p>๑,๐๐๐</p> <p>๓,๐๐๐</p> <p>๔,๐๐๐</p> <p>๕,๐๐๐</p> <p>๑,๐๐๐</p> <p>๒,๐๐๐</p> <p>๓,๐๐๐</p> <p>๕,๐๐๐</p> <p>๑,๐๐๐</p> <p>๓,๐๐๐</p> <p>๔,๐๐๐</p> <p>๑,๕๐๐</p>
๑๒	<p>กิจการที่เกี่ยวข้องกับปิโตรเลียม ปิโตรเคมี ถ่านหิน ถ่านโค้ก และสารเคมีต่างๆ</p> <p>(๑)การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งกรด ด่าง สารออกซิไดส์หรือสารตัวทำลาย</p> <p>๑.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๒๐ ตร.ม.</p> <p>๑.๒) พื้นที่เกินกว่า ๒๐ ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๔๐ ตร.ม.</p> <p>๑.๓) พื้นที่เกินกว่า ๔๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๖๐ ตร.ม.</p> <p>๑.๔) พื้นที่เกินกว่า ๖๐ ตร.ม.</p> <p>(๒)การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งก๊าซ</p> <p>๒.๑) คลังก๊าซความจุไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตร</p> <p>๒.๒) คลังก๊าซความจุเกินกว่า ๑๐,๐๐๐ ลิตร</p> <p>๒.๓) บั้มจำหน่ายก๊าซ</p>	<p>๒,๐๐๐</p> <p>๓,๐๐๐</p> <p>๔,๐๐๐</p> <p>๕,๐๐๐</p> <p>๓,๐๐๐</p> <p>๔,๐๐๐</p> <p>๔,๐๐๐</p>

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม
		บาท/ปี
	๒.๔) สถานที่ประกอบกิจการจำหน่ายก๊าซ พื้นที่ไม่เกิน ๒๐ ตร.ม.	๒,๐๐๐
	๒.๕) สถานที่ประกอบกิจการจำหน่ายก๊าซ พื้นที่เกิน ๒๐ ตร.ม.	๔,๐๐๐
	<u>๓) การผลิต สะสม กลั่น หรือขนส่งปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม</u>	
	๓.๑) การผลิต การกลั่น	
	๓.๑.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๒๐ ตร.ม.	๒,๐๐๐
	๓.๑.๒) พื้นที่เกินกว่า ๒๐ ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๔๐ ตร.ม.	๓,๐๐๐
	๓.๑.๓) พื้นที่เกินกว่า ๔๐ ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๖๐ ตร.ม.	๔,๐๐๐
	๓.๑.๓) พื้นที่เกินกว่า ๖๐ ตร.ม.	๕,๐๐๐
	๓.๒) การสะสม	
	๓.๒.๑) คลังน้ำมัน	๕,๐๐๐
	๓.๒.๒) สถานที่จำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง	
	-ปั๊มมือหมุน	๕๐๐
	-ปั๊มจ่ายไม่เกิน ๔ หัว	๒,๐๐๐
	-ปั๊มจ่ายเกินกว่า ๔ หัว แต่ไม่เกิน ๖ หัว	๓,๐๐๐
	-ปั๊มจ่ายเกินกว่า ๖ หัว	๔,๐๐๐
	๓.๓) การขนส่ง	
	๓.๓.๑) ยานพาหนะขนส่งไม่เกิน ๕ คัน	๑,๐๐๐
	๓.๓.๒) ยานพาหนะขนส่งเกินกว่า ๕ คัน แต่ไม่เกิน ๑๐ คัน	๓,๐๐๐
	๓.๓.๓) ยานพาหนะขนส่งเกินกว่า ๑๐ คัน	๕,๐๐๐
	<u>(๔) การผลิต สะสม หรือขนส่งถ่านหิน หรือถ่านโค้ก</u>	
	๔.๑) การผลิต	
	๔.๑.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๒๐ ตร.ม.	๒,๐๐๐
	๔.๑.๒) พื้นที่เกินกว่า ๒๐ ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๔๐ ตร.ม.	๔,๐๐๐
	๔.๑.๓) พื้นที่เกินกว่า ๔๐ ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๖๐ ตร.ม.	๖,๐๐๐
	๔.๑.๔) พื้นที่เกินกว่า ๖๐ ตร.ม.	๑๐,๐๐๐
	๔.๒) การขนส่ง	
	๔.๒.๑) ยานพาหนะขนส่งไม่เกิน ๕ คัน	๑,๐๐๐
	๔.๒.๒) ยานพาหนะขนส่งเกินกว่า ๕ คันแต่ไม่เกิน ๑๐ คัน	๓,๐๐๐
	๔.๒.๓) ยานพาหนะขนส่งเกินกว่า ๑๐ คัน	๕,๐๐๐
	๔.๓) การสะสม	
	๔.๓.๑) สะสมไม่เกิน ๕๐๐ กก.	๕๐๐
	๔.๓.๒) สะสมเกิน ๕๐๐ กก. แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ กก.	๑,๐๐๐
	๔.๓.๓) สะสมเกิน ๑,๐๐๐ กก.แต่ไม่เกิน ๓,๐๐๐ กก.	๒,๐๐๐
	๔.๓.๔) สะสมเกิน ๓,๐๐๐ กก. แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ กก.	๓,๐๐๐
	๔.๓.๕) สะสมเกิน ๕,๐๐๐ กก.	๕,๐๐๐
	<u>(๕) การฟอสส์ ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๗(๑)</u>	
	๕.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๒๐ ตร.ม.	๕๐๐
	๕.๒) พื้นที่เกินกว่า ๒๐ ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๔๐ ตร.ม.	๘๐๐
	๕.๓) พื้นที่เกินกว่า ๔๐ ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๖๐ ตร.ม.	๑,๕๐๐
	๕.๔) พื้นที่เกินกว่า ๖๐ ตร.ม.	๒,๐๐๐

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม
		บาท/ปี
	<u>(๖) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์ด้วยยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัสดุที่คล้ายคลึง</u>	
	๖.๑) ไม่ใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐
	๖.๒) ใช้เครื่องจักรขนาดไม่เกิน ๓ แรงม้า	๒,๐๐๐
	๖.๓) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๓ แรงม้าแต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๓,๐๐๐
	๖.๔) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๕ แรงม้า	๕,๐๐๐
	<u>(๗) การโม่ สะสม หรือบดขี้</u>	
	๗.๑) ไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐
	๗.๒) ใช้เครื่องจักรขนาดไม่เกิน ๓ แรงม้า	๑,๐๐๐
	๗.๓) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๓ แรงม้าแต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๒,๐๐๐
	๗.๔) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๕ แรงม้า	๓,๐๐๐
	<u>(๘) การผลิตสี หรือน้ำมันผสมสี</u>	
	๘.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๒๐ ตร.ม.	๑,๐๐๐
	๘.๒) พื้นที่เกินกว่า ๒๐ ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๔๐ ตร.ม.	๒,๐๐๐
	๘.๓) พื้นที่เกินกว่า ๔๐ ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๖๐ ตร.ม.	๓,๐๐๐
	๘.๔) พื้นที่เกินกว่า ๖๐ ตร.ม.	๔,๐๐๐
	<u>(๙) การผลิต ล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์</u>	
	๙.๑) การล้างฟิล์ม	๑,๐๐๐
	๙.๒) การผลิต	๓,๐๐๐
	<u>(๑๐) การเคลือบ ขุดวัตถุด้วยพลาสติกเซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัสดุที่คล้ายคลึง</u>	
	๑๐.๑) ไม่ใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐
	๑๐.๒) ใช้เครื่องจักรขนาดไม่เกิน ๓ แรงม้า	๒,๐๐๐
	๑๐.๓) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๓ แรงม้าแต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๓,๐๐๐
	๑๐.๔) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๕ แรงม้า	๔,๐๐๐
	<u>(๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัสดุที่คล้ายคลึง</u>	
	๑๑.๑) ไม่ใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐
	๑๑.๒) ใช้เครื่องจักรขนาดไม่เกิน ๓ แรงม้า	๒,๐๐๐
	๑๑.๓) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๓ แรงม้าแต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๓,๐๐๐
	๑๑.๔) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๕ แรงม้า	๔,๐๐๐
	<u>(๑๒) การผลิต หรือบรรจุสารเคมีดับเพลิง</u>	
	๑๒.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๒๐ ตร.ม.	๑,๐๐๐
	๑๒.๒) พื้นที่เกินกว่า ๒๐ ตร.ม.	๒,๐๐๐
	<u>(๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง</u>	
	๑๓.๑) เครื่องจักรขนาดไม่เกิน ๕ แรงม้า	๑,๐๐๐
	๑๓.๒) เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๑๐ แรงม้า	๒,๐๐๐
	๑๓.๓) เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๑๐ แรงม้า	๓,๐๐๐
	<u>(๑๔) การผลิต สะสม ขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง</u>	
	๑๔.๑) การผลิต	๓,๐๐๐
	๑๔.๒) การสะสม การขนส่ง	๑,๕๐๐

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม
		บาท/ปี
๑๓.	๑๕) การผลิตแอลกอฮอล์ หรือสารเคลือบเงา	๕,๐๐๐
	(๑๖) การผลิต สดสม บรรจุ ขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค	
	๑๖.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๒๐ ตร.ม.	๑,๐๐๐
	๑๖.๒) พื้นที่เกิน ๒๐ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๔๐ ตร.ม.	๒,๐๐๐
	๑๖.๓) พื้นที่เกิน ๔๐ ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๖๐ ตร.ม.	๓,๐๐๐
	๑๖.๔) พื้นที่เกินกว่า ๖๐ ตร.ม.	๔,๐๐๐
	๑๗) การผลิต สดสม หรือบรรจุภาว	๑,๐๐๐
	กิจการอื่นๆ	
	(๑) การพิมพ์หนังสือพิมพ์หรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร	
	๑.๑) ใช้เครื่องจักรขนาดไม่เกิน ๓ แรงม้า	๘๐๐
	๑.๒) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๓ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๑,๕๐๐
	๑.๓) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๕ แรงม้า	๒,๐๐๐
	(๒) การผลิต ซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรืออุปกรณ์ไฟฟ้า	๘๐๐
	(๓) การผลิตเทียน หรือเทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	
	๓.๑) ใช้เครื่องจักรขนาดไม่เกิน ๓ แรงม้า	๑,๐๐๐
	๓.๒) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๓ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๒,๐๐๐
	๓.๓) ใช้เครื่องจักรขนาดเกินกว่า ๕ แรงม้า	๓,๐๐๐
	(๔) การพิมพ์แบบพิมพ์เขียว หรือถ่ายเอกสาร	
	๔.๑) จำนวนไม่เกิน ๕ เครื่อง	๑,๐๐๐
	๔.๒) จำนวนเกินกว่า ๕ เครื่องแต่ไม่เกิน ๑๐ เครื่อง	๒,๐๐๐
	๔.๓) จำนวนเกินกว่า ๑๐ เครื่อง	๓,๐๐๐
	(๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้	
	๕.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๕๐ ตร.ม.	๓,๐๐๐
	๕.๒) พื้นที่เกิน ๕๐ ตร.ม.	๕,๐๐๐
	(๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า	
	๖.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๒๐ ตร.ม.	๕๐๐
	๖.๒) พื้นที่เกิน ๒๐ ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๔๐ ตร.ม.	๑,๐๐๐
	๖.๓) พื้นที่เกิน ๔๐ ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๖๐ ตร.ม.	๒,๐๐๐
	๖.๔) พื้นที่เกินกว่า ๖๐ ตร.ม.	๓,๐๐๐
	(๗) การล้างขวด ภาชนะ หรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้วเพื่อนำไปใช้ใหม่หรือแปรสภาพเป็นผลิตภัณฑ์	
	๗.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๒๐ ตร.ม.	๕๐๐
	๗.๒) พื้นที่เกิน ๒๐ ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๔๐ ตร.ม.	๑,๐๐๐
๗.๓) พื้นที่เกิน ๔๐ ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๖๐ ตร.ม.	๒,๐๐๐	
๗.๔) พื้นที่เกินกว่า ๖๐ ตร.ม.	๓,๐๐๐	
(๘) การพิมพ์ เขียน พ่นสี หรือวิธีอื่นใดลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ		
๘.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๒๐ ตร.ม.	๕๐๐	
๘.๒) พื้นที่เกิน ๒๐ ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๔๐ ตร.ม.	๑,๐๐๐	
๘.๓) พื้นที่เกิน ๔๐ ตร.ม.แต่ไม่เกิน ๖๐ ตร.ม.	๒,๐๐๐	
๘.๔) พื้นที่เกินกว่า ๖๐ ตร.ม.	๓,๐๐๐	

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม
		บาท/ปี
	๙) การประกอบกิจการทำเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา	๑๐,๐๐๐
	(๑๐) การบรรจุหีบห่อสินค้าโดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐
	(๑๑) การให้บริการควบคุมป้องกันและกำจัดแมลงหรือสัตว์พาหะนำโรค	๑,๐๐๐
	(๑๒) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์จากยาง	๑,๐๐๐
	(๑๓) การผลิต สะสม หรือขนส่งไปไอติเซลและเอทานอล	
	๑๓.๑) การผลิต	๕,๐๐๐
	๑๓.๒) การขนส่ง	๕,๐๐๐
	๑๓.๓) การสละสม	๕,๐๐๐

**แบบคำขอต้ออายุใบอนุญาต
ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ**

คำขอเลขที่ ..... / .....

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. ....

๑. ข้าพเจ้า ..... อายุ ..... ปี สัญชาติ .....
โดย ..... ผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคลปรากฏตาม
..... ที่อยู่เลขที่ ..... หมู่ที่ .....
ตรอก/ซอย ..... ถนน ..... แขวง/ตำบล .....
เขต/อำเภอ ..... จังหวัด ..... หมายเลขโทรศัพท์ .....

๒. พร้อมคำขอฉบับนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่างๆ มาด้วยแล้วดังนี้

- ( ) สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)
  - ( ) สำเนาทะเบียนบ้าน
  - ( ) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หนังสือให้ความเห็นชอบ การประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือใบอนุญาตตามกำหนดอื่นที่จำเป็น
  - ( ) ใบมอบอำนาจ (ในกรณีมีกรรมการมอบอำนาจ)
  - ( ) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล
  - ( ) หลักฐานที่แสดงการเป็นผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล
  - ( ) เอกสารและหลักฐานอื่นๆ ตามที่ราชการท้องถิ่นประกาศกำหนด
๑. ....
๒. ....

ขอรับรองว่าข้อความในคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ..... ผู้ขอต้ออายุใบอนุญาต

(.....)

ส่วนของผู้รับใบอนุญาติ

ใบรับคำขอต้ออายุใบอนุญาติ

เลขที่ ..... ได้รับเรื่องเมื่อวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

ตรวจสอบหลักฐาน ( ) ครบ

( ) ไม่ครบ คือ

๑. ....

๒. ....

๓. ....

(ลงชื่อ) .....

(.....)

ตำแหน่ง .....

ส่วนของผู้รับใบอนุญาติ

ใบรับคำขอต้ออายุใบอนุญาติ

เลขที่ ..... ได้รับเรื่องเมื่อวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

ตรวจสอบหลักฐาน ( ) ครบ

( ) ไม่ครบ คือ

๑. ....

๒. ....

๓. ....

ดังนั้น กรุณานำเอกสารหลักฐานที่ยังไม่ครบทั้งหมดมายื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายใน
..... วัน นับแต่วันนี้เป็นต้นไป

(ลงชื่อ) .....

(.....)

ตำแหน่ง .....

แบบคำขอรับใบอนุญาต
ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

คำขอเลขที่ ...../.....

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. ....

๑. ข้าพเจ้า ..... อายุ ..... ปี สัญชาติ .....
โดย ..... ผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคลปรากฏตาม
..... ที่อยู่เลขที่ ..... หมู่ที่ .....
ตรอก/ซอย ..... ถนน ..... แขวง/ตำบล .....
เขต/อำเภอ ..... จังหวัด ..... หมายเลขโทรศัพท์ .....

๒. พร้อมคำขอฉบับนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่างๆ มาด้วยแล้วดังนี้

- ( ) สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)
- ( ) สำเนาทะเบียนบ้าน
- ( ) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หนังสือให้ความเห็นชอบ การประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือใบอนุญาตตามกำหนดอื่นที่จำเป็น
- ( ) ใบมอบอำนาจ (ในกรณีมีกรรมการมอบอำนาจ)
- ( ) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล
- ( ) หลักฐานที่แสดงการเป็นผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล
- ( ) เอกสารและหลักฐานอื่นๆ ตามที่ราชการท้องถิ่นประกาศกำหนด

๑. ....

๒. ....

ขอรับรองว่าข้อความในคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ..... ผู้ขอรับใบอนุญาต

(.....)

ส่วนของผู้รับใบอนุญาต

ใบรับคำขอรับใบอนุญาต

เลขที่ ..... ได้รับเรื่องเมื่อวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

ตรวจสอบหลักฐาน ( ) ครบ

( ) ไม่ครบ คือ

๑. ....

๒. ....

๓. ....

(ลงชื่อ) .....

(.....)

ตำแหน่ง .....

ส่วนของผู้รับใบอนุญาต

ใบรับคำขอรับใบอนุญาต

เลขที่ ..... ได้รับเรื่องเมื่อวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

ตรวจสอบหลักฐาน ( ) ครบ

( ) ไม่ครบ คือ

๑. ....

๒. ....

๓. ....

ดังนั้น กรุณานำเอกสารหลักฐานที่ยังไม่ครบทั้งหมดมายื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายใน
..... วัน นับแต่วันนี้เป็นต้นไป

(ลงชื่อ) .....

(.....)

ตำแหน่ง .....

ใบอนุญาต
ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เล่มที่ ..... เลขที่ ..... ปี .....

อนุญาตให้ ชื่อ ..... อายุ ..... ปี สัญชาติ .....
เลขประจำตัวประชาชนเลขที่ ..... อยู่บ้าน/สำนักงานเลขที่.....
ตรอก/ซอย ..... ถนน .....
หมู่ที่ ..... แขวง/ตำบล ..... อำเภอ ..... จังหวัด .....
โทรศัพท์ ..... โทรสาร .....

ข้อ ๑ ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท .....

ลำดับที่ ..... ค่าธรรมเนียม ..... บาท ใบเสร็จรับเงินเล่มที่ .....
เลขที่ ..... ลงวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .... โดยใช้ชื่อ
สถานประกอบการว่า ..... พื้นที่ประกอบการ ..... ตารางเมตร
กำลังเครื่องจักร ..... แรงม้า จำนวนคนงาน ..... คน ตั้งอยู่ ณ เลขที่ .....
หมู่ที่ ..... แขวง/ตำบล ..... อำเภอ ..... จังหวัด .....
โทรศัพท์ ..... โทรสาร .....

ข้อ ๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขโดยเฉพาะ ดังต่อไปนี้

(๑) .....

(๒) .....

ใบอนุญาตฉบับนี้ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....
ออกให้ ณ วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

(ลงชื่อ) ..... เจ้าพนักงานท้องถิ่น

(.....)

นายกเทศมนตรีตำบลบ้านใต้

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เห็นเป็นการสมควรแก้ไขและปรับปรุงรายชื่อกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาวะการณ์ในปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

๑.๑ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๕/๒๕๓๘ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๘

๑.๒ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ฉบับที่ ๔) ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

๑.๓ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ฉบับที่ ๕) ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

๑.๔ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ฉบับที่ ๖) ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๒ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้กิจการดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

๑. กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง

(๑) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด

(๒) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการในทางตรง หรือทางอ้อม หรือไม่ก็ตาม

๒. กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

(๑) การฆ่า หรือชำแหละสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร เร่ขาย หรือขาย

ในตลาด

(๒) การหมัก ฟอก ตาก หรือสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์

(๓) การสะสมเขา กระดุก หรือชิ้นส่วนสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป

(๔) การเคี้ยวหนัง เอ็น หรือไขสัตว์

(๕) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือก กระจดอง กระจดุก เขา หนัง ขนสัตว์หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์ด้วยการต้ม นึ่ง ตาก เผาหรือกรรมวิธีใด ๆ ซึ่งมีใช้เพื่อเป็นอาหาร

(๖) การผลิต ไม้ ปั่น บด ผสม บรรจุ สะสม หรือกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืชเพื่อเป็นอาหารสัตว์หรือส่วนประกอบของอาหารสัตว์

(๗) การผลิต แปรรูป สะสม หรือล้างครั้ง

(๓) กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำพริกแกง น้ำพริกปรุงสำเร็จ เต้าเจี้ยว ซีอิ้ว น้ำจิ้ม หรือซอสปรุงรสชนิดต่าง ๆ

(๒) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารหมัก ดอง จากสัตว์ ได้แก่ ปลา ร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ปลาสาม ปลาจ่อม แหนม หม่า ไส้กรอก กะปิ น้ำปลา หอยดอง น้ำเคย น้ำบูดู ไตปลา หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(๓) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารหมัก ดอง แซ่ฉิม จากผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น

(๔) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารจากพืชหรือสัตว์โดยการตาก บด นึ่ง ต้ม ตุ่น เคี้ยว กวน ฉาบ ทอด อบ รมควัน ปิ้ง ย่าง เผา หรือวิธีอื่นใด

(๕) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ลูกชิ้น

(๖) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เส้นหมี่ ขนมหุ้น ก๋วยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี่ยมอี เนื้อสัตว์เทียม หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(๗) การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี สปาเกตตี้ พาสตา หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(๘) การผลิต ขนมหึงสด ขนมหึงแห้ง จันอับ ขนมหีบะ ขนมหอบอื่น ๆ

(๙) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้านม หรือผลิตภัณฑ์จากน้านมสัตว์

(๑๐) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เนย เนยเทียม เนยผสม ผลิตภัณฑ์เนย ผลิตภัณฑ์เนยเทียม และผลิตภัณฑ์เนยผสม

(๑๑) การผลิตไอศกรีม

(๑๒) การคั่ว สะสม หรือแบ่งบรรจุกาแฟ

(๑๓) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ

(๑๔) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ ไวน์ น้ำส้มสายชู ข้าวหมาก น้ำตาลเมา

(๑๕) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค น้ำดื่มจากเครื่องจำหน่ายอัตโนมัติ

- (๑๖) การผลิต สะสม แบ่งบรรจุ หรือขนส่งน้ำแข็ง
- (๑๗) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำจากพืช ผัก ผลไม้ เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวดหรือภาชนะอื่นใด
- (๑๘) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด
- (๑๙) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ผงชูรส หรือสารปรุงแต่งอาหาร
- (๒๐) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำตาล น้ำเชื่อม
- (๒๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุเบะแซ
- (๒๒) การแกะ ตัดแต่ง ล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่เป็นส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น
- (๒๓) การประกอบกิจการห้องเย็นแช่แข็งอาหาร
- (๒๔) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักร

๔. กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์

ทำความสะอาด

- (๑) การผลิต โม่ บด ผสม หรือบรรจุยา
- (๒) การผลิต บรรจุยาสีพื้น แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอาง
- รวมทั้งสบู่ที่ใช้กับร่างกาย
- (๓) การผลิต บรรจุสำลี ผลิตภัณฑ์จากสำลี
- (๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป
- (๕) การผลิตผงซักฟอก สบู่ น้ำยาทำความสะอาด หรือผลิตภัณฑ์

ทำความสะอาดต่าง ๆ

๕. กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร
- (๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุน้ำมันจากพืช
- (๒) การล้าง อบ ร่ม หรือสะสมยางดิบ
- (๓) การผลิต หรือแบ่งบรรจุแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคู แป้งจากพืช หรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน
- (๔) การสีข้าว นวดข้าวด้วยเครื่องจักร หรือแบ่งบรรจุข้าวด้วยวิธีใด ๆ ก็ตาม
- (๕) การผลิตยาสูบ
- (๖) การขัด กะเทาะ หรือบดเมล็ดพืช
- (๗) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุปุ๋ยหรือวัสดุที่นำไปผลิตปุ๋ย
- (๘) การผลิตเส้นใยจากพืช
- (๙) การตาก สะสม ขนถ่ายผลิตผลของมันสำปะหลัง ข้าวเปลือก อ้อย ข้าวโพด

๖. กิจกรรมที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่

- (๑) การผลิตภาชนะ เครื่องประดับ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ ด้วยโลหะหรือแร่
- (๒) การถลุงแร่ การหลอม หรือหล่อโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖ (๑)
- (๓) การกลึง เจาะ เชื่อม ตี ตัด ประสาน ริด หรืออัดโลหะด้วยเครื่องจักรหรือก๊าซ หรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖ (๑)
- (๔) การเคลือบ ชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖ (๑)
- (๕) การขัด ล้างโลหะด้วยเครื่องจักร หรือสารเคมี ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖ (๑)

(๖) การทำเหมืองแร่ สะสม แยก คัดเลือก หรือล้างแร่

๗. กิจกรรมที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล

- (๑) การต่อ ประกอบ เคาะ ปะผุ พ่นสี หรือพ่นสารกันสนิมยานยนต์
- (๒) การผลิตยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล
- * (๓) การซ่อม การปรับแต่งเครื่องยนต์ เครื่องจักร เครื่องกล ระบบไฟฟ้า ระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล
- (๔) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้นมีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย
- (๕) การล้าง ขัดสี เคลือบสี หรืออัดฉีดยานยนต์
- (๖) การผลิต สะสม จำหน่าย ซ่อม หรืออัดแบตเตอรี่
- (๗) การจำหน่าย ซ่อม ปะ เชื่อมยางยานยนต์ หรือตั้งศูนย์ถ่วงล้อ
- (๘) การผลิต ซ่อม ประกอบ หรืออัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์
- (๙) การสะสม การซ่อมเครื่องกล เครื่องจักรเก่าหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลเก่า

๘. กิจกรรมที่เกี่ยวกับไม้หรือกระดาษ

- (๑) การผลิตไม้ขีดไฟ
- (๒) การเลื่อย ขอย ขัด ใส เจาะ ขุดร่อง ทำคิ้ว หรือตัดไม้ด้วยเครื่องจักร
- (๓) การผลิต ฟัน ทาสารเคลือบเงา หรือสี แต่งสำเร็จสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์จากไม้ หวาย ชานอ้อย

- (๔) การอบไม้ ✓
- (๕) การผลิต สะสม แบ่งบรรจุ ✓
- (๖) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียน หรือผลิตภัณฑ์อื่นใดด้วยกระดาษ ✓
- (๗) การผลิตกระดาษชนิดต่าง ๆ ✓
- (๘) การเผาถ่าน หรือสะสมถ่าน ✓

๙. กิจกรรมที่เกี่ยวกับการบริการ

- (๑) การประกอบกิจการสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
- (๒) การประกอบกิจการอาบน้ำ อบ นวด ✓
- (๓) การประกอบกิจการนวดเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการที่ได้รับใบอนุญาต ใน ๙ (๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
- (๔) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็นการให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๙ (๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
- (๕) การประกอบกิจการโรงแรม สถานที่พักที่มีใช้โรงแรมที่จัดไว้เพื่อให้บริการ พักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน ✓
- (๖) การประกอบกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า หรือห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน
- (๗) การประกอบกิจการโรงแรมทรสพ ✓
- (๘) การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต็นรำ รำวง ร้องเงิ้ง ดิสโกเทก คาราโอเกะ หรือตู้เพลง หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน
- (๙) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน เว้นแต่เป็นการให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๙ (๑)
- (๑๐) การประกอบกิจการการเล่นสเกต หรือโรลเลอร์เบลต หรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน
- (๑๑) การประกอบกิจการเสริมสวย หรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม
- (๑๒) การประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกาย
- (๑๓) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก
- (๑๔) การประกอบกิจการสวนสนุก โบว์ลิ่ง หรือตู้เกม
- (๑๕) การประกอบกิจการให้บริการคอมพิวเตอร์
- (๑๖) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ

(๑๗) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์ หรือสิ่งแวดล้อม

(๑๘) การประกอบกิจการสักผิวหนัง หรือเจาะส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย

(๑๙) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้านของผู้รับบริการ

(๒๐) การประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้านของผู้รับบริการ

(๒๑) การประกอบกิจการให้บริการสปา อาบน้ำ ตัดขน รับเลี้ยงหรือรับฝาก

สัตว์ชั่วคราว

๑๐. กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ

(๑) การปั่นด้าย กรอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือทอผ้าด้วยกี่กระตุก

(๒) การสะสมปอ ป่าน ผ้าย นุ่น หรือใยสังเคราะห์

(๓) การปั่นฝ้าย นุ่น ใยสังเคราะห์ด้วยเครื่องจักร

(๔) การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร

(๕) การเย็บ ปักผ้า หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร

(๖) การพิมพ์ผ้า และสิ่งทออื่น ๆ

(๗) การซัก อบ รีด หรืออัดก๊อปปี้ผ้าด้วยเครื่องจักร

(๘) การย้อม ฟอก กัดสีผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ

๑๑. กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน หินทราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑) การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา

(๒) การระเบิด โม่ บด หรือย่อยหิน ด้วยเครื่องจักร

(๓) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๔) การสะสม ผสมซีเมนต์ หิน ดิน หินทราย วัสดุก่อสร้าง รวมทั้งการขุด ตัก

ขุด โม่ บด หรือย่อย ด้วยเครื่องจักร ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๑๑ (๒)

(๕) การเจียรไนเพชร พลอย หิน หรือกระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๖) การเลื่อย ตัด หรือประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ

(๗) การผลิตขอล็ก ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือเผาหินปูน

(๘) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม

(๙) การผลิต ตัด บดกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว

(๑๐) การผลิตกระดาษทราย หรือผ้าทราย

(๑๑) การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว

(๑๒) การล้าง การขัดด้วยการพ่นทรายลงบนพื้นผิวกระจก แก้ว หิน หรือวัตถุอื่นใด

ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖ (๕)

๑๒. กิจกรรมที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ปิโตรเคมี ถ่านหิน ถ่านโค้ก และสารเคมีต่าง ๆ

(๑) การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดซ์ หรือสาร
ตัวทำละลาย

(๒) การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งก๊าซ

(๓) การผลิต สะสม กลั่น หรือขนส่งปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม

(๔) การผลิต สะสม หรือขนส่งถ่านหิน หรือถ่านโค้ก

(๕) การพ่นสี ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๗ (๑)

(๖) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์ด้วยยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์
เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๗) การโม่ สะสม หรือบดขัณฑ์

(๘) การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี

(๙) การผลิต ล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์

(๑๐) การเคลือบ ชุบวัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุ
ที่คล้ายคลึง

(๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑๒) การผลิต หรือบรรจุสารเคมีดับเพลิง

(๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง

(๑๔) การผลิต สะสม ขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบ

ในการผลิตดอกไม้เพลิง

(๑๕) การผลิตเซลแล็ก หรือสารเคลือบเงา

(๑๖) การผลิต สะสม บรรจุ ขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค

(๑๗) การผลิต สะสม หรือบรรจุภาว

๑๓. กิจกรรมอื่น ๆ

(๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร

(๒) การผลิต ซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์
หรืออุปกรณ์ไฟฟ้า

(๓) การผลิตเทียน หรือเทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๔) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือถ่ายเอกสาร

(๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้

(๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า

(๗) การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้วเพื่อนำไปใช้ใหม่หรือแปรสภาพ

เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่

- (๘) การพิมพ์ เขียน พ่นสี หรือวิธีอื่นใดลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ
- (๙) การประกอบกิจการทำเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา
- (๑๐) การบรรจุหีบห่อสินค้าโดยใช้เครื่องจักร
- (๑๑) การให้บริการควบคุมป้องกันและกำจัดแมลง หรือสัตว์พาหะนำโรค
- (๑๒) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์จากยาง
- (๑๓) การผลิต สะสม หรือขนส่งไปโอดีเซลและเอทานอล

ประกาศ ณ วันที่ ๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘

ศาสตราจารย์รัชตะ รัชตะนาวิน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเกิดประสิทธิภาพ สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขจึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของ ๙ กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ ในข้อ ๓ แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) การประกอบกิจการสปา เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของ ๙ กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ ในข้อ ๓ แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) การประกอบกิจการนวดเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของ ๙ กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ ในข้อ ๓ แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความใน (๑๑) ของ ๙ กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ ในข้อ ๓ แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๑) การประกอบกิจการเสริมสวย หรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

ปิยะสกล สกลสัตยาทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

(-ร่าง-)

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๓

เทศบาลตำบลบ้านใต้
อำเภอเกาะพะงันจังหวัดสุราษฎร์ธานี

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๓

หลักการ

เพื่อเป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสุนัขและแมว เพื่อมิให้ก่อให้เกิดเหตุรำคาญและป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์สู่คนในเขตเทศบาลตำบลบ้านใต้ จึงได้จัดทำเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๓

เหตุผล

เขตเทศบาลตำบลบ้านใต้ เป็นชุมชนที่มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วเนื่องจากเป็นแหล่งท่องเที่ยว และมีการเลี้ยงสุนัขและแมวจำนวนมาก ซึ่งในบางครั้งเจ้าของสุนัขและแมวไม่มีความตระหนักในเรื่องการดูแลรักษาเลี้ยงดูและการควบคุมการปล่อยสุนัขและแมว ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาสุนัขทำร้ายผู้อื่นที่ไม่ใช่เจ้าของหรืออาจเกิดโรคติดต่อจากสุนัขหรือแมวสู่คน เพื่อเป็นการดูแลรักษาสภาวะความเป็นอยู่ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านใต้ ให้ดีขึ้น ป้องกันและแก้ไขปัญหาก็เกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนจากการเลี้ยงสัตว์ การควบคุมโรคระบาด มลภาวะและสภาพแวดล้อมเป็นพิษ และกำหนดมาตรการในการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสุนัขและแมว จึงได้ตราเทศบัญญัติเรื่องนี้ขึ้น

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติ ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๖๐(๒) มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลบ้านใต้ และผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงได้ตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้ เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลบ้านใต้ ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านใต้ แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ในกรณีที่มีเทศบัญญัติอื่นที่ขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสุนัขและแมว” หมายความว่า กรรมวิธีหรือวิธีการที่จะดูแลสุนัข และแมว ให้เจริญเติบโตและมีชีวิตอยู่ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสุนัขและแมว” หมายความว่า การเลี้ยงสุนัข และแมว ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสุนัขและแมว

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง ทั้งนี้หมายความรวมถึงแนวอาณาเขตที่ดิน ซึ่งใช้ประกอบการเลี้ยงสัตว์ที่มีพื้นที่ติดกันเป็นพื้นที่เดียวและที่สาธารณะ

“เจ้าของสุนัขและแมว” หมายความว่า เจ้าของกรรมสิทธิ์ ผู้ครอบครองสุนัข และแมว ทั้งนี้หมายความรวมถึงผู้เลี้ยง ผู้ให้ที่อยู่ และผู้ควบคุมสุนัข และแมวด้วย

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาลตำบลบ้านใต้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบ้านใต้

“สุนัขควบคุมพิเศษ” หมายถึง

๑. สุนัขสายพันธุ์ที่ดุร้าย เช่น ร็อตไวเลอร์ (Rottweiler), พิทบูลเทอเรีย (Pitbullterrier), บูลเทอเรีย (Bullterrier), บางแก้ว, โดเบอร์แมน, ฟิลา, อัลเซเชียน (เยอรมันเชพเพิร์ด) มาสทิสต์, เซาเซา, อลาสกัน, มารามิวท์, หรือสายพันธุ์ที่ใกล้เคียงกับที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดหรือลูกผสมสายพันธุ์ดังกล่าว

๒. สัตว์ที่มีประวัติทำร้ายคนหรือมีประวัติพยายามทำร้ายคนโดยมีหลักฐานการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

๓. สัตว์ที่มีพฤติกรรมไล่ทำร้ายคนหรือสัตว์โดยปราศจากการยั่ว

๔. สัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสุนัข และแมว ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลบ้านใต้ ดังต่อไปนี้เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสุนัขและแมว

๕.๑ ให้พื้นที่ดังต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงสุนัขและแมวโดยเด็ดขาด ดังนี้

๕.๑.๑ สถานที่ราชการ เช่น สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านใต้, โรงเรียน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก, โรงพยาบาล, สถานีอนามัย เป็นต้น

๕.๑.๒ บ้านที่ไม่มีคนอยู่อาศัย

๕.๑.๓ บ้านที่มีลักษณะเพื่อให้เช่าอยู่อาศัย เฉพาะกรณีบุคคลต่างด้าวเป็นผู้เช่าอยู่อาศัย

๕.๒ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงและแมวเกินจำนวนที่กำหนด

๕.๒.๑ วัดหรือสำนักสงฆ์ เป็นเขตห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสุนัขเกินจำนวน ๕ ตัว

๕.๒.๒ บ้านที่มีคนอยู่อาศัย เป็นเขตห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสุนัขเกินจำนวน ๕ ตัว/ครัวเรือน

กรณีที่ต้องการเลี้ยงเกินกว่าจำนวนที่กำหนด ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

๕.๓ การเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว ต้องดำเนินการ ดังนี้

๕.๓.๑ การขึ้นทะเบียนสุนัขและแมว

(๑) ให้เจ้าของสุนัข และแมว ดำเนินการขึ้นทะเบียนสุนัขและแมว ทุกตัว ที่อยู่ในครอบครองต่อเทศบาลตำบลบ้านใต้ และรับบัตรประจำตัวสุนัขและแมวหรือสัญลักษณ์หรือวิธีการอื่นใดตามแบบที่เทศบาลตำบลบ้านใต้กำหนด

(๒) หากเจ้าของสุนัขและแมว ต้องการมอบสุนัขและแมว หรือเปลี่ยนแปลงความเป็นเจ้าของให้แก่บุคคลอื่น ต้องแจ้งต่อเทศบาลตำบลบ้านใต้ ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่มอบสุนัขและแมว หรือมีการเปลี่ยนแปลงความเป็นเจ้าของ เพื่อดำเนินการแก้ไขบัตรประจำตัวสุนัขและแมว หรือสัญลักษณ์ หรือวิธีการกำหนดระบุตัวตนของสุนัขและแมวอื่นใด

(๓) ในกรณีที่สุนัขและแมวเกิดใหม่ให้เจ้าของสุนัขและแมว ดำเนินการขึ้นทะเบียนภายในสิบห้าวัน และต้องจัดการให้สุนัขและแมวนั้นได้รับการฉีดวัคซีนโรคพิษสุนัขบ้า

(๔) กรณีที่เจ้าของสุนัขนำสุนัขและแมวที่อยู่ในครอบครองย้ายออกนอกเขตเทศบาลตำบลบ้านใต้ โดยถาวรหรือสุนัขและแมวที่อยู่ในครอบครองตาย เจ้าของสุนัขและแมว ต้องดำเนินการแจ้งให้เทศบาลตำบลบ้านใต้ ทราบภายในเจ็ดวัน นับแต่มีการย้ายสุนัขและแมวนอกเขตเทศบาลโดยถาวรหรือวันที่สุนัขและแมวตาย

๕.๓.๒ การป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า

(๑) เจ้าของสุนัขและแมว ต้องจัดการให้สุนัขและแมวทุกตัวได้รับการฉีดวัคซีนจากสัตวแพทย์ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์โดยการฉีดวัคซีนครั้งแรกต้องดำเนินการเมื่อสุนัขและแมวนั้นมีอายุตั้งแต่สองเดือนขึ้นไป แต่ต้องไม่เกินสี่เดือนและต้องจัดการให้ได้รับวัคซีนครั้งต่อไป ตามระยะเวลาที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีน

(๒) หากเจ้าของสุนัขและแมว พบเห็นอาการ หรือสงสัยว่าสุนัขและแมวในครอบครองมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า ให้กักสุนัขและแมวไว้ แล้วแจ้งต่อเทศบาลตำบลบ้านใต้ ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงเพื่อประโยชน์ในการควบคุมโรค

(๓) ในกรณีที่เกิดการระบาดของโรคพิษสุนัขบ้าในพื้นที่ตามประกาศเขตกำหนดโรคระบาดชั่วคราว ให้เจ้าของสุนัขและแมวทำการควบคุมสุนัขและแมวไว้ ณ สถานที่เลี้ยง จนกว่าจะสิ้นระยะเวลาประกาศ

๕.๓.๓ การควบคุมด้านสุขลักษณะ

(๑) เจ้าของสุนัขและแมวต้องจัดสถานที่เลี้ยงสุนัขและแมวให้เหมาะสมและดูแลสถานที่ให้สะอาดถูกสุขลักษณะอยู่เสมอ

กรณีเป็นสุนัขควบคุมพิเศษจะต้องเลี้ยงในสถานที่ หรือกรงที่สุนัขไม่สามารถเข้าถึง บุคคลภายนอกได้ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน

(๒) เจ้าของสุนัขและแมว ต้องควบคุมดูแลสุนัขและแมว มิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

๕.๓.๔ การควบคุมเมื่อนำสุนัขและแมวออกจากสถานที่เลี้ยงสัตว์

(๑) เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบของเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ให้เจ้าของสุนัขและแมว พกบัตรหรือติดเครื่องหมายประจำตัวสุนัขและแมว และต้องมีการควบคุมดูแลมิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อบุคคลอื่น

(๒) เจ้าของสุนัขและแมว ต้องจัดการมูลสัตว์หรือของเสียอันเกิดจากสุนัขและแมวในสถานที่สาธารณะ หรือสถานที่อื่นใดให้ถูกสุขลักษณะโดยทันที

(๓) กรณีที่เป็นสุนัขควบคุมพิเศษ ต้องสวมใส่อุปกรณ์ครอบปากและสายลากจูงที่แข็งแรง และจับ สายลากจูงสุนัขห่างจากตัวสุนัขไม่เกิน ๕๐ เซนติเมตร

ข้อ ๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๗ ให้นายกเทศมนตรีตำบลบ้านใต้ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ เดือน พ.ศ. ๒๕๖๓

(ลงชื่อ)

(นางสิริกร ศรีนวล)

ปลัดเทศบาล ปฏิบัติหน้าที่

นายกเทศมนตรีตำบลบ้านใต้

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

( )

ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี

หนังสือรับรองการจดทะเบียนสุนัขและแมว

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

เลขที่...../๒๕๖๓

เทศบาลตำบลบ้านใต้ได้ทำการขึ้นทะเบียน เลขที่.....ให้แก่สุนัขและแมว
ตามรายละเอียด ดังนี้

ชื่อสุนัขและแมว.....เพศ ผู้ เมีย

พันธุ์..... สุนัข/แมวควบคุมพิเศษ

วันเกิด.....อายุ.....ปี.....เดือน.....วัน

สี ลักษณะ.....

ขอรับรองว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้จดทะเบียน และได้ให้รายละเอียดรูปพรรณสัณฐาน
ดังรายละเอียดข้างต้นถูกต้องตามความจริง

ลงชื่อ.....ผู้จดทะเบียน
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้รับจดทะเบียน
(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ สุนัขควบคุมพิเศษ ๑๒ สายพันธุ์ ที่ผู้จดทะเบียนต้องทำเครื่องหมายในช่องสุนัขควบคุมพิเศษ คือ

๑. ร็อตไวเลอร์
๒. พิทบูลเทอเรีย
๓. บลูเทอเรีย
๔. บางแก้ว
๕. โดเบอร์แมน
๖. ฟิล่า
๗. อัลเซเชียน(เยอรมันเชพเพิร์ด)
๘. มาสทิสต์
๙. เซาเซา
๑๐. อลาสกัน
๑๑. มารามิวท์
๑๒. หรือสายพันธุ์ที่ใกล้เคียงกับที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดหรือลูกผสมสายพันธุ์ดังกล่าว

แบบคำขอขึ้นทะเบียนสุนัขและแมว

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

๑. ประวัติเจ้าของ

นาย/นาง/นางสาว.....สกุล..... (เขียนตัวบรรจง)

เลขบัตรประจำตัวประชาชน.....

(ที่อยู่ตามบัตรประจำตัวประชาชน) บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด..... โทรศัพท์.....

๒. ข้อมูลด้านสัตว์เลี้ยง

จำนวนสัตว์ที่ขอขึ้นทะเบียนสุนัข - แมว ดังนี้ (โปรดกรอกรายละเอียดให้ครบถ้วน)

สุนัข เพศผู้ จำนวน.....ตัว สุนัข เพศเมีย จำนวน.....ตัว

แมว เพศผู้ จำนวน.....ตัว แมว เพศเมีย จำนวน.....ตัว

(ที่อยู่เลี้ยงสัตว์ปัจจุบัน) บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด..... โทรศัพท์.....

๓. ข้อมูลการขึ้นทะเบียน (สำหรับเจ้าหน้าที่)

ประวัติสัตว์ตัวที่ ๑ ชนิดสัตว์ สุนัข แมว ชื่อสัตว์.....สายพันธุ์.....

เพศ ผู้ เมีย สี่.....ลักษณะ/ตำหนิ.....วันเดือนปีเกิด.....อายุ.....ปี

การฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า (ต้องไม่เกิน ๑ ปี ณ วันขึ้นทะเบียน)

ฉีดมาแล้ว ฉีดวันที่ขึ้นทะเบียน

วันที่ฉีด.....ชื่อวัคซีน.....ชุดที่ผลิต.....วันหมดอายุ.....

ชื่อผู้ฉีด.....สัตวแพทย์ ตำแหน่ง/เลขที่ใบอนุญาต.....

อาสาปศุสัตว์ สัตวแพทย์ผู้รับผิดชอบชื่อ.....

ที่หน่วยงานหรือสถานพยาบาลสัตว์ชื่อ/ที่อยู่.....

.....

.....

การผ่าตัด ทำหมัน

( ) ไม่ได้ผ่าตัดทำหมัน ( ) ผ่าตัดทำหมัน

ประวัติสัตว์ตัวที่ ๒ ชนิดสัตว์ สุนัข แมว ชื่อสัตว์.....สายพันธุ์.....

เพศ ผู้ เมีย สี่.....ลักษณะ/ตำหนิ.....วันเดือนปีเกิด.....อายุ.....ปี

การฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า (ต้องไม่เกิน ๑ ปี ณ วันขึ้นทะเบียน)

( ) ฉีดวัคซีนมาแล้ว ( ) ฉีดวันที่ขึ้นทะเบียน

วันที่ฉีด.....ชื่อวัคซีน.....ชุดที่ผลิต.....วันหมดอายุ.....

ชื่อผู้ฉีด.....สัตวแพทย์ ตำแหน่ง/เลขที่ใบอนุญาต.....

อาสาปศุสัตว์ สัตวแพทย์ผู้รับผิดชอบชื่อ.....

ที่หน่วยงานหรือสถานพยาบาลสัตว์ชื่อ/ที่อยู่.....

.....

การผ่าตัดทำหมัน

( ) ไม่ได้ผ่าตัดทำหมัน ( ) ผ่าตัดทำหมัน

ประวัติสัตว์ตัวที่ ๓ ชนิดสัตว์ สุนัข แมว ชื่อสัตว์.....สายพันธุ์.....

เพศ ผู้ เมีย ลี.....ลักษณะ/ตำหนิ.....วันเดือนปีเกิด.....อายุ.....ปี

การฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า (ต้องไม่เกิน ๑ ปี ณ วันขึ้นทะเบียน)

( ) ฉีดวัคซีนมาแล้ว ( ) ฉีดวันที่ขึ้นทะเบียน

วันที่ฉีด.....ชื่อวัคซีน.....ชุดที่ผลิต.....วันที่หมดอายุ.....

ชื่อผู้ฉีด.....สัตวแพทย์ ตำแหน่ง/เลขที่ใบอนุญาต.....

อาสาปศุสัตว์ สัตวแพทย์ผู้รับผิดชอบชื่อ.....

ที่หน่วยงานหรือสถานพยาบาลสัตว์ชื่อ/ที่อยู่.....

การผ่าตัดทำหมัน

( ) ไม่ได้ผ่าตัดทำหมัน ( ) ผ่าตัดทำหมัน

ประวัติสัตว์ตัวที่ ๔ ชนิดสัตว์ สุนัข แมว ชื่อสัตว์.....สายพันธุ์.....

เพศ ผู้ เมีย ลี.....ลักษณะ/ตำหนิ.....วันเดือนปีเกิด.....อายุ.....ปี

การฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า (ต้องไม่เกิน ๑ ปี ณ วันขึ้นทะเบียน)

( ) ฉีดวัคซีนมาแล้ว ( ) ฉีดวันที่ขึ้นทะเบียน

วันที่ฉีด.....ชื่อวัคซีน.....ชุดที่ผลิต.....วันที่หมดอายุ.....

ชื่อผู้ฉีด.....สัตวแพทย์ ตำแหน่ง/เลขที่ใบอนุญาต.....

อาสาปศุสัตว์ สัตวแพทย์ผู้รับผิดชอบชื่อ.....

ที่หน่วยงานหรือสถานพยาบาลสัตว์ชื่อ/ที่อยู่.....

การผ่าตัดทำหมัน

( ) ไม่ได้ผ่าตัดทำหมัน ( ) ผ่าตัดทำหมัน

ลงชื่อ.....ผู้ขอ

(.....)

(สำหรับเจ้าหน้าที่)

ตรวจสอบแล้วหลักฐานถูกต้อง

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบคำขอเปลี่ยนถิ่นที่อยู่ของสุนัขและแมว

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ข้าพเจ้าชื่อ.....นามสกุล.....

หมายเลขประจำตัวประชาชน.....เกิดวันที่.....อายุ.....ปี

ที่อยู่ตามทะเบียนบ้านเลขที่.....หมู่ที่.....หมู่บ้าน.....

ซอย.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....โทรศัพท์.....

เป็นเจ้าของสุนัขชื่อ.....เลขทะเบียน.....

เพศ ผู้ เมีย พันธุ์.....เลขทะเบียน..... สุนัขควบคุมพิเศษอายุ.....ปี .....เดือน สี/ลักษณะ..... ทำหมัน ยังไม่ทำหมัน

ขอเปลี่ยนถิ่นที่อยู่สุนัข จากทะเบียนบ้านเลขที่.....หมู่ที่.....หมู่บ้าน.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

ขอเปลี่ยนถิ่นที่อยู่สุนัข จากทะเบียนบ้านเลขที่.....หมู่ที่.....หมู่บ้าน.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

 โดยที่ดินที่อยู่ใหม่ของสุนัขมีข้าพเจ้าเป็นเจ้าของบ้าน โดยที่ข้าพเจ้าได้แนบหนังสือยินยอมจากเจ้าของบ้านมาด้วยแล้ว

ลงชื่อ.....เจ้าของ

(.....)

หมายเหตุ เอกสารแนบประกอบการเปลี่ยนเจ้าของ ๑. สำเนาบัตรประชาชน ๒. สำเนาทะเบียนบ้านที่สุนัขอยู่อาศัย ๓. หนังสือยินยอมจากเจ้าบ้าน (กรณีเจ้าของสุนัข ไม่ได้เป็นเจ้าของ) ๔. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนเจ้าของบ้าน	(สำหรับเจ้าหน้าที่) ตรวจสอบหลักฐานถูกต้อง ..... (.....)
---	--

หนังสือยินยอมให้สุนัขและแมวพักอาศัย
(สำหรับเจ้าของสุนัขที่ไม่ได้เป็นเจ้าของบ้าน)

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ข้าพเจ้าชื่อ.....นามสกุล.....
หมายเลขประจำตัวประชาชน.....เกิดวันที่.....อายุ.....ปี
ที่อยู่ตามทะเบียนบ้านเลขที่.....หมู่ที่.....หมู่บ้าน.....
ซอย.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ยินยอมให้สุนัขและแมว ชื่อ.....เลขทะเบียน.....
เพศ ผู้ เมีย พันธุ์..... สุนัขควบคุมพิเศษ
วันเกิด.....อายุ.....ปี.....เดือน สี/ลักษณะ.....
ของ นาย/นาง/นางสาว.....นามสกุล.....
หมายเลขประจำตัวประชาชน.....วันเกิด.....อายุ.....ปี
ที่อยู่ตามทะเบียนบ้าน เลขที่.....หมู่ที่.....บ้าน.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
พักอาศัยในบ้านของข้าพเจ้า

ลงชื่อ.....เจ้าบ้าน
(.....)

แบบคำขอเปลี่ยนเจ้าของสุนัข

เขียนที่.....
 วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....
 ข้าพเจ้า ชื่อ.....นามสกุล.....
 หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน.....เกิดวันที่.....อายุ.....ปี
 ที่อยู่ตามทะเบียนบ้านเลขที่.....หมู่ที่.....บ้าน.....ตำบล.....
 อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....
 ยินยอมให้สุนัขและแมว ชื่อ.....เลขทะเบียน.....เพศ ผู้ เมีย
 พันธุ์..... สุนัขควบคุมพิเศษ
 วันเกิด.....อายุ.....ปี.....เดือน สี/ลักษณะ.....
 โดยได้รับความยินยอมจากเจ้าของเดิมแล้ว

ลงชื่อ.....เจ้าของใหม่
 (.....)

(สำหรับเจ้าของเดิม) ข้าพเจ้ายินยอมมอบสุนัขและแมวดังกล่าวให้ .....เป็นเจ้าของ ลงชื่อ.....เจ้าของเดิม (.....)	(สำหรับเจ้าหน้าที่) ตรวจสอบแล้วหลักฐานถูกต้องแล้ว ลงชื่อ..... (.....)
---	--

หมายเหตุ หลักฐานแนบประกอบการขอเปลี่ยนเจ้าของ

๑. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
๒. สำเนาทะเบียนบ้านที่สุนัขอาศัยอยู่
๓. หนังสือยินยอมจากเจ้าของบ้าน (กรณีเจ้าของสุนัขไม่ได้เป็นเจ้าของบ้าน)
๔. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของเจ้าของบ้าน (กรณีเจ้าของสุนัขไม่ได้เป็นเจ้าของบ้าน)
๕. หนังสือมอบอำนาจ กรณีเจ้าของสุนัขไม่ได้มาดำเนินการเอง

(-ร่าง-)

เทศบาลตำบลบ้านใต้
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๖๓

เทศบาลตำบลบ้านใต้
อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างเทศบัญญัติตำบลบ้านใต้
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๖๓

หลักการ

เพื่อให้มีเทศบัญญัติตำบลบ้านใต้ ว่าด้วยการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลบ้านใต้

เหตุผล

ด้วยปรากฏว่ามีการเจ็บป่วยเป็นโรคไข้เลือดออกของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านใต้ ซึ่งอาจแพร่ระบาดได้โดยมียุงลายเป็นพาหะของโรคติดต่อนี้ เทศบาลตำบลบ้านใต้ จึงเห็นเป็นการจำเป็นที่ต้องควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลายอันได้แก่ มูลฝอยที่มีสภาพขังน้ำได้ เช่น เศษกระป๋อง กะลามะพร้าว ยางรถยนต์ และเศษภาชนะอื่นๆ เป็นต้น รวมทั้งแหล่งน้ำ ที่อาบน้ำ ตุ่มน้ำ โอ่งน้ำ แจกัน กระจ่างต้นไม้ และภาชนะรองรับน้ำอื่นๆ ในอาคารหรือบริเวณบ้านเรือน ซึ่งหากไม่มีการดูแลเปลี่ยนน้ำเป็นประจำทุก ๗ วัน หรือใส่สารเคมีก็จะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลายจึงตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติตำบลบ้านใต้

เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติ ว่าด้วยการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐(๔) มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบด้วยกับมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๔ มาตรา ๓๑(๒) มาตรา ๓๒(๒) และมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๘ และมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลบ้านใต้ และผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงได้ตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้ เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลบ้านใต้ ตั้งแต่วันที่ประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านใต้ แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ในกรณีที่มีเทศบัญญัติอื่นที่ขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ชากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใด ที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายต่อชุมชน

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานหรือสิ่งก่อสร้างอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย” หมายความว่า สภาวะที่มีน้ำขังได้ในระยะเวลาที่เกินกว่าเจ็ดวัน ซึ่งยุงลายสามารถวางไข่และพัฒนาเป็นลูกน้ำได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบ้านใต้

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่มีเขตอำนาจในเขตเทศบาลตำบลบ้านใต้

ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งหรือทำให้มีขึ้นซึ่งมูลฝอยที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย อาทิ กระป๋อง กะลา ยางรถยนต์ หรือมูลฝอยอื่นๆที่อาจขังน้ำได้ในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่ในที่หรือในถังรองรับมูลฝอยที่เทศบาลตำบลบ้านใต้จัดไว้ให้

ข้อ ๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือเคหสถาน ต้องเก็บกวาด และดูแลมิให้มีมูลฝอย รวมทั้งกระป๋อง กะลา ยางรถยนต์หรือมูลฝอยอื่นๆที่อาจขังน้ำได้ในอาคารหรือเคหสถานรวมทั้งบริเวณรอบๆ ทั้งนี้ โดยเก็บลงถังมูลฝอยที่มีฝาปิดหรือบรรจุถุงพลาสติกที่มีการผูกมัดปากถุงหรือวิธีการอื่นใดที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ

ในกรณีที่เทศบาลตำบลบ้านไต้ ให้บริการเก็บขยะมูลฝอยเพื่อนำไปกำจัด เจ้าของอาคารหรือเคหสถานมีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมตามเทศบัญญัติว่าด้วยการจัดการมูลฝอยด้วย

ข้อ ๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร เคหสถานหรือสถานที่ใดๆ ที่มีแหล่งน้ำที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายจะต้องดูแลมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อ ๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร เคหสถาน ต้องดูแลทำความสะอาดและเปลี่ยนน้ำในแจกัน ถ้วยรองขาตู้กับข้าว ภาชนะอื่น ๆ ที่มีน้ำขังอย่างน้อยทุกเจ็ดวัน หรือใส่สารที่ป้องกันการวางไข่ของยุงได้ และจัดให้มีฝาปิดตุ่มน้ำที่มีอยู่ในอาคารและเคหสถานรวมทั้งข้อปฏิบัติอื่นๆ ที่เทศบาลตำบลบ้านไต้ประกาศกำหนด

ข้อ ๙ ในกรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นได้จัดเจ้าหน้าที่ไปทำการกำจัดยุงในอาคารหรือเคหสถานหรือสถานที่ใดๆ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหสถาน หรือสถานที่นั้น จะต้องให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกตามสมควร

ข้อ ๑๐ ผู้ใดฝ่าฝืนความในข้อ ๕ และข้อ ๖ ต้องระวางโทษตาม มาตรา ๗๓ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๑๑ ผู้ใดฝ่าฝืนความในข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๑๑ ให้นายกเทศมนตรีตำบลบ้านไต้ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ เดือน พ.ศ. ๒๕๖๓

ลงชื่อ

(นางสิริกร ศรีนวล)

นายกเทศมนตรีตำบลบ้านไต้

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(.....)

ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี

(-ร่าง-)

เทศบัญญัติตำบลบ้านไต้

เรื่อง

การควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๖๓

เทศบาลตำบลบ้านไต้

อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติตำบลบ้านใต้เรื่อง การควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๖๓

หลักการ

เพื่อให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้ ว่าด้วยการควบคุมโรคพิษสุนัขบ้าเพื่อป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคพิษสุนัขบ้าภายในเขตเทศบาลตำบลบ้านใต้ และเพื่อเป็นการลดการสูญเสียของประชาชนจากการแพร่ระบาดของโรคสัตว์สู่คน

เหตุผล

ด้วยโรคพิษสุนัขบ้าเป็นโรคที่มีอัตราการเสียชีวิตสูง โดยมีสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมเป็นพาหะนำโรค ซึ่งหากไม่มีมาตรการในการป้องกันและควบคุมโรคที่ตีพอ อาจทำให้เกิดสถานการณ์การระบาดของโรคเพิ่มขึ้น ตามพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้นายกเทศมนตรีเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจในการควบคุมดูแลป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าในเขตท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้เพื่อบังคับใช้ภายในเขตเทศบาลตำบลบ้านใต้ ต่อไป

เทศบัญญัติตำบลบ้านใต้
เรื่อง การควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้ ว่าด้วยการควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้าในเขตเทศบาลตำบลบ้านใต้ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมตามพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และประกอบมาตรา ๙ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลตำบลบ้านใต้ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลบ้านใต้ และผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้ เรื่อง การควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลบ้านใต้ เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ที่สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านใต้ แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วก่อนเทศบัญญัตินี้ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัติ

“สัตว์ควบคุม” หมายความว่า สุนัขหรือสัตว์อื่นที่สามารถแพร่เชื้อโรคพิษสุนัขบ้าเข้าสู่คนได้

“เจ้าของ” หมายความว่า ผู้ครอบครองด้วย

“วัคซีน” หมายความว่า วัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าสำหรับสัตว์

“เครื่องหมายประจำตัวสัตว์” หมายความว่า เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ควบคุม

“อาการของโรคพิษสุนัขบ้า” หมายความว่า ในกรณีของสุนัขอาการที่สุนัขนั้นดุร้ายวิ่งเพ่นพ่านกัดสิ่งกีดขวางหรือเชื่องซึมซุกตัวในที่มืด ปากอ้า ลิ้นห้อย และสีแดงคล้ำน้ำลายไหล ตัวแข็ง หรือขาอ่อนเปลี้ย เดินโซเซ และในกรณีของสัตว์ควบคุมอื่นๆ อาการตามที่อธิบดีกรมปศุสัตว์ประกาศกำหนด

“ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์” หมายความว่า ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการบำบัดโรคสัตว์

“สัตวแพทย์” หมายความว่า สัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์หรือของราชการส่วนท้องถิ่นและหมายความรวมถึง ผู้ซึ่งมีวุฒิไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาสัตวแพทยศาสตร์ซึ่งปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นของรัฐซึ่งนายกเทศมนตรีแต่งตั้งให้เป็นสัตวแพทย์เพื่อปฏิบัติการตามเทศบัญญัตินี้ด้วย

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบ้านใต้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันควบคุมโรคติดต่อและกฎหมายตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๕ เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องจัดการให้สัตว์ควบคุมทุกตัวได้รับการฉีดวัคซีนจากสัตวแพทย์ หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกำหนดเวลาดังนี้

(๑) ในกรณีของสุนัขให้เจ้าของจัดการให้สุนัขได้รับการฉีดวัคซีนครั้งแรก เมื่อสุนัขนั้นมีอายุตั้งแต่สองเดือนขึ้นไปแต่ไม่เกินสี่เดือนและได้รับการฉีดวัคซีนครั้งต่อไป ตามระยะเวลาที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีน

(๒) ในกรณีของสัตว์ควบคุมอื่น ให้เจ้าของจัดการให้สัตว์ควบคุมดังกล่าวได้รับการฉีดวัคซีนตามระยะเวลาที่กำหนดในเทศบัญญัติ

ในกรณีที่สัตวแพทย์หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นผู้ฉีดวัคซีนเจ้าของสัตว์ควบคุมต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในเทศบัญญัติและในกรณีที่เจ้าของสัตว์ควบคุมแจ้งให้สัตวแพทย์หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นไปทำการฉีดวัคซีนให้แก่สัตว์ควบคุม ณ สถานที่ของเจ้าของสัตว์ควบคุม เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องเสียค่าใช้จ่ายตามที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนด

ข้อ ๖ เมื่อสัตว์ควบคุมได้รับการฉีดวัคซีนแล้ว สัตวแพทย์หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้ฉีดวัคซีนต้องมอบเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ซึ่งแสดงว่าสัตว์ควบคุมนั้นได้รับการฉีดวัคซีนแล้วและใบรับรองการฉีดวัคซีนให้แก่เจ้าของสัตว์ควบคุม เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องแสดงเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามวรรคหนึ่งไว้ที่ตัวสัตว์ควบคุมให้เห็นได้ชัดเจน ลักษณะเครื่องหมายประจำตัวสัตว์และใบรับรองการฉีดวัคซีนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่นายกรัฐมนตรีตำบลบ้านใต้ ประกาศกำหนด

ข้อ ๗ ในกรณีที่เครื่องหมายประจำตัวสัตว์หรือใบรับรองการฉีดวัคซีนตามข้อ ๖ สูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญก่อนที่เครื่องหมายประจำตัวสัตว์หมดอายุหรือก่อนระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบรับรองการฉีดวัคซีนนั้นแล้วแต่กรณี ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมขอรับเครื่องหมายประจำตัวสัตว์หรือใบรับรองการฉีดวัคซีนแทนของเดิมแล้วแต่กรณี ภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบเหตุนั้น และต้องแสดงเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ดังกล่าวไว้ที่ตัวสัตว์ควบคุมให้เห็นได้ชัดเจน

ในกรณีที่เจ้าของสัตว์ควบคุมขอรับเครื่องหมายประจำตัวสัตว์หรือใบรับรอง การฉีดวัคซีนแทนของเดิมตามวรรคหนึ่งจากสัตวแพทย์หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนด

ข้อ ๘ สัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องเก็บสำเนาใบรับรองการฉีดวัคซีนและหลักฐานการจ่ายเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตาม ข้อ ๖ ไว้ตามระเบียบของทางราชการ

ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ต้องเก็บสำเนาใบรับรองการฉีดวัคซีนและหลักฐานการจ่ายเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตาม ข้อ ๖ ไว้ตามระยะเวลาที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีนนั้น

ข้อ ๙ ในที่สาธารณะถ้าปรากฏว่าสัตว์ควบคุมใดไม่มีเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตาม ข้อ ๖ หรือ ข้อ ๗ หรือมีแต่เป็นเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ปลอม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจับสัตว์ควบคุมนั้นเพื่อกักขัง ถ้าไม่มีเจ้าของมาขอรับคืนภายในห้าวันให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายสัตว์ควบคุมนั้นได้ เจ้าของสัตว์ควบคุมนั้นต้องชำระค่าดูแลในอัตราวันละไม่เกินสองร้อยบาทต่อตัว และหากมีความเสียหายแก่ชีวิตร่างกายหรือทรัพย์สินอันเกิดจากสัตว์ควบคุมนั้น ให้ชดใช้ค่าเสียหายตามความเป็นจริง

ข้อ ๑๐ เพื่อป้องกันการแพร่โรคพิษสุนัขบ้า ให้สัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจเข้าไปในบ้าน โรงเรือน หรือสถานที่เพื่อปฏิบัติการดังต่อไปนี้

- (๑) สอบถามจำนวน เพศ พันธุ์ อายุ และสีของสัตว์ควบคุมจากเจ้าของสัตว์ควบคุม
- (๒) ในกรณีที่พบสัตว์ควบคุมใดยังไม่ได้รับการฉีดวัคซีน ตามข้อ ๕ ให้ฉีดวัคซีนให้แก่สัตว์ควบคุมนั้น ในการนี้เจ้าของสัตว์ควบคุมนั้นต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า
- (๓) นำหัวสัตว์ควบคุมที่ตายหรือมีเหตุสงสัยว่าตายด้วยโรคพิษสุนัขบ้าไปรับการตรวจชั้นสูตร
- (๔) สั่งให้เจ้าของสัตว์ควบคุมทำลายซากสัตว์ควบคุมที่ตาย ด้วยโรคพิษสุนัขบ้าด้วยวิธีฝังหรือวิธีอื่นใด การเข้าไปในบ้าน โรงเรือน หรือสถานที่ ตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก

ข้อ ๑๑ เมื่อปรากฏว่าสัตว์ควบคุมใดมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมนั้นแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่พบว่าสัตว์ควบคุมนั้นมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่สัตว์ควบคุมใดถูกสัตว์ควบคุมอื่นที่สงสัยว่าเป็นโรคพิษสุนัขบ้ากัดไม่ว่าสัตว์ควบคุมที่ถูกกัดจะได้รับการฉีดวัคซีนแล้วหรือไม่ ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมนั้นแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่รู้ว่าถูกกัด เพื่อให้สัตว์ควบคุมนั้นได้รับการฉีดวัคซีน

ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมเฝ้าสังเกตอาการของสัตว์ควบคุมที่ถูกกัดไว้ เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือนนับแต่เวลาที่รู้ว่าถูกกัด หากปรากฏว่าสัตว์ควบคุมนั้นมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้าภายในระยะเวลา

ดังกล่าว ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมกักขังสัตว์ควบคุมนั้นไว้ และแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่พบว่าสัตว์นั้นมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า

ในกรณีที่สัตว์ควบคุมที่เจ้าของสัตว์ควบคุมเฝ้าสังเกตอาการตามวรรคสองตายหรือสูญหาย ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมนั้นแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายใน ยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่รู้ว่าตายหรือสูญหาย และให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นปฏิบัติตาม ระเบียบ

ข้อ ๑๓ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับแจ้งตามข้อ ๑๑ หรือ ข้อ ๑๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งต่อสัตวแพทย์หรือดำเนินการต่อไปตาม ข้อ ๑๔

ข้อ ๑๔ เมื่อสัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับแจ้ง หรือมีเหตุอัน ควรสงสัยว่าสัตว์ควบคุมใดมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้าในยานพาหนะ บ้าน โรงเรือน หรือสถานที่ใดให้ สัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจเรียกตรวจยานพาหนะหรือเข้าไปในบ้าน โรงเรือน หรือสถานที่ที่มีสัตว์ควบคุมดังกล่าวและมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ควบคุมไม่มีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า แต่สัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าสัตว์ควบคุมดังกล่าวควรได้รับการฉีดวัคซีน ให้สัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นฉีดวัคซีนให้แก่สัตว์ควบคุมนั้น ถ้าปรากฏว่าสัตว์ควบคุมนั้นได้รับการ ฉีดวัคซีนตามข้อ ๕ แล้ว เจ้าของสัตว์ควบคุมไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมอีก แต่ถ้าปรากฏว่าสัตว์ควบคุมนั้นยังไม่ได้ รับการฉีดวัคซีน ตามข้อ ๕ เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า

(๒) ในกรณีที่สัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นสงสัยว่าสัตว์ ควบคุมใดมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้าและยังมิได้มีการกักขังสัตว์ควบคุมนั้น ให้สัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นสั่งให้เจ้าของสัตว์ควบคุมกักขังสัตว์ควบคุมนั้นไว้โดยเร็ว เพื่อป้องกันมิให้แพร่เชื้อโรคพิษ สุนัขบ้าเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และสัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น ต้องไป ตรวจอาการของสัตว์ควบคุมนั้น

(๓) ในกรณีที่สัตว์ควบคุมใดมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า ให้สัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายสัตว์ควบคุมนั้นได้การเข้าไปในบ้าน โรงเรือน หรือสถานที่ตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก

ข้อ ๑๕ ในที่สาธารณะ ถ้าปรากฏว่าสัตว์ควบคุมใดมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้าให้พนักงาน เจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายสัตว์ควบคุมนั้นได้

ข้อ ๑๖ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าที่เกิดขึ้นกับคน ในกรณีที่สัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรวจพบว่าสัตว์ควบคุมใดมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า หรือมีเหตุ สงสัยว่าสัตว์ควบคุมใดมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า ให้สัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นรีบ แจ้งพนักงานสาธารณสุขเพื่อดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันควบคุมโรคติดต่อโดยเร็วที่สุด

ข้อ ๑๗ เพื่อป้องกันการเกิดและการแพร่โรคพิษสุนัขบ้า ให้นายกเทศมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดเขตท้องที่

(๑) ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมนำสัตว์ควบคุมไปรับการฉีดวัคซีนจากสัตวแพทย์ หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามวัน เวลา และสถานที่ที่สัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยสัตวแพทย์ดังกล่าวจะได้ประกาศกำหนดวัน เวลา และสถานที่เพื่อการนั้น ปิดไว้ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ณ สถานที่ที่จะทำการฉีดวัคซีน และที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน สำนักงานเทศบาล

(๒) ให้สัตวแพทย์หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ไปทำการฉีดวัคซีนให้แก่สัตว์ควบคุม ณ สถานที่ของเจ้าของสัตว์ควบคุม

ในการฉีดวัคซีนให้แก่สัตว์ควบคุมตามวรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) เจ้าของสัตว์ควบคุมไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

ข้อ ๑๘ ในการโอนกรรมสิทธิ์สัตว์ควบคุมที่ได้รับการฉีดวัคซีนแล้ว เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องมอบเครื่องหมายประจำตัวสัตว์และใบรับรองการฉีดวัคซีนตาม ข้อ ๖ หรือ ข้อ ๗ ให้ผู้รับโอนด้วยถ้าเป็นสัตว์ควบคุมที่อยู่ในระหว่างการเฝ้าสังเกตอาการตาม ข้อ ๑๒ วรรคสอง ห้ามมิให้มีการจำหน่ายจ่าย โอน สัตว์ควบคุมนั้น

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่สัตว์อื่นนอกจากสัตว์ควบคุมถูกสัตว์ควบคุมที่เป็นโรคพิษสุนัขบ้ากัด ให้นำ ข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และวรรคสอง ข้อ ๑๒ และข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง(๒) (๓) และวรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามเทศบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนด

ข้อ ๒๑ เจ้าของสัตว์ควบคุม ผู้ใดไม่จัดการให้สัตว์ควบคุมได้รับการฉีดวัคซีน ตามข้อ ๕ หรือไม่ปฏิบัติตาม ข้อ ๖ วรรคสอง ข้อ ๗ วรรคหนึ่ง หรือข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินตัวละสองร้อยบาท

ข้อ ๒๒ สัตวแพทย์ หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม ข้อ ๖ วรรคหนึ่ง มีโทษทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น

ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม ข้อ ๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินตัวละสองร้อยบาท

ข้อ ๒๓ ผู้ใดใช้เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ซึ่งแสดงว่าสัตว์ควบคุมนั้นได้รับการฉีดวัคซีนแล้ว หรือใบรับรองการฉีดวัคซีนอันเป็นเท็จ หรือขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่สัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตาม ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง ข้อ ๑๔ วรรคหนึ่งข้อ ๑๕ หรือ ข้อ ๑๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๒๔ เจ้าของสัตว์ควบคุมหรือเจ้าของสัตว์อื่นตาม ข้อ ๑๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของสัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง (๔) หรือข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง (๒) หรือไม่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นตาม ข้อ ๑๑ หรือข้อ ๑๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๒๕ เจ้าของสัตว์ควบคุมหรือเจ้าของสัตว์อื่นตาม ข้อ ๑๙ ผู้ใดไม่เฝ้าสังเกตอาการสัตว์ควบคุมหรือสัตว์อื่นที่ถูกกักไว้ตาม ข้อ ๑๒ หรือเจ้าของสัตว์ควบคุมฝ่าฝืน ข้อ ๑๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๒๖ บรรดาความผิดตามเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณีมีอำนาจเปรียบเทียบปรับ และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามค่าเปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้วให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน

ข้อ ๒๗ ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมซึ่งมีสัตว์ควบคุมที่มีอายุครบกำหนดได้รับการฉีดวัคซีนตาม ข้อ ๕ ก่อนวันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับดำเนินการตาม ข้อ ๕ ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ข้อ ๒๘ ให้นายกเทศมนตรีตำบลบ้านใต้ มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งสัตวแพทย์ และพนักงานเจ้าหน้าที่ และกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ เดือน พ.ศ. ๒๕๖๓

ลงชื่อ

(นางสิริกร ศรีนวล)

ปลัดเทศบาล ปฏิบัติหน้าที่

นายกเทศมนตรีตำบลบ้านใต้

เห็นชอบ

( )

ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ข้อ ๒๓ ผู้ใดใช้เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ซึ่งแสดงว่าสัตว์ควบคุมนั้นได้รับการฉีดวัคซีนแล้ว หรือใบรับรองการฉีดวัคซีนอันเป็นเท็จ หรือขาดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่สัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตาม ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง ข้อ ๑๔ วรรคหนึ่งข้อ ๑๕ หรือ ข้อ ๑๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๒๔ เจ้าของสัตว์ควบคุมหรือเจ้าของสัตว์อื่นตาม ข้อ ๑๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของสัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง (๔) หรือข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง (๒) หรือไม่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นตาม ข้อ ๑๑ หรือข้อ ๑๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๒๕ เจ้าของสัตว์ควบคุมหรือเจ้าของสัตว์อื่นตาม ข้อ ๑๙ ผู้ใดไม่เฝ้าสังเกตอาการสัตว์ควบคุมหรือสัตว์อื่นที่ถูกกักไว้ตาม ข้อ ๑๒ หรือเจ้าของสัตว์ควบคุมฝ่าฝืน ข้อ ๑๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๒๖ บรรดาความผิดตามเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณีมีอำนาจเปรียบเทียบปรับ และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามค่าเปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้วให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน

ข้อ ๒๗ ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมซึ่งมีสัตว์ควบคุมที่มีอายุครบกำหนดได้รับการฉีดวัคซีนตาม ข้อ ๕ ก่อนวันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับดำเนินการตาม ข้อ ๕ ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ข้อ ๒๘ ให้นายกเทศมนตรีตำบลบ้านใต้ มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งสัตวแพทย์ และพนักงานเจ้าหน้าที่ และกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

ลงชื่อ

(นางสิริกร ศรีนวล)

ปลัดเทศบาล ปฏิบัติหน้าที่

นายกเทศมนตรีตำบลบ้านใต้

เห็นชอบ

( )

ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี

อัตราค่าธรรมเนียมแนบท้ายเทศบัญญัติ

อัตราค่าธรรมเนียม	
การฉีดวัคซีน	ตัวละ ๔๐ บาท
เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามข้อ ๖ หรือข้อ ๗	อันละ ๑๐ บาท
ใบรับรองการฉีดวัคซีนตามข้อ ๖ หรือข้อ ๗	ฉบับละ ๑๐ บาท

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้เทศบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่โรคพิษสุนัขบ้าเป็นโรคติดต่อที่มีอันตรายต่อมนุษย์และสัตว์ เทศบาลตำบลบ้านไผ่ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมและป้องกันโรคตามพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านไผ่ เรื่อง การควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า ให้มีศักยภาพเพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่และมีความพร้อมเหมาะสมในการควบคุมและป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าจึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

(-ร่าง-)

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้
เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๓

เทศบาลตำบลบ้านใต้
อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้
เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๓

หลักการ

โดยการสมควรรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้ ว่าด้วยการติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร เพื่อใช้กฎ กติกา ในการควบคุมจำกัดดูแลการติดตั้งบ่อดักไขมันและระบบระบายน้ำเสียในอาคารที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลตำบลบ้านใต้ เพื่อเป็นการปกป้องรักษาสิ่งแวดล้อม และเป็นการช่วยลดปริมาณน้ำเสียตลอดจนเป็นการปรับปรุงคุณภาพน้ำให้ดีขึ้น

เหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๗๐ กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ มีหน้าที่ก่อสร้างติดตั้งหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดน้ำเสียตามที่กำหนด ประกอบพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๐ (๓) และมาตรา ๔๔ ได้กำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไข ในการติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการออกข้อกำหนดท้องถิ่น เพื่อใช้ในการควบคุม เพื่อให้การบำบัดน้ำเสียในอาคารและครัวเรือนเป็นการแก้ไขปัญหาที่ต้นทางและส่วนหนึ่งของการแก้ไขปัญหาคุณภาพน้ำ

ดังนั้น เพื่อเป็นการปรับปรุงข้อกำหนดท้องถิ่น โดยคำนึงถึงสภาพของท้องถิ่น สุขอนามัยของประชาชนและการรักษาสิ่งแวดล้อมสภาวะปัจจุบัน

เทศบาลตำบลบ้านใต้ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ (๓) มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๐ (๓) มาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ เห็นควรให้ตราเทศบัญญัติ เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลบ้านใต้ ต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้

เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้ ว่าด้วยการติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ (๓) มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ และมาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๘ (๖) มาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๕๘ อันมีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลบ้านใต้ และผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงได้ตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้ เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลบ้านใต้ ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านใต้แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ในกรณีที่มีเทศบัญญัติอื่นที่ขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัติฉบับนี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน ร้านค้า ร้านอาหาร สำนักงานหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่อาศัยหรือใช้สอยได้

“บ่อดักไขมัน” หมายความว่า สิ่งที่ใช้แยกจับพวกน้ำมันและไขมันออกจากน้ำ

“การระบายน้ำ” หมายความว่า การผันน้ำ การปล่อยน้ำ การเทน้ำ การสูบน้ำ หรือการกระทำอื่นใดที่เป็นการถ่ายเทน้ำ

“แหล่งระบายน้ำ” หมายความว่า ทางหรือท่อระบายน้ำ ลำกระโดง ลำราง คู คลอง แม่น้ำ ทะเล หรือแหล่งน้ำสาธารณะ แหล่งน้ำธรรมชาติ และแหล่งน้ำที่เป็นของเอกชนซึ่งมีทางเชื่อมต่อหรือสามารถไหลไปสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำธรรมชาติได้

“น้ำเสีย” หมายความว่า ของเสียที่อยู่ในสภาพที่เป็นของเหลวรวมทั้งมวลสารที่ปะปนหรือเจือปนอยู่ในของเหลวนั้น

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบ้านใต้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ปลัดเทศบาลและพนักงานเทศบาลอื่น ๆ ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้ง

ข้อ ๕ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารตาม ข้อ ๔ ติดตั้งบ่อดักไขมัน ตามมาตรฐานที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารที่มีการปลูกสร้างที่ไม่ดำเนินการติดตั้งบ่อดักไขมันและระบบกำจัดน้ำเสียสำหรับอาคารนั้น ต้องติดตั้งให้แล้วเสร็จก่อนเข้าอยู่อาศัยหรือใช้สอย และหากอาคารใดอยู่

ระหว่างการปลูกสร้างใหม่หรือได้ดำเนินการก่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก่อนวันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ก็ให้ดำเนินการติดตั้งบอดักไขมันและน้ำเสียเช่นเดียวกัน

ข้อ ๖ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น และพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าตรวจอาคารและบริเวณที่ตั้งอาคารในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและตก

(๒) สั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารที่มีการระบายน้ำทิ้งลงหรือไหลไปสู่แหล่งระบายน้ำดำเนินการติดตั้งบอดักไขมันให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน

ข้อ ๗ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองตาม ข้อ ๕ ทำการดูแลรักษา เก็บขนน้ำมันหรือไขมันในบอดักไขมันไปกำจัด และซ่อมแซมบำรุงรักษาบอดักไขมันให้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ตามปกติ

ข้อ ๘ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติกรตามข้อ ๖(๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๖ (๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท และเจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดให้เสียค่าปรับอีกไม่เกินวันละสองร้อยบาท นับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดระยะเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้ดำเนินการติดตั้งบอดักไขมันและระบบระบายน้ำเสียนั้นเป็นต้นไปจนกว่าได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

ข้อ ๑๐ ข้อกำหนด และวิธีการติดตั้งบอดักไขมันและแบบถังดักไขมัน ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศ และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบโดยทั่วกันถึงการปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๒ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการพิจารณาเวนการปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ตามความจำเป็นความเหมาะสมของอาคาร และพื้นที่บางแห่ง อาทิ เช่น พื้นที่บนภูเขา พื้นที่เกษตรกรรมหรือพื้นที่ในชนบท เป็นต้น

ข้อ ๑๓ ให้นายกเทศมนตรีตำบลบ้านใต้ รักษาการตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่

เดือน

พ.ศ. ๒๕๖๓

(ลงชื่อ)

(นางสิริกร ศรีนวล)

ปลัดเทศบาล ปฏิบัติหน้าที่
นายกเทศมนตรีตำบลบ้านใต้

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

( )

ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ข้อกำหนดและวิธีการติดตั้งบ่อดักไขมัน ตามข้อ ๑๐ เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้
เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันและระบบบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๓

บ่อดักไขมันสามารถก่อสร้างได้หลายแบบ เช่น

๑. บ่อดักไขมันแบบใ้วางขอบของซีเมนต์

๒. บ่อดักไขมันแบบสร้างในที่

๓. บ่อดักไขมันสำเร็จรูป

การติดตั้งขึ้นอยู่กับความเหมาะสม โดยคิดจากปริมาณน้ำเสียที่เกิดจากครัว ห้องน้ำ ลานซักล้าง และสภาพของพื้นที่ที่จะทำการก่อสร้าง

วิธีการก่อสร้างบ่อดักไขมัน

๑. บ่อดักไขมันแบบวางขอบซีเมนต์โดยมีขั้นตอนดังนี้

๑.๑ วัสดุและอุปกรณ์ในการก่อสร้าง

๑.๑.๑ ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์

๑.๑.๒ ทรายหยาบและทรายละเอียด

๑.๑.๓ เหล็กเส้นกลม RB ขนาด $\varnothing$ ๙ มม.

๑.๑.๔ วงขอบซีเมนต์สำเร็จรูป (ในท้องตลาดมีจำหน่ายโดยทั่วไป)

- มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ตั้งแต่ขนาด ๐.๘๐ ม. สูง ๐.๓๐-๐.๔๐ ม.

- มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ตั้งแต่ขนาด ๑.๐๐ ม. สูง ๐.๓๕-๐.๔๐ ม.

- มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ตั้งแต่ขนาด ๐.๘๐ ม. สูง ๐.๔๐-๐.๔๕ ม.

๑.๑.๕ ท่อ PVC ชั้น ๘.๕ ท่อเข้า ขนาด $\varnothing$ ๗๕ มม. หรือตามรูปแบบหรือขนาดใหญ่กว่าท่อน้ำออก ขนาด $\varnothing$ ๑๐๐ มม. หรือตามรูปแบบหรือใหญ่กว่า (ผลิตตามมาตรฐาน มอก. ๑๗-๒๕๓๒)

๑.๒ วิธีการก่อสร้าง

๑.๒.๑ ขุดดินลึกลงไป โดยดูระดับท่อน้ำที่ออกจากแหล่งน้ำเสียเข้ามาท่อน้ำเข้าบ่อดักไขมัน (ตามรูปแบบ) โดยขุดหลุมให้มีเส้นผ่านศูนย์กลางของหลุมใหญ่กว่าขนาดของวงขอบซีเมนต์สำเร็จรูปประมาณ ๕๐ ซม. โดยรอบหรือพอสมควร เมื่อขุดได้ระดับแล้วให้ดูว่าดินก้นหลุมมีความแน่นพอที่จะรับน้ำหนักบ่อได้หรือไม่ เมื่อพิจารณาแล้วให้ดำเนินการ ดังนี้

๑) กรณีดินมีความแข็งแรงและแน่นพอที่รับน้ำหนักได้ ให้ทำการใส่ทรายหยาบก้นหลุม บดอัดแน่น ความหนาประมาณ ๑๐ ซม. ได้เลย

๒) กรณีดินมีความอ่อนนุ่มหรือเป็นดินเหนียว ให้ทำการตอกเสาเข็มไม้ขนาด $\varnothing$ ๔-๘ นิ้ว ยาว ๓.๐๐ ถึง ๖.๐๐ ม. แล้วใส่ทรายรองพื้นอัดแน่น ความหนา ๑๐ ซม. ให้เสาเข็มพื้นทรายรองพื้นขึ้นมา ประมาณ ๒-๓ ซม.

๑.๒.๒ ผูกเหล็กเส้นกลม ขนาด $\varnothing$ ๙ มม. เป็นตะแกรงวงกลม ระยะห่าง ๒๐ x ๒๐ ซม. (ตามรูปแบบ)

๑.๒.๓ เทคอนกรีต อัตราส่วน ๑ : ๒ : ๔ หนา ๑๐ ซม. โดยให้เนื้อคอนกรีตก้นหลุมที่เตรียมไว้ โดยตั้งวงของซีเมนต์ หากเป็นแบบปิดก้นก็ให้วางได้เลย แต่ถ้าเป็นวงขอบซีเมนต์ธรรมดา เมื่อวางแล้วให้ทำการยาแนวด้วยปูนทรายที่ก้นวงขอบซีเมนต์เพื่อป้องกันรั่วซึม จากนั้นเอาวงของซีเมนต์วางซ้อนทับตามจำนวนที่ได้ กำหนดไว้แล้วยาแนวรอบต่อตามรูปแบบโดยอัตราส่วนผสมปูนทรายยาแนว ปูน : ทราย เท่ากับ ๑:๑ พร้อมทั้งทำการเจาะต่อระบายน้ำตามรูปแบบ กลบฝังดินโดยรอบตัวบ่อให้แน่นแล้วปิดฝาปูน

๑.๒.๔ การต่อรับน้ำเข้า และน้ำออกจากบ่อดักไขมัน ให้ทำการต่อรับท่อน้ำทิ้งที่ออกจากจุดปรุงอาหารหรือจากจุดล้างจานหรือภาชนะอื่นๆ ที่มีไขมันเกาะติด โดยใช้ท่อ PVC ชั้น ๘.๕ ขนาดขึ้นอยู่กับรูปแบบหรือความเหมาะสม แต่ขนาดของท่อต้องไม่เล็กกว่าท่อเดิมที่ออกมา ส่วนน้ำทิ้งให้ต่อด้วยท่อ PVC ชั้น ๘.๕ ขนาด (ตามรูปแบบ) หรือใหญ่กว่าโดยให้ต่อรับน้ำที่ออกจากบ่อดักไขมันได้ดี

๒. บ่อดักไขมันแบบสร้างในที่ โดยมีขั้นตอนดังนี้

๒.๑ วัสดุและอุปกรณ์ในการก่อสร้าง

๒.๑.๑ ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์

๒.๑.๒ ทรายหยาบ

๒.๑.๓ เหล็กเส้นกลม RB ขนาด Ø ๙ มม.

๒.๑.๔ ท่อ PVC ชั้น ๘.๕ ท่อเข้า ขนาด Ø ๗๕ มม. หรือตามรูปแบบหรือขนาดใหญ่กว่าท่อน้ำออกขนาด Ø ๑๐๐ มม. หรือตามรูปแบบหรือใหญ่กว่า (ผลิตตามมาตรฐาน มอก.๑๗-๒๕๓๒)

๒.๒ วิธีการก่อสร้าง

๒.๒.๑ ขุดดินลึกลงไปโดยดูระดับท่อน้ำที่ออกจากแหล่งกำเนิดน้ำเสียมาเข้าท่อน้ำบ่อดักไขมัน (ตามรูปแบบ) โดยขุดให้มีความกว้างโดยรอบขนาดของบ่อ คสล. ประมาณ ๐.๘๐ - ๑.๐๐ ม. หรือตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่ เมื่อขุดได้ระดับแล้วดูว่าดินก้นหลุมมีความหนาแน่นพอที่จะรับน้ำหนักบ่อดักไขมัน คสล. ได้หรือไม่ เมื่อพิจารณาแล้วให้ดำเนินการดังนี้

๑) กรณีดินมีความแข็งแรงและแน่นพอที่รับน้ำหนักได้ให้ทำการใส่ทรายหยาบก้นหลุมบดอัดแน่นความหนาประมาณ ๑๐ ซม. ได้เลย

๒) กรณีมีความอ่อนนุ่มหรือเป็นดินเหนียว ให้ทำการตอกเสาเข็ม (ขนาดของเสาเข็มให้เป็นไปตามหลักทางด้านวิศวกรรมโยธา) แล้วใส่ทรายรองพื้นที่อัดแน่น ความหนา ๑๐ ซม. ให้หัวเสาเข็มพื้นทรายรองพื้นขึ้นมาประมาณ ๒-๓ ซม.

๒.๒.๒ ผูกเหล็กเส้นกลม ขนาด Ø ๙ มม. ฐานและโครงสร้างของตัวบ่อดักไขมัน (ตามรูปแบบ)

๒.๒.๓ เทคอนกรีตอัตราส่วน ๑:๒:๔ ที่ฐานพื้นบ่อดักไขมันก่อน โดยให้เนื้อคอนกรีตหุ้มหัวเสาเข็มพื้นขึ้นมาประมาณ ๒-๓ ซม.

๒.๒.๔ ประกอบแบบต้องใช้ไม้แบบที่มีผิวเรียบไม่บิดงอ แล้วยึดค้ำยันแบบให้แน่นหนาป้องกันการไม่ให้ไม้แบบระเบิดหรือโก่งงอเสียรูป จากนั้นให้ทำการเอาน้ำสะอาดรดไม้แบบให้ทั้งจึงทำการเทคอนกรีตอัตราส่วน ๑ : ๒ : ๔ ลงไปในไม้แบบโครงสร้างและให้ทำการกระทุ้งคอนกรีตไปด้วย เพื่อไม่ให้คอนกรีตนั้นเป็นฟองอากาศเพราะจะมีการรั่วซึมได้

๒.๒.๕ การถอดไม้แบบ ให้ทำการถอดไม้แบบได้หลังจากเทคอนกรีต ประมาณ ๓-๕ วัน แล้วให้ตรวจสอบดูว่ารอยร้าวหรือไม่ ถ้ามีให้ทำการอุดทันที

๒.๒.๖ การต่อรับน้ำเข้าและน้ำออกจากบ่อดักไขมัน ให้ทำการต่อรับท่อน้ำทิ้งที่ออกจากจุดปรุงอาหาร หรือจากจุดล้างจานหรือภาชนะอื่นๆ แต่ต้องไม่มีขนาดเล็กกว่าของเดิมที่ออกมา ส่วนน้ำทิ้งให้ต่อรับน้ำทิ้งที่ออกจากบ่อดักไขมันไปลงแหล่งระบายน้ำสาธารณะหรือรางน้ำ คู คลอง ตามพื้นที่นั้นๆโดยไม่ให้ปากท่อที่ออกจมอยู่ในน้ำเพื่อให้เกิดการระบายน้ำทิ้งที่ออกจากบ่อดักไขมันได้ดี

รายละเอียดประโยชน์และคุณสมบัติของบ่อดักไขมันเพื่อบำบัดน้ำเสีย

บ่อดักไขมันเป็นอุปกรณ์สำหรับแยกไขมันไม่ให้ไหลปนไปกับน้ำทิ้ง และช่วยดักเศษอาหารด้วยในตัวโดยตัวบ่อดักไขมัน โดยต้องติดตั้งตะแกรงดักขยะก่อนเข้าบ่อดักไขมันเพื่อให้สามารถเก็บซากเศษอาหารทิ้งและทำความสะอาดได้ส่วนน้ำจะไหลผ่านตะแกรงเข้าบ่อดักไขมัน คือ จะขังน้ำเสียไว้ระยะหนึ่ง เพื่อได้ไขมันและน้ำมันที่ปะปนอยู่ในน้ำลอยขึ้นมาบนผิวน้ำซึ่งเมื่อสะสมจนมีปริมาณมากก็สามารถตักออกไปทิ้งได้ ส่วนน้ำที่ถูกแยกเอาไขมันออกก็จะไหลออกทางช่องระบายน้ำต่อไป

รูปแบบบ่อดักไขมัน มี ๒ รูปแบบ แบ่งตามความเหมาะสมได้ดังนี้

๑. บ่อดักไขมันแบบวงของซีเมนต์การติดตั้งใช้งานเหมาะสำหรับบ้านเรือนทั่วไปและสถานประกอบการที่มีขนาดเล็ก เช่น ร้านอาหาร โดยประยุกต์ใช้วงของซีเมนต์สำเร็จรูปมาทำเป็นบ่อดักไขมันได้การติดตั้งฝังไว้บนพื้นดินหรือใต้ดินและกักเก็บน้ำเสียได้อย่างน้อย ๖ ชม.

๒. บ่อดักไขมันแบบสร้างในที่การติดตั้งใช้งานเหมาะสำหรับสถานที่ประกอบการขนาดใหญ่ เช่น ภัตตาคาร ศูนย์อาหาร โรงอาหารและตลาด การติดตั้งโดยสร้างบ่อดักไขมันบนพื้นที่และสถานกักเก็บน้ำเสียอย่างน้อย ๖ ชม.

การใช้งานและการดูแลรักษา

๑. ต้องติดตั้งและแกรงดักขยะก่อนเข้าบ่อดักไขมัน
๒. ต้องไม่ทะลวงหรือแทงผลักให้เศษขยะไหลผ่านตะแกรงเข้าไปในบ่อดักไขมัน
๓. ต้องไม่เอาตะแกรงดักขยะออกไม่ว่าจะชั่วคราวหรือถาวร
๔. ต้องหมั่นโกยเศษขยะที่ดักกรองไว้ได้หน้าตะแกรงออกสม่ำเสมอ
๕. ห้ามเอาน้ำจากส่วนอื่นๆ เช่น น้ำล้างมือ น้ำอาบ น้ำซักผ้า น้ำฝน ฯลฯ เข้ามาในบ่อดักไขมัน
๖. ต้องหมั่นตักน้ำไขมันออกจากบ่อดักไขมันอย่างน้อยทุกสัปดาห์ น้ำไขมันที่ตักได้ให้ใส่ภาชนะปิดมิดชิดและรวมไปกับขยะมูลฝอยเพื่อให้รถเทศบาลนำไปกำจัดต่อไป
๗. หมั่นตรวจดูท่อระบายน้ำที่รับน้ำจากบ่อดักไขมัน หากมีไขมันอยู่เป็นก้อนหรือคราบต้องทำตาม ข้อ ๖ ถูขึ้นมากกว่าเดิม

ขนาดและมาตรฐานบ่อดักไขมันแบบวงขอบซีเมนต์สำหรับบ้านพักอาศัย				
จำนวนคน	ปริมาตรบ่ที่ต้องการ (ลบ.ม.)	ขนาดบ่อ		จำนวนบ่อ (บ่อ)
		เส้นผ่าศูนย์กลาง	ความลึกน้ำ (ม.)	
๕	๐.๑๗	๐.๘	๐.๔๐	๑
๕-๑๐	๐.๓๔	๐.๘	๐.๗๐	๑
๑๐-๑๕	๐.๕๑	๑.๐	๐.๗๐	๑
๑๕-๒๐	๐.๖๘	๑.๒	๐.๖๐	๑
๒๐-๒๕	๐.๘๕	๑.๒	๐.๘๐	๑
๒๕-๓๐	๑.๐๒	๑.๐	๐.๗๐	๒
๓๐-๓๕	๑.๑๙	๑.๐	๐.๘๐	๒
๓๕-๔๐	๑.๓๖	๑.๒	๐.๖๐	๒
๔๐-๔๕	๑.๕๓	๑.๒	๐.๗๐	๒
๔๕-๕๐	๑.๗๐	๑.๒	๐.๘๐	๒

หมายเหตุ : ความสูงของวงขอบซีเมนต์ทั่วไปประมาณ ๐.๓๓ ม. ดังนั้นถ้าหากความลึกน้ำ = ๐.๔๐ ม. จึงต้องซ้อนกันอย่างน้อยสองวง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสูงของระดับฝาบ่ด้วย

ขนาดมาตรฐานบ่อดักไขมันแบบสร้างในที่สำหรับอาคารขนาดใหญ่				
ขนาดพื้นที่ตารางเมตร	ปริมาตรบ่ที่ต้องการ (ลบ.ม.)	ขนาดบ่อ		ความยาว
		ความลึก (ม.)	ความกว้าง (ม.)	
๑๐	๐.๑๙	๐.๔๐	๐.๕๐	๑.๐๐
๑๐-๒๕	๐.๔๗	๐.๖๐	๐.๖๐	๑.๓๐
๒๕-๕๐	๐.๙๗	๐.๗๕	๐.๘๐	๑.๖๐
๕๐-๗๕	๑.๔๑	๐.๗๕	๑.๐๐	๒.๐๐
๗๕-๑๐๐	๑.๘๘	๐.๘๐	๑.๑๐	๒.๒๐
๑๐๐-๑๒๕	๒.๓๕	๐.๘๕	๑.๒๐	๒.๔๐
๑๒๕-๑๕๐	๒.๘๒	๐.๙๐	๑.๒๐	๒.๖๐
๑๕๐-๑๗๕	๓.๒๙	๑.๐๐	๑.๓๐	๒.๖๐
๑๗๕-๒๐๐	๓.๗๖	๑.๐๐	๑.๓๕	๒.๘๐

หมายเหตุ : ในกรณีที่ต้องการสร้างด้วยวงขอบซีเมนต์ ให้เทียบใช้กับปริมาตรบ่อของวงขอบขนาดต่างๆ ตามตารางข้างบน สำหรับอาคารขนาดใหญ่ต้องเพิ่มจำนวนบ่อให้ได้ปริมาตรเท่ากับปริมาตรบ่ที่ต้องการ

ตามาตรฐานบ่อดักไขมันของ กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(-ร่าง-)

เทศบาลตำบลบ้านใต้
เรื่อง การจัดการมุลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๓

เทศบาลตำบลบ้านใต้
อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้
เรื่อง การจัดการมูลฝอย

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการจัดการมูลฝอย

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัด
มูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบ้านใต้ ซึ่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของ
บ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของ
บ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยให้กระทำได้โดยการตราเป็นเทศบัญญัติ จึงตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติตำบลบ้านใต้
เรื่อง การจัดการมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติ ว่าด้วยการจัดการมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๓ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับความในมาตรา ๓๔/๑ วรรคเจ็ด ประกอบมาตรา ๓๔/๓(๑) มาตรา ๓๔/๓(๒) และมาตรา ๓๔/๓(๕) แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ออกข้อกำหนดของท้องถิ่น กำหนดหลักเกณฑ์การจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในสถานที่เอกชนที่เปิดให้ประชาชนเข้าไปได้ กำหนดวิธีการคัดแยก เก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยและกิจการอื่นที่จำเป็นเกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย เพื่อให้ถูกสุขลักษณะ โดยให้เป็นตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการจัดการมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลบ้านใต้ และผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงตราเทศบัญญัติ ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใต้ เรื่อง การจัดการมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลบ้านใต้ ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านใต้ แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ในกรณีที่มีเทศบัญญัติอื่นที่ขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัติฉบับนี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระ หรือปัสสาวะ รวมตลอดถึงวัตถุอื่นใดซึ่งเป็นของโสโครก หรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า กุ้งพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เศษมูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น

“มูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่” หมายความว่า มูลฝอยทั่วไปที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ หรือนำมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ได้ เช่น แก้ว กระดาษ โลหะ พลาสติก

“มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน” หมายความว่า มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนตามกฎหมายว่าด้วยการจัดการมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“น้ำชะมูลฝอย” หมายความว่า ของเหลวที่ไหลผ่านหรือของเหลวที่ออกมาจากมูลฝอย ซึ่งอาจประกอบด้วยสารละลายหรือสารแขวนลอยผสมอยู่

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบ้านใต้

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือ สิ่ง ที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“อาคารอยู่อาศัยรวม” หมายความว่า อาคารหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคารที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยสำหรับหลายครอบครัว โดยแบ่งออกเป็นหน่วยแยกจากกันสำหรับแต่ละครอบครัว

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

ข้อ ๕ การจัดการมูลฝอยตามเทศบัญญัตินี้ เทศบาลตำบลบ้านใต้ ดำเนินการตามหลักการพัฒนา อย่างยั่งยืน โดยจัดให้มีระบบจัดการและกำจัดมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมสามารถนำไปใช้ให้ เกิดประโยชน์ด้านอื่น ๆ ได้

ข้อ ๖ วิธีการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบ้านใต้ ให้เป็นอำนาจของเทศบาลตำบลบ้านใต้ ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เทศบาลตำบลบ้านใต้ อาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้ ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรเทศบาลตำบลบ้านใต้ อาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทน ภายใต้การควบคุมดูแลของเทศบาลตำบลบ้านใต้ หรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการก็ได้

บทบัญญัติตามข้อนี้ และข้อ ๑๐ มิให้ใช้บังคับกับการจัดการของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วย โรงงาน แต่ให้ผู้ดำเนินการโรงงานที่มีของเสียอันตราย และผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดของเสีย อันตรายดังกล่าว แจ้งการดำเนินการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือเขตพื้นที่ที่เทศบาลตำบลบ้านใต้ มอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนหรือเขตพื้นที่การอนุญาตให้บุคคลใดดำเนินการโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลบ้านใต้ และระเบียบปฏิบัติได้ตามความจำเป็น

ข้อ ๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยของเทศบาลตำบลบ้านใต้ หรือเขตพื้นที่ที่เทศบาลตำบลบ้านใต้ มอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนจะต้องเสียค่าธรรมเนียมการให้บริการแก่เทศบาลตำบลบ้านใต้ ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ ทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย เทศบาลตำบลบ้านใต้ จะต้องดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสุลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ ๙ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ในกรณีที่ยังไม่มีกฎกระทรวงว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลบ้านใต้ การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ปฏิบัติตามเทศบาลตำบลบ้านใต้ ดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามมิให้ผู้ใดทำการถ่าย เท ทิ้ง กอง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่หรือทาง สาธารณะ นอกจากในที่ที่ เทศบาลตำบลบ้านใต้ จัดไว้ให้

(๒) เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือสิ่งเประอะเปื้อนที่ถูกสุลักษณะอย่างเพียงพอและเหมาะสมกับประเภท ปริมาณของมูลฝอยและกิจกรรมของสถานที่นั้น หากเป็นสถานที่เอกชนที่เปิดให้ประชาชนเข้าไปได้ อย่างน้อยต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไป และมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน โดยภาชนะรองรับมูลฝอยต้องมีลักษณะที่เหมาะสมกับการใช้งาน และมีสีเฉพาะสำหรับรองรับมูลฝอยแต่ละประเภท ดังนี้

(๒.๑) สีนํ้าเงิน สำหรับมูลฝอยทั่วไป

(๒.๒) สีเขียว สำหรับมูลฝอยอินทรีย์

(๒.๓) สีเหลือง สำหรับมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่

(๒.๔) สีส้ม สำหรับมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจาก ชุมชน หรืออาจกำหนดข้อความหรือสัญลักษณ์อื่นซึ่งแสดงถึงมูลฝอยประเภทนั้นไว้อย่างชัดเจนที่ภาชนะรองรับมูล ฝอยแทนก็ได้ เพื่อความปลอดภัยอาจจัดภาชนะรองรับมูลฝอยตามวรรคหนึ่งให้มีลักษณะโปร่งใสก็ได้

(๓) ห้ามมิให้ผู้ใดลักลอบ หรือทำการถ่าย เท ทิ้ง กอง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในอาคาร สถานที่ หรือที่ดินว่างอันเป็นของเอกชน ทั้งของตนเอง หรือบุคคลอื่น

(๔) ห้ามมิให้ผู้ใดทำการขน ค้าย เชื้อ หรือชุดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในท้องรับ รถชน เรือชน หรือ สถานที่สาธารณะอื่นใดของเทศบาลตำบลบ้านใต้ เว้นแต่จะเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลบ้านใต้ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

(๕) หากผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ หรือที่ดินว่างเปล่าปล่อยให้มูลฝอยสะสมจนก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ ผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินว่างเปล่านั้นจะต้องทำการจัดเก็บ ขน และกำจัดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในระยะเวลาที่กำหนด เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว หากผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ หรือที่ดินว่างเปล่านั้นยังคงเพิกเฉยละเลย หรือกระทำการไม่แล้วเสร็จโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลบ้านใต้ ทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยอันเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสถานที่ดังกล่าว และผู้ครอบครองอาคาร สถานที่หรือที่ดินว่างเปล่านั้น ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดท้ายเทศบาลตำบลบ้านใต้ นี้

(๖) ห้ามเจ้าของหรือผู้ครอบครองโรงงานอุตสาหกรรม ทิ้งกากอุตสาหกรรม และของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานปะปนรวมไปกับมูลฝอยทั่วไป

(๗) หอพัก คอนโด แฟลต อาคารชุด อาคารอยู่อาศัยรวมที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ ๑๐ ห้องขึ้นไป หรือมีพื้นที่ใช้สอยตั้งแต่ ๕๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป และธุรกิจร้านค้า สถานประกอบการ สถานบริการ ตลาด สถาบันต่าง ๆ ที่มีปริมาณมูลฝอย ๑ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน เจ้าของ ผู้ครอบครองหรือผู้แทนนิติบุคคล ต้องจัดให้มีที่พักรวมมูลฝอยทั่วไป หรือจัดให้มีภาชนะรองรับที่มีขนาดใหญ่

(๘) ที่พักรวมมูลฝอยทั่วไป ในข้อ ๘(๗) ต้องมีลักษณะที่ต้องด้วยสุขลักษณะ ดังนี้

(๘.๑) เป็นอาคารหรือเป็นห้องแยกเป็นสัดส่วนเฉพาะสามารถบรรจุมูลฝอยได้ไม่น้อยกว่า ๒ วัน มีการแยกเก็บมูลฝอยทั่วไปเป็นสัดส่วน ตั้งอยู่ในสถานที่สะดวกต่อการเก็บรวบรวม ขนถ่าย อยู่ห่างจากแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและสถานที่ประกอบอาหาร ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๘.๒) พื้น ผนัง เรียบ ทำด้วยวัสดุที่ทนทานทำความสะอาดง่ายมีลักษณะปิดมิดชิดสามารถป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรค และมีการระบายอากาศดี

(๘.๓) มีรางหรือท่อระบายน้ำทิ้ง เชื่อมต่อกับระบบบำบัดน้ำเสีย เว้นแต่อาคารที่ไม่ถูกบังคับให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย

(๘.๔) ประตูกว้างเพียงพอให้สามารถเคลื่อนย้ายมูลฝอยได้สะดวก

(๘.๕) มีการกำหนดขอบเขตบริเวณที่ตั้งสถานที่พักรวมมูลฝอยทั่วไปมีชื่อความที่มีขนาดเห็นได้ชัดว่า“ที่พักรวมมูลฝอยทั่วไป”และมีการดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมออย่างน้อย สัปดาห์ละ ๑ ครั้ง

(๙) ภาชนะรองรับที่มีขนาดใหญ่ ในข้อ ๙(๗) ต้องมีลักษณะที่ต้องด้วยสัญลักษณ์ ดังนี้

(๙.๑) ตั้งอยู่ในบริเวณที่เหมาะสม แยกเป็นสัดส่วนเฉพาะ พื้นฐานเรียบ มั่นคง แข็งแรง ทำความสะอาดง่าย มีรางระบายน้ำโดยรอบ เชื่อมต่อกับระบบบำบัดน้ำเสีย เว้นแต่อาคารที่ไม่ถูกบังคับให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย ห่างจากแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค สถานที่ปรุงประกอบอาหาร ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๙.๒) ตั้งอยู่ในบริเวณที่สะดวกต่อการขนย้ายและไม่กีดขวางเส้นทางจราจรเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ

(๙.๓) มีลักษณะมิดชิด แข็งแรง ทนทาน สามารถป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรค สะดวกต่อการขนถ่ายมูลฝอย และสามารถล้างทำความสะอาดได้ง่าย มีระบบรวบรวมและป้องกันน้ำชะมูลฝอยไหล ปนเปื้อนสู่สิ่งแวดล้อม

(๙.๔) มีการทำความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๑ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตเทศบาลตำบลบ้านใต้ จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารหรือใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๔) เอกสารหรือหลักฐานแสดงสถานที่รับกำจัดมูลฝอยทั่วไปที่ได้รับใบอนุญาต และมีการดำเนินกิจการที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลโดยมีหลักฐานสัญญาว่าจ้างระหว่างผู้ขนกับผู้กำจัดมูลฝอย

(๕) เสนอแผนการดำเนินงานในการเก็บขนมูลฝอยที่แสดงรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินงาน ความพร้อมด้านกำลังคน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการบริหารจัดการ

(๖) เอกสารและหลักฐานอื่นๆ ตามที่เทศบาลตำบลบ้านใต้ ประกาศกำหนด

ข้อ ๑๒ ผู้ขอรับใบอนุญาตตาม ข้อ ๑๐ จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูล

(๑.๑) ต้องมีพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูล (รถตุ๊ดตุ๊ด) ซึ่งมีคุณลักษณะดังนี้

(๑.๑.๑) ได้รับอนุญาตจากกรมการขนส่งทางบก

(๑.๑.๒) ส่วนของรถที่ใช้ขนถ่ายสิ่งปฏิกูลต้องปกปิดมิดชิด

สามารถป้องกันกลิ่นและสัตว์แมลงพาหะนำโรคได้ มีฝาปิด-เปิดอยู่ด้านบน

- ปฏิภูมด้วย
- รื้อซึม
- ไม้กวาดน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น โลโซน ๕%)
- ปฏิภูมให้รู้ว่าเป็นพาหะขนถ่ายสิ่งปฏิภูม เช่น “รถดูดสิ่งปฏิภูม” เป็นต้น และต้องแสดงเลขทะเบียนใบอนุญาตประกอบกิจการชื่อหน่วยงานที่เป็นผู้ออกใบอนุญาต ชื่อบริษัทหรือเจ้าของกิจการด้วยตัวอักษรไทยซึ่งมีขนาดที่เห็นได้ชัดเจนตามที่เทศบาลตำบลบ้านใต้ ประกาศกำหนด
- สำหรับผู้ปฏิบัติงาน
- จะนำสิ่งปฏิภูมไปกำจัด ณ แหล่งกำจัดที่ถูกสุขลักษณะแห่งใด
- (๑.๑.๓) มีป้ายติดสิ่งปฏิภูมและติดตั้งมาตรวัดปริมาณของสิ่ง
- (๑.๑.๔) ท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิภูมต้องอยู่ในสภาพที่ดีไม่
- (๑.๑.๕) มีอุปกรณ์ทำความสะอาดประจำรถ เช่น ถังตักน้ำ
- (๑.๑.๖) ต้องจัดให้มีการแสดงข้อความที่ตัวพาหะขนถ่ายสิ่ง
- (๑.๒) ต้องจัดให้มีเสื้อคลุม ถุงมือยาง รองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข้ง
- (๑.๔) กรณีที่ไม่มีระบบกำจัดสิ่งปฏิภูมของตนเองต้องแสดงหลักฐานว่า
- (๒) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิภูม
- (๒.๑) มีเอกสารสิทธิในที่ดินที่ใช้กำจัดสิ่งปฏิภูม
- (๒.๒) มีระบบกำจัดสิ่งปฏิภูมตามหลักสุขาภิบาล
- (๒.๒.๑) ที่ไม่ก่อให้เกิดการปนเปื้อนหรือการแพร่กระจายเชื้อ
- โรคไปยังพื้นดิน แหล่งน้ำใต้ดิน พืชผลทางการเกษตร
- (๒.๒.๒) ไม่เป็นแหล่งอาหารและแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลง
- และสัตว์พาหะนำโรค
- (๒.๒.๓) ไม่เป็นที่น่ารังเกียจไม่ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นสกปรก
- หรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญ
- (๓) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนมูลฝอย
- (๓.๑) หลักเกณฑ์ด้านยานพาหะขนมูลฝอย ต้องมีลักษณะดังนี้
- (๓.๑.๑) ตัวถังบรรจุมูลฝอยมีความแข็งแรงทนทาน ไม่รื้อซึม
- มีลักษณะปกปิดเป็นแบบที่ง่ายต่อการบรรจุ ขนถ่าย และทำความสะอาดง่าย
- (๓.๑.๒) มีการป้องกันหรือมีการติดตั้งภาชนะรองรับน้ำจากมูล
- ฝอยเพื่อมิให้รั่วไหลตลอดการปฏิบัติงาน และนำน้ำเสียจากมูลฝอยไปบำบัดในระบบบำบัดน้ำเสีย
- (๓.๑.๓) มีสัญลักษณ์หรือสัญญาณไฟวับวาบติดไว้ประจำ
- ยานพาหะชนิดไม่ก่อให้เกิดความรำคาญและสามารถมองเห็นได้ในระยะไกล เปิดให้สัญญาณขณะปฏิบัติงาน
- เพื่อป้องกันอุบัติเหตุ
- (๓.๑.๔) ยานพาหะขนมูลฝอยต้องมีความปลอดภัยสำหรับการ
- ปฏิบัติงาน ระดับที่ขนถ่ายมูลฝอยใส่ในตัวถังยานพาหะต้องไม่สูงเกินไปหรืออยู่ในระดับที่ปลอดภัยต่อ
- สุขภาพของผู้ปฏิบัติงานในขณะที่ปฏิบัติงาน
- (๓.๒) หลักเกณฑ์ด้านผู้ขับขี่และผู้ปฏิบัติงานประจำยานพาหะขน
- (๓.๒.๑) ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี
- (๓.๒.๒) ต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่
- เหมาะสมสำหรับผู้ปฏิบัติงานในขณะที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการเก็บ ขนมูลฝอย

(๔) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการกำจัดมูลฝอย

(๔.๑) มีเอกสารสิทธิในที่ดินที่ใช้กำจัดมูลฝอย

(๔.๒) หลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะการกำจัดมูลฝอย ต้องกำจัดมูลฝอยโดยวิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีดังต่อไปนี้ แต่วิธีการนี้ไม่นำไปใช้กับมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน และของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือเว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

(๔.๒.๑) การฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล

(๔.๒.๒) การเผาในเตาเผา

(๔.๒.๓) การหมักทำปุ๋ยและการหมักทำก๊าซชีวภาพ

(๔.๒.๔) การจัดการแบบผสมผสาน

(๔.๒.๕) วิธีอื่นตามที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยประกาศ

ในราชกิจจานุเบกษา

(๔.๓) ต้องทำการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบเบื้องต้นก่อนทำการก่อสร้างระบบกำจัดมูลฝอย และมีมาตรการควบคุมกำกับการทำงานกำจัดมูลฝอยในแต่ละวิธีให้เป็นไปตามสุขลักษณะการจัดการมูลฝอยเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

(๔.๔) การกำจัดมูลฝอยต้องไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

ซึ่งมีวิธีดำเนินการดังนี้

(๔.๔.๑) การกำจัดมูลฝอยด้วยวิธีการฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาลต้องดำเนินการให้ถูกสุขลักษณะและมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) สถานที่ตั้งเหมาะสม ไม่ตั้งอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ และชั้นที่ ๒ ห่างจากสนามบิน บ่อน้ำดื่ม โรงงานผลิตน้ำประปา สถานศึกษา ศาสนสถาน โบราณสถาน หรือแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ในกรณีเป็นพื้นที่ลุ่มที่มีโอกาสเกิดน้ำท่วมฉับพลัน หรือน้ำป่าไหลหลากต้องมีมาตรการป้องกันและแก้ไขเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

(๒) มีพื้นที่ฉนวนโดยรอบภายในอาณาเขตของสถานที่ฝังกลบ จัดเป็นพื้นที่สำหรับปลูกต้นไม้ ถนน รางระบายน้ำผิวดิน เพื่อลดปัญหาด้านทัศนียภาพจากการฝังกลบและปัญหากลิ่นรบกวน

(๓) มีระบบป้องกันการปนเปื้อนของน้ำใต้ดินจากน้ำชะมูลฝอย โดยมีการบดอัดกันบ่อด้านล่างและด้านข้างให้แน่นและปูด้วยแผ่นวัสดุกันซึม

(๔) มีระบบรวบรวมน้ำชะมูลฝอยจากกันบ่อเพื่อส่งไปยังระบบบำบัดน้ำเสียที่สามารถป้องกันการปนเปื้อนน้ำใต้ดิน และมีกระบวนการบำบัดน้ำชะมูลฝอยให้ได้มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๕) มีการกลบทับหน้ามูลฝอยรายวันด้วยดินหรือวัสดุกลบทับอื่น และปิดการฝังกลบเมื่อบ่อฝังกลบเต็ม โดยปิดทับหน้าบ่อฝังกลบด้วยดินหน้าอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร หรือวัสดุอื่นที่เหมาะสม เพื่อป้องกันกลิ่น การปลิวของมูลฝอย ไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงพาหนะนำโรค รวมทั้งไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

(๖) มีการป้องกันกลิ่น การปลิวของมูลฝอย ฝุ่นละอองจากการดำเนินงาน ความสั่นสะเทือน เสียงดังรบกวน เหตุรำคาญและผลกระทบอื่นๆ ที่อาจเกิดขึ้นต่อชุมชนตลอดจนไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงพาหนะนำโรค

(๗) ต้องมีระบบรวบรวมและระบายก๊าซออกจากหลุมฝังกลบและมีระบบเผาทำลายก๊าซ หรือมีระบบการนำก๊าซไปใช้ประโยชน์เป็นเชื้อเพลิงหรือใช้ประโยชน์อย่างอื่น

(๘) มีป้อนสำหรับตรวจสอบการปนเปื้อนของน้ำใต้ดิน และในระหว่าง การดำเนินการฝังกลบให้รายงานผลการตรวจสอบคุณภาพน้ำทุก ๖ เดือน กรณีที่มีการปิดบ่อฝังกลบแล้วให้มีการ ตรวจสอบปีละ ๑ ครั้ง ติดต่อกันเป็นระยะเวลา ๕ ปี

(๔.๔.๒) การกำจัดมูลฝอยด้วยวิธีการเผาในเตาเผาต้องดำเนินการให้ ถูกสุขลักษณะและมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) สถานที่ตั้งเหมาะสม ให้เป็นไปตามผลการศึกษาใน ข้อ ๔.๓ มีขนาดพื้นที่เหมาะสมกับกระบวนการเผามูลฝอย มีการระบายอากาศและแสงสว่างที่เพียงพอต่อการ ปฏิบัติงาน

(๒) มีที่พักรวมมูลฝอย ที่ต้องด้วยสุขลักษณะ ดังนี้

(ก) เป็นอาคารหรือเป็นห้องแยกเป็นสัดส่วนเฉพาะ สามารถบรรจุมูลฝอยได้ไม่น้อยกว่า ๒ วัน มีการแยกเก็บมูลฝอยเป็นสัดส่วนตั้งอยู่ในสถานที่สะดวกต่อการเก็บ รวบรวม ขนถ่าย อยู่ห่างจากแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและสถานที่ประกอบอาหาร

(ข) พื้น ผนัง เรียบ ทำด้วยวัสดุที่ทนทาน ทำความสะอาด ง่าย มีลักษณะปิดมิดชิด สามารถป้องกันสัตว์และแมลง พาณะนำโรค การระบายอากาศดี

(ค) มีรางหรือท่อระบายน้ำทิ้ง เชื่อมต่อกับระบบบำบัด น้ำเสียเว้นแต่อาคารไม่ถูกบังคับให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย

(ง) ประตูกว้างเพียงพอให้สามารถเคลื่อนย้ายมูลฝอยได้

โดยสะดวก

(จ) มีการกำหนดขอบเขตบริเวณที่ตั้งสถานที่พักรวม มูลฝอยมีข้อความที่มีขนาดเห็นได้ชัดเจนว่า “ที่พักรวมมูลฝอยทั่วไป” และมีการดูแลรักษาความสะอาดอย่าง สม่าเสมออย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง

(๓) มีพื้นที่ฉนวนโดยรอบภายในอาณาเขตของสถานที่เผา มูลฝอยจัดเป็นพื้นที่สำหรับปลูกต้นไม้ ถนน รางระบายน้ำผิวดิน เพื่อลดปัญหาด้านทัศนียภาพจากการเผา และปัญหากลิ่นรบกวน

(๔) ต้องเผามูลฝอยที่อุณหภูมิไม่ต่ำกว่า ๘๕๐ องศาเซลเซียส และมีระบบควบคุมคุณภาพอากาศที่ปล่อยออกจากปล่องเตาเผามูลฝอยให้ได้มาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้ง อากาศเสีย จากเตาเผามูลฝอยตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๕) มีการป้องกันกลิ่น การปลิวของมูลฝอย ฝุ่นละอองจาก การดำเนินงาน ความสั่นสะเทือน เสียงดังรบกวน เหตุรำคาญและผลกระทบอื่นๆ ที่อาจเกิดขึ้นต่อชุมชน ตลอดจนไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงพาณะนำโรค

(๖) มีการบำบัดน้ำเสียจากระบบกำจัด และน้ำเสียใดๆ ทั้งหมดที่เกิดขึ้นภายในสถานที่กำจัดให้ได้มาตรฐานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) มีการกำจัดเถ้าหนัก โดยใช้วิธีการฝังกลบอย่างถูกหลัก สุขาภิบาลที่มีการป้องกันน้ำชะซี้เถ้าปนเปื้อนแหล่งน้ำผิวดินและใต้ดิน และต้องมีพื้นที่สำหรับเก็บซี้เถ้าหนักที่มี การป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและมีมาตรการในการนำซี้เถ้าหนักออกไปกำจัดเป็นประจำ

(๘) มีการกำจัดซี้เถ้าเบาโดยใช้วิธีการฝังกลบอย่างปลอดภัย ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และต้องมีพื้นที่สำหรับเก็บซี้เถ้าเบาที่มีการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และมี มาตรการในการนำซี้เถ้าเบาออกไปกำจัดเป็นประจำ

(๔.๔.๓) การกำจัดมูลฝอยด้วยวิธีการหมักทำปุ๋ยและการหมักทำก๊าซชีวภาพจะต้องดำเนินการให้ต้องด้วยสัญลักษณ์และหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) สถานที่ตั้งเหมาะสม ให้เป็นไปตามผลการศึกษาในข้อ ๔.๓

(๒) อาคารคัดแยกมูลฝอย มีขนาดพื้นที่เหมาะสมกับปริมาณมูลฝอยที่นำมาหมักทำปุ๋ยหรือทำก๊าซชีวภาพ มีการระบายอากาศและแสงสว่างในอาคารคัดแยกมูลฝอยที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

(๓) มีระบบบำบัดกลิ่นจากมูลฝอยในอาคารคัดแยกมูลฝอยและอาคารระบบหมักทำปุ๋ย

(๔) มีระบบป้องกันการปลิวของมูลฝอย ฝุ่นละอองจากการดำเนินงาน ความสั่นสะเทือน เสียงดังรบกวน เหตุรำคาญและผลกระทบอื่นๆ ที่อาจเกิดขึ้นต่อชุมชน ตลอดจนไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงพาหะนำโรค

(๕) มูลฝอยจากการคัดแยกส่วนที่หมักทำปุ๋ยหรือหมักทำก๊าซชีวภาพไม่ได้ ต้องมีระบบกำจัดหรือส่งไปกำจัดโดยวิธีการฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล หรือการเผาในเตาเผา หรืออาจมีการนำมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ได้ไปใช้ประโยชน์

(๖) ต้องบำบัดน้ำชะมูลฝอย น้ำเสียจากสถานที่คัดแยกและสถานที่หมักทำปุ๋ยหรือทำก๊าซชีวภาพให้ได้คุณภาพมาตรฐานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) กรณีหมักทำก๊าซชีวภาพ บ่อหมักต้องเป็นระบบปิด มีการนำก๊าซชีวภาพไปใช้ประโยชน์ และมีระบบเผาก๊าซทิ้ง กรณีระบบการใช้ประโยชน์จากก๊าซชีวภาพหยุดการทำงาน

(๔.๔.๔) การกำจัดมูลฝอยด้วยวิธีการแบบผสมผสาน ซึ่งระบบกำจัดใช้วิธีการกำจัดมากกว่า ๑ วิธีตามข้อ ๔.๑ ต้องดำเนินการให้ถูกสัญลักษณ์และมีหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) สถานที่ตั้งเหมาะสม มีขนาดเหมาะสมกับปริมาณมูลฝอยที่กำจัด

(๒) ในกรณีที่มีอาคารคัดแยกมูลฝอย และอาคารอื่นๆของระบบกำจัดมูลฝอยต้องมีการระบายอากาศ และแสงสว่างในอาคารที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

(๓) ต้องมีระบบบำบัดกลิ่นจากมูลฝอยในอาคารคัดแยกมูลฝอยและอาคารอื่นๆ

(๔) มีระบบป้องกันการปลิวของมูลฝอย ฝุ่นละอองจากการดำเนินงาน ความสั่นสะเทือน เสียงดังรบกวน เหตุรำคาญและผลกระทบอื่นๆ ที่อาจเกิดขึ้นต่อชุมชน ตลอดจนไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงพาหะนำโรค

(๕) ในกรณีที่มีหรือใช้ระบบกำจัดโดยการเผาในเตาเผา ดำเนินการเผาให้ต้องด้วยสัญลักษณ์และหลักเกณฑ์ ตามข้อ ๔.๓.๒

(๖) ในกรณีที่มีหรือใช้ระบบกำจัดโดยการหมักทำปุ๋ยหรือทำก๊าซชีวภาพจะต้องดำเนินการให้ต้องด้วยสัญลักษณ์และหลักเกณฑ์ ตามข้อ ๔.๔.๓

(๔.๕) หลักเกณฑ์ด้านคุณสมบัติผู้ปฏิบัติงาน ดังนี้

(๔.๕.๑) ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ควบคุม กำกับในการจัดการมูลฝอยอย่างน้อย ๒ คน โดยคนหนึ่งต้องมีคุณสมบัติสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชา

วิทยาศาสตร์ในด้านสาธารณสุข ด้านสุขาภิบาล หรือด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมด้านใดด้านหนึ่ง ส่วนอีกคนหนึ่ง ต้องมีคุณสมบัติสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ในด้าน สุขาภิบาล วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม หรือวิศวกรรมเครื่องกลด้านใดด้านหนึ่ง เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

(๔.๕.๒) ผู้ปฏิบัติงานที่ทำหน้าที่กำจัดมูลฝอย ต้องได้รับการตรวจ สุขภาพประจำปีและผ่านการฝึกอบรมให้มีความรู้ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยจากการทำงาน

(๔.๕.๓) ต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสม สำหรับผู้ปฏิบัติงานกำจัดมูลฝอย รวมทั้งอุปกรณ์หรือเครื่องมือป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน มีอุปกรณ์และเครื่องมือป้องกันอัคคีภัย ตลอดจนเครื่องมือปฐมพยาบาลติดตั้งไว้ในบริเวณสถานที่กำจัดมูลฝอย ด้วย

ข้อ ๑๓ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้อง ส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาตก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายใน สิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล ให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนด ในเทศบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่ง ไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรค สอง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๔ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง การอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่า สละสิทธิ์

ข้อ ๑๕ ในการดำเนินกิจการผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูล

(๑.๑) ขณะทำการตูดสิ่งปฏิกูลต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมเสื้อคลุมถุงมือยาง และรองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข้งและทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยางและรองเท้าหนังยางหลังจากเสร็จสิ้น การปฏิบัติงานประจำวัน

(๑.๒) ทำความสะอาดท่อหรือสายที่ใช้ตูดสิ่งปฏิกูลโดยหลังจากตูดสิ่งปฏิกูลเสร็จ แล้วให้ทำการตูดน้ำสะอาดจากถังเพื่อล้างภายในท่อหรือสายที่ใช้ตูดสิ่งปฏิกูลและทำความสะอาดท่อหรือสายที่ใช้ตูดสิ่งปฏิกูลด้านนอกที่สัมผัสสิ่งปฏิกูลด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น โกลโซน ๕%)

(๑.๓) ทำความสะอาดยานพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยวันละ ๑ ครั้ง หลังจากทีออกปฏิบัติงานขนถ่ายสิ่งปฏิกูลแล้ว สำหรับน้ำเสียที่เกิดจากการล้างต้องได้รับการบำบัดหรือกำจัด ด้วยวิธีการที่ถูกสุขลักษณะก่อนปล่อยทิ้งสู่สาธารณะ

(๑.๔) กรณีที่มีสิ่งปนเปื้อนสูงหรือปนเปื้อนต่ำเกินขีดจำกัดที่กำหนดให้ทำการฆ่าเชื้อโรคด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น ไกลโซล ๕%) แล้วทำการล้างด้วยน้ำสะอาด

(๑.๕) มีการตรวจสอบคุณภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานขนถ่ายสิ่งปนเปื้อนอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๒) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการกำจัดสิ่งปนเปื้อน

(๒.๑) ดำเนินงานระบบกำจัดสิ่งปนเปื้อนตามหลักสุขาภิบาลตามประเภทของระบบกำจัด

(๒.๒) ขณะปฏิบัติงาน ต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยางหุ้มสูงถึงแข้งและทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยางหลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(๒.๓) มีการตรวจสอบคุณภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานกำจัดสิ่งปนเปื้อนอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๓) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนมูลฝอย

(๓.๑) ขณะทำการเก็บ ขนมูลฝอยต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยางหุ้มสูงถึงแข้ง และทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยางหลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(๓.๒) ทำความสะอาดพาหนะเก็บ ขนมูลฝอย อย่างน้อยวันละ ๑ ครั้ง หลังจาก ที่ออกปฏิบัติงานเก็บขนมูลฝอยแล้ว สำหรับน้ำเสียที่เกิดจากการล้างต้องได้รับการบำบัดหรือกำจัดด้วยวิธีการที่ ถูกสุขลักษณะก่อนปล่อยทิ้งสู่แหล่งน้ำสาธารณะ

(๓.๓) กรณีที่มีมูลฝอยตกหล่นบนทางสาธารณะให้จัดการเก็บให้เรียบร้อย

(๓.๔) มีการตรวจสอบคุณภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานเก็บ ขนมูลฝอย อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๔) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการกำจัดมูลฝอย

(๔.๑) ดำเนินงานระบบกำจัดมูลฝอยตามหลักสุขาภิบาลตามประเภทของระบบกำจัด

(๔.๒) ต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยางหุ้มสูงถึงแข้ง และทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยางหลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(๔.๓) มีการตรวจสอบคุณภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานกำจัดมูลฝอยอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๔.๔) ให้นำความในข้อ ๑๑ (๔) มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามเทศบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลบ้านไถ่เท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุอย่างน้อย ๑๕ วัน เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้นำความในข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ ให้นำมาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ ในวันที่มารับใบอนุญาต สำหรับกรณีที่เป็นกรณียื่นขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นกรณียื่นขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียม

ภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีส่วนที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๑๘ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามเทศบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ของเทศบาลตำบลบ้านใต้

ข้อ ๑๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการตามเทศบัญญัตินี้ จะพึงเรียกเก็บค่าบริการจากผู้ใช้บริการได้ไม่เกินอัตราค่าบริการขั้นสูงตามที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้เทศบัญญัตินี้

ข้อ ๒๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๔ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบในกรณีที่ไม่มีพบผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนาหรือสำนักทำางานของผู้รับใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๕ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงใบอนุญาต

ข้อ ๒๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ที่อยู่นอกเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน สิ่งปฏิภูล หรือมูลฝอยของเทศบาลตำบลบ้านไ้ หรือเขตพื้นที่การให้บริการของผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิภูล หรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการต้องดำเนินการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอยให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามวิธีการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

ข้อ ๒๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลบ้านไ้ ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๒๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๒๘ ให้นายกเทศมนตรีตำบลบ้านไ้ รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๙ ผู้ใดที่ได้รับอนุญาตเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยก่อนวันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับให้ดำเนินการไปจนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ เมื่อต่ออายุใบอนุญาตให้ปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ เดือน พ.ศ. ๒๕๖๓

(ลงชื่อ)

(นางสิริกร ศรีนวล)

ปลัดเทศบาล ปฏิบัติหน้าที่

นายกเทศมนตรีตำบลบ้านไ้

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

( )

ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี

อัตราค่าธรรมเนียม : เรื่อง การจัดการมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๓

ลำดับที่	ประเภท	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
๑	<p>(๑) ใบอนุญาตดำเนินกิจการตามมาตรา ๑๙ โดยทำเป็นธุรกิจ หรือได้รับประโยชน์ตอบแทน ด้วยการคิดค่าบริการ</p> <p>(ก) รับทำการเก็บ และขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยทั่วไป ฦบับละ ๕,๐๐๐</p> <p>(ข) รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยทั่วไป ฦบับละ ๗,๕๐๐</p> <p>(ค) รับทำการเก็บ และขนมูลฝอยติดเชื้อ ฦบับละ ๑๐,๐๐๐</p> <p>(ง) รับทำการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ ฦบับละ ๑๕,๐๐๐</p> <p>(๒) ค่าเก็บและขนสิ่งปฏิกูล ครั้งหนึ่ง ๆ คิดในอัตรา</p> <p>(เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ครั้งลูกบาศก์เมตร เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร)</p> <p>(๓) ค่าเก็บและขนมูลฝอยทั่วไป</p> <p>(ก) ค่าเก็บและขนมูลฝอยทั่วไป เป็นรายเดือน</p> <p>๑) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร เดือนละ ๕๐</p> <p>๒) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร ให้คิดเป็นหน่วย ทุก ๆ ๒๐ ลิตร ในอัตราต่อหน่วย (เศษไม่เกิน ๑๐ ลิตร ให้คิดเป็นครึ่งหน่วย เศษเกิน ๑๐ ลิตร ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย) หน่วยละ ๖๕</p> <p>๓) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๕๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร เดือนละ ๑๕๐๐</p> <p>๔) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นหน่วย ทุก ๆ ๑ ลูกบาศก์เมตร ในอัตราต่อหน่วย (เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นครึ่งหน่วย เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตรให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย) หน่วยละ ๒,๐๐๐</p> <p>(ข) ค่าเก็บและขนมูลฝอยทั่วไป เป็นครั้งคราว</p> <p>๑) กรณีที่มีปริมาณไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร ครั้งละ ๑๒๐</p> <p>๒) กรณีที่มีปริมาณเกิน ๕๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ครั้งละ ๒๔๐</p>	

ลำดับที่	ประเภท	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
๓	<p>กรณีที่มีปริมาณเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นหน่วยทุกๆ ๑ ลูกบาศก์เมตร ในอัตราต่อหน่วย (เศษไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นครึ่งหน่วย เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตรให้คิดเป็นครึ่งหน่วย)</p> <p>ค่าเก็บและขนมูลฝอยติดเชื้อ</p> <p>(ก) ค่าเก็บและขนมูลฝอยติดเชื้อ เป็นรายเดือน</p> <p>๑) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งไม่เกิน ๑๓ ลิตร หรือน้ำหนักไม่เกิน ๒ กิโลกรัม</p> <p>๒) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๑๓ ลิตร หรือน้ำหนักเกิน ๒ กิโลกรัม ให้คิดเป็นหน่วยทุกๆ ๑๓ ลิตรหรือทุกๆ ๒ กิโลกรัม ในอัตราต่อหน่วย(เศษไม่เกิน ๖.๕ ลิตร หรือไม่เกิน ๑ กิโลกรัม ให้คิดเป็นครึ่งหน่วย เศษเกิน ๖.๕ ลิตรหรือเกิน ๑ กิโลกรัม ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย)</p> <p>(ข) ค่าเก็บและขนมูลฝอยติดเชื้อ เป็นครั้งคราว</p> <p>ค่าเก็บและขนมูลฝอยติดเชื้อให้เก็บค่าธรรมเนียม เป็น ๒ รายการ</p> <p>๑) ค่าบริการ (โดยให้กำหนดอัตราตามระยะทางที่เก็บขน)</p> <p>๒) ค่าเก็บและขน</p> <p>ก) กรณีที่มีปริมาณไม่เกิน ๑๐๐ ลิตร หรือน้ำหนักไม่เกิน ๑๕ กิโลกรัม</p> <p>ข) กรณีที่มีปริมาณเกิน ๑๐๐ ลิตร หรือน้ำหนักเกิน ๑๕ กิโลกรัม ให้คิดเป็นหน่วย ทุก ๆ ๑๐๐ ลิตร หรือทุก ๆ ๑๕ กิโลกรัม ในอัตราต่อหน่วย (เศษไม่เกิน ๕๐ ลิตร หรือไม่เกิน ๗.๕ กิโลกรัม ให้คิดเป็นครึ่งหน่วย เศษเกิน ๕๐ ลิตรหรือเกิน ๗.๕ กิโลกรัม ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย)</p>	<p>หน่วยละ ๒๔๐</p> <p>เดือนละ ๕๐๐</p> <p>หน่วยละ ๕๐๐</p> <p>ครั้งละ ๕,๐๐๐</p> <p>ครั้งละ ๑๓๐</p> <p>หน่วยละ ๑๓๐</p>

ลำดับที่	ประเภท	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
	<p>(๔) ค่ากำจัดสิ่งปฏิกูล ครั้งหนึ่ง ๆ คิดในอัตรา (เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับครึ่งลูกบาศก์เมตร เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร)</p> <p>(๕) ค่ากำจัดมูลฝอยทั่วไป</p> <p>(ก) ค่ากำจัดมูลฝอยทั่วไป เป็นรายเดือน</p> <p>๑) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร</p> <p>๒) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร ให้คิดเป็นหน่วย ทุก ๆ ๒๐ ลิตรในอัตราต่อหน่วย (เศษไม่เกิน ๑๐ ลิตร ให้คิดเป็นครึ่ง หน่วย เศษเกิน ๑๐ ลิตร ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย)</p> <p>๓) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๕๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร</p> <p>๔) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์ เมตรให้คิดเป็นหน่วย ทุก ๆ ๑ ลูกบาศก์ เมตร ในอัตราต่อหน่วย (เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็น ครึ่งหน่วย เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย)</p> <p>(ข) ค่ากำจัดมูลฝอยทั่วไป เป็นครั้งคราว</p> <p>๑) กรณีที่มีปริมาณไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร</p> <p>๒) กรณีที่มีปริมาณเกิน ๕๐๐ ลิตร แต่ไม่ เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร</p> <p>๓) กรณีที่มีปริมาณเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นหน่วย ทุก ๆ ๑ ลูกบาศก์เมตร ในอัตราต่อหน่วย (เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็น ครึ่งหน่วย เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย)</p> <p>(ค) ค่ากำจัดมูลฝอยทั่วไป กรณีสถานที่พักนักท่องเที่ยวให้คิดเพิ่มในอัตรา</p> <p>(๖) ค่ากำจัดมูลฝอยติดเชื้อ</p> <p>(ก) ค่ากำจัดมูลฝอยติดเชื้อเป็นรายเดือน</p> <p>๑) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งไม่เกิน ๑๓ ลิตร หรือน้ำหนักไม่เกิน ๒ กิโลกรัม</p>	<p>ลูกบาศก์เมตรละ ๖๐๐ บาท</p> <p>เดือนละ ๕๐ หน่วยละ ๑๐๐</p> <p>เดือนละ ๒,๐๐๐</p> <p>หน่วยละ ๓,๐๐๐</p> <p>หน่วยละ ๑๐๐ หน่วยละ ๒๐๐</p> <p>หน่วยละ ๒๕๐</p> <p>๒ บาท/คน/วัน</p> <p>เดือนละ ๑,๕๐๐</p>

ลำดับที่	ประเภท	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
	<p>๒) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๑๓ ลิตร หรือน้ำหนักเกิน ๒ กิโลกรัม ให้คิดเป็นหน่วย ทุก ๆ ๑๓ ลิตร หรือ ทุก ๆ ๒ กิโลกรัม ในอัตราต่อหน่วย (เศษไม่เกิน ๖.๕ ลิตร หรือไม่เกิน ๑ กิโลกรัม ให้คิดเป็นครึ่งหน่วย เศษเกิน ๖.๕ ลิตรหรือเกิน ๑ กิโลกรัม ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย)</p> <p>(ข) ค่ากำจัดมูลฝอยติดเชื้อ เป็นครั้งคราว</p> <p>กรณีที่มีปริมาณไม่เกิน ๖.๕ ลิตร หรือน้ำหนักไม่เกิน ๑ กิโลกรัม ให้คิดเป็นหน่วย ทุก ๆ ๖.๕ ลิตร หรือ ทุก ๆ ๑ กิโลกรัม ในอัตราต่อหน่วย (เศษไม่เกิน ๓.๒๕ ลิตร หรือไม่เกินครึ่งกิโลกรัม ให้คิดเป็นครึ่งหน่วย เศษเกิน ๓.๒๕ ลิตร หรือเกินครึ่งกิโลกรัม ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย)</p>	<p>หน่วยละ ๑,๕๐๐</p> <p>หน่วยละ ๒๕</p>

กฎกระทรวง

กำหนดค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต หนังสือรับรองการจ้าง
และการให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอย

พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บ ขน และกำจัด
สิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอย และอัตราค่าธรรมเนียมอื่น ๆ พ.ศ. ๒๕๔๕

ข้อ ๒ ค่าธรรมเนียมที่ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นตามมาตรา ๖๓
ในการกำหนดค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามมาตรา ๑๙ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๘
และมาตรา ๔๑ วรรคสอง ต้องไม่เกินอัตราค่าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตดำเนินกิจการตามมาตรา ๑๙

โดยทำเป็นธุรกิจ หรือได้รับประโยชน์ตอบแทน

ด้วยการคิดค่าบริการ

(ก) รับทำการเก็บ และขนสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอยทั่วไป ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท

(ข) รับทำการกำจัดสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอยทั่วไป ฉบับละ ๗,๕๐๐ บาท

(ค) รับทำการเก็บ และขนมูลฝอยติดเชื้อ ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท

(ง) รับทำการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ ฉบับละ ๑๕,๐๐๐ บาท

(๒) ใบอนุญาตดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ตามประเภทที่มีข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนด

ให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่น

ตามมาตรา ๓๒ (๑) ในลักษณะที่เป็นการค้า

ตามมาตรา ๓๓

ฉบับละ ๑๕,๐๐๐ บาท

- (๓) ใบอนุญาตจัดตั้งตลาดตามมาตรา ๓๔
- (ก) ใบอนุญาตจัดตั้งตลาดในอาคารหรือพื้นที่
ที่มีจำนวนแผงค้าในตลาดไม่เกินหนึ่งร้อยแผง ฌบับละ ๕,๐๐๐ บาท
- (ข) ใบอนุญาตจัดตั้งตลาดในอาคารหรือพื้นที่
ที่มีจำนวนแผงค้าในตลาดเกินกว่าหนึ่งร้อยแผง ฌบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท
- (๔) ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่
สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ที่มีพื้นที่
เกินสองร้อยตารางเมตร และมีใช่เป็นการขายของ
ในตลาดตามมาตรา ๓๘ ฌบับละ ๕,๕๐๐ บาท
- (๕) ใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ
ตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง
- (ก) จำหน่ายโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้า
ในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติ ฌบับละ ๗๕๐ บาท
- (ข) จำหน่ายโดยลักษณะการเร่ขาย ฌบับละ ๑๐๐ บาท

ข้อ ๓ ค่าธรรมเนียมที่ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นตามมาตรา ๖๓
ในการกำหนดค่าธรรมเนียมการออกหนังสือรับรองการแจ้งตามมาตรา ๔๘ ต้องไม่เกินอัตราค่าธรรมเนียม
ดังต่อไปนี้

หนังสือรับรองการแจ้งการจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร
หรือสถานที่สะสมอาหารในอาคาร หรือพื้นที่ใด
ซึ่งมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตร และมีใช่เป็น
การขายของในตลาดตามมาตรา ๓๘ ฌบับละ ๑,๕๐๐ บาท

ข้อ ๔ ค่าธรรมเนียมที่ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นตามมาตรา ๒๐ (๔)
ในการกำหนดค่าธรรมเนียมการให้บริการของราชการส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลอื่นที่ราชการส่วนท้องถิ่น
มอบให้ดำเนินการแทน ในการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ต้องไม่เกินอัตราค่าธรรมเนียม
ดังต่อไปนี้

- (๑) ค่าเก็บและขนสิ่งปฏิกูล ครั้งหนึ่ง ๆ
- คิดในอัตรา ฌูกบาศก์เมตรละ ๕๐๐ บาท
- (เศษไม่เกินครึ่งฌูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ
ครึ่งฌูกบาศก์เมตร เศษเกินครึ่งฌูกบาศก์เมตร
ให้คิดเท่ากับ ๑ ฌูกบาศก์เมตร)

(๒) ค่าเก็บและขนมูลฝอยทั่วไป

(ก) ค่าเก็บและขนมูลฝอยทั่วไป เป็นรายเดือน

๑) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร เดือนละ ๖๕ บาท

๒) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร
แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร ให้คิดเป็นหน่วย
ทุก ๆ ๒๐ ลิตร ในอัตราต่อหน่วย หน่วยละ ๖๕ บาท(เศษไม่เกิน ๑๐ ลิตร ให้คิดเป็นครึ่งหน่วย
เศษเกิน ๑๐ ลิตร ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย)๓) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๕๐๐ ลิตร
แต่ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร เดือนละ ๓,๒๕๐ บาท ✓๔) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร
ให้คิดเป็นหน่วย ทุก ๆ ๑ ลูกบาศก์เมตร
ในอัตราต่อหน่วย หน่วยละ ๓,๒๕๐ บาท(เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็น
ครึ่งหน่วย เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร
ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย)

(ข) ค่าเก็บและขนมูลฝอยทั่วไป เป็นครั้งคราว

๑) กรณีที่มีปริมาณไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร ครั้งละ ๑๒๕ บาท

๒) กรณีที่มีปริมาณเกิน ๕๐๐ ลิตร
แต่ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ครั้งละ ๒๔๕ บาท ✓๓) กรณีที่มีปริมาณเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร
ให้คิดเป็นหน่วย ทุก ๆ ๑ ลูกบาศก์เมตร
ในอัตราต่อหน่วย หน่วยละ ๒๔๕ บาท ✓
(เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็น
ครึ่งหน่วย เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร
ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย)

(๓) ค่าเก็บและขนมูลฝอยติดเชื้อ

(ก) ค่าเก็บและขนมูลฝอยติดเชื้อ เป็นรายเดือน

๑) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งไม่เกิน ๑๓ ลิตร
หรือน้ำหนักไม่เกิน ๒ กิโลกรัม เดือนละ ๕๐๐ บาท ✓

- ๒) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๑๓ ลิตร
หรือน้ำหนักเกิน ๒ กิโลกรัม ให้คิดเป็นหน่วย
ทุก ๆ ๑๓ ลิตร หรือทุก ๆ ๒ กิโลกรัม
ในอัตราต่อหน่วย หน่วยละ ๕๐๐ บาท ✓
(เศษไม่เกิน ๖.๕ ลิตร หรือไม่เกิน ๑ กิโลกรัม
ให้คิดเป็นครึ่งหน่วย เศษเกิน ๖.๕ ลิตร
หรือเกิน ๑ กิโลกรัม ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย)

- (ข) ค่าเก็บและขนมูลฝอยติดเชื้อ เป็นครั้งคราว
ค่าเก็บและขนมูลฝอยติดเชื้อ
ให้เก็บค่าธรรมเนียมเป็น ๒ รายการ

- ๑) ค่าบริการ ครั้งละ ๕,๐๐๐ บาท ✓
(โดยให้กำหนดอัตราตามระยะทางที่เก็บขน)

- ๒) ค่าเก็บและขน

- ก) กรณีที่มีปริมาณไม่เกิน ๑๐๐ ลิตร
หรือน้ำหนักไม่เกิน ๑๕ กิโลกรัม ครั้งละ ๑๓๐ บาท ✓

- ข) กรณีที่มีปริมาณเกิน ๑๐๐ ลิตร
หรือน้ำหนักเกิน ๑๕ กิโลกรัม
ให้คิดเป็นหน่วย ทุก ๆ ๑๐๐ ลิตร
หรือทุก ๆ ๑๕ กิโลกรัม

- ในอัตราต่อหน่วย หน่วยละ ๑๓๐ บาท
(เศษไม่เกิน ๕๐ ลิตร หรือไม่เกิน ๗.๕ กิโลกรัม
ให้คิดเป็นครึ่งหน่วย เศษเกิน ๕๐ ลิตร
หรือเกิน ๗.๕ กิโลกรัม ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย)

- (๔) ค่ากำจัดสิ่งปฏิกูล ครั้งหนึ่ง ๆ

- คิดในอัตรา ลูกบาศก์เมตรละ ๖๐๐ บาท ✓

- (เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับครึ่งลูกบาศก์เมตร
เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร)

- (๕) ค่ากำจัดมูลฝอยทั่วไป

- (ก) ค่ากำจัดมูลฝอยทั่วไป เป็นรายเดือน

- ๑) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร เดือนละ ๑๕๕ บาท ✓

150

100

- ๒) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร
แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร ให้คิดเป็นหน่วย
ทุก ๆ ๒๐ ลิตร ในอัตราต่อหน่วย หน่วยละ ๑๕๕ บาท
(เศษไม่เกิน ๑๐ ลิตร ให้คิดเป็นครึ่งหน่วย
เศษเกิน ๑๐ ลิตร ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย)
- ๓) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๕๐๐ ลิตร
แต่ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร เดือนละ ๘,๐๐๐ บาท
- ๔) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร
ให้คิดเป็นหน่วย ทุก ๆ ๑ ลูกบาศก์เมตร
ในอัตราต่อหน่วย หน่วยละ ๘,๐๐๐ บาท
(เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นครึ่งหน่วย
เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย)
- (ข) ค่ากำจัดมูลฝอยทั่วไป เป็นครั้งคราว
- ๑) กรณีที่มีปริมาณไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร หน่วยละ ๑๓๐ บาท
- ๒) กรณีที่มีปริมาณเกิน ๕๐๐ ลิตร
แต่ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร หน่วยละ ๒๕๐ บาท
- ๓) กรณีที่มีปริมาณเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร
ให้คิดเป็นหน่วย ทุก ๆ ๑ ลูกบาศก์เมตร
ในอัตราต่อหน่วย หน่วยละ ๒๕๐ บาท
(เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นครึ่งหน่วย
เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย)
- (ค) ค่ากำจัดมูลฝอยทั่วไป
กรณีสถานที่พักนักท่องเที่ยวให้คิดเพิ่มในอัตรา ๒ บาทต่อคนต่อวัน ๑ ๒๐ / ๒๐
- (๖) ค่ากำจัดมูลฝอยติดเชื้อ
- (ก) ค่ากำจัดมูลฝอยติดเชื้อเป็นรายเดือน
- ๑) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งไม่เกิน ๑๓ ลิตร
หรือน้ำหนักไม่เกิน ๒ กิโลกรัม เดือนละ ๑,๕๐๐ บาท

- ๒) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๑๓ ลิตร
หรือน้ำหนักเกิน ๒ กิโลกรัม ให้คิดเป็นหน่วย
ทุก ๆ ๑๓ ลิตร หรือทุก ๆ ๒ กิโลกรัม
ในอัตราต่อหน่วย หน่วยละ ๑,๕๐๐ บาท
(เศษไม่เกิน ๖.๕ ลิตร หรือไม่เกิน ๑ กิโลกรัม
ให้คิดเป็นครึ่งหน่วย เศษเกิน ๖.๕ ลิตร
หรือเกิน ๑ กิโลกรัม ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย)
- (ข) ค่ากำจัดมูลฝอยติดเชื้อ เป็นครั้งคราว
กรณีที่มีปริมาณไม่เกิน ๖.๕ ลิตร
หรือน้ำหนักไม่เกิน ๑ กิโลกรัม ให้คิดเป็นหน่วย
ทุก ๆ ๖.๕ ลิตร หรือทุก ๆ ๑ กิโลกรัม
ในอัตราต่อหน่วย หน่วยละ ๒๕ บาท
(เศษไม่เกิน ๓.๒๕ ลิตร หรือไม่เกินครึ่งกิโลกรัม
ให้คิดเป็นครึ่งหน่วย เศษเกิน ๓.๒๕ ลิตร
หรือเกินครึ่งกิโลกรัม ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย)

ข้อ ๕ ให้ข้อกำหนดของท้องถิ่นที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม
ตามมาตรา ๒๐ (๔) หรือกำหนดค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๖๓ ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่
กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงนี้ จนกว่าจะมีข้อกำหนด
ของท้องถิ่นที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๒๐ (๔) หรือกำหนด
ค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๖๓ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามกฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ แล้วแต่กรณี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙

ปิยะสกล สกลสัตยาทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย และอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและหนังสือรับรองการแจ้งตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งกำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย และอัตราค่าธรรมเนียมอื่น ๆ พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ประกอบกับในปัจจุบันราชการส่วนท้องถิ่นมีภาระค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเกี่ยวกับสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยเป็นจำนวนมาก สมควรปรับปรุงค่าธรรมเนียมในเรื่องต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและภาระค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๒๐ (๔) และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดค่าธรรมเนียมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้